நோபெல் பரிசு பெற்ற அறிஞர்

K. Murugappan.

K. Murugappan

ஹரிஹர இராமசந்திரன், B.Sc. (Hons.)

பிரசுர கர்த்தர்:

M. R. அப்பாதுரை, B.A.,

13, முத்தியாலு செட்டித் தெரு, புரசைப்பாக்கம்,

சென்னை

பதிப்புரிமை] 1949 [விலை அணா, 12

மூன்றும் பதிப்பு, 1949.

Approved by the Madras Text-Book Committee
for Class Library use :
Vide part II of the Supplement to part I·B of the
Fort St. George Gazette, dated 1st May, 1945.

The Premier Art Press, Purasawalkam, Madras.

Thunugappan..

முகவுரை

'பாஷையின் சிறப்பெல்லாம் பயில்வோர் சிறப்பே,' என்பதனைக் கற்றுணராத சிலர், "'ஜீவிய சரிதம்'[1] என்னும் இலக்கியத் துறையில், அயல் மொழிகளில் உள்ள எண்ணிறந்த பெருநூல்களோடு ஒப்பிடத் தக்கது தமிழில் ஒன்றுமே இல்லை," என்று குறை கூறுகின்றனர். "இஃது தமிழில் முடியுமா?" என்னும் போதெல்லாம், "தமிழில் எப்படி முடியும்!" என்று சிறிதும் தயக்கமின்றி இரண்டொருவர் கூறவும், தமிழைச் சிறிதே கற்றுணர்ந்த நான், தமிழிலேயே ஜீவிய சரிதங்களை எழுதத் துணிந்தேன்.

அயல் மொழிகளில் உள்ள ஜீவிய சரிதங்களில் பெரும்பாலன சிறந்தனவேயாகும். 'கார்லைல்' என்பார் எழுதிய 'பிரடெரிக்கு',[2] 'பாஸ்வெல்' என்பார் எழுதிய 'ஜான்ஸன்,'[3] 'ஆபட்டு' என்பார் எழுதிய 'நெப்போலியன்',[4] சமீப நாளில் 'பிராங்கு ஹாரிஸ்' என்பார் எழுதிய 'பெர்னார்ட்ஷா',[5] 'ஈவ் கியூரி' என்னும் அம்மையார் எழுதிய 'மெடேம் கியூரி'[6] என்னும் ஜீவிய சரிதங்கள் மிகச் சீரிய நூல்கள் என்பதனை ஒருவராலும் மறுத்தல் இயலாது.

---

1. Biography 2. Carlyle's Frederick the Great
3. Boswell's Johnson 4. Abbot's Napoleon
5. Bernard Shaw by Frank Harris
6. Madame Curie by Eve Curie.

ஆனால், மொழி வேற்றுமையால், (தமிழ் மொழியில் அல்லாமையால்), இந்நூல்கள் சிறப்படைந்தன என்பதில்லை. ஜீவிய சரித்திரம் எழுதத் துணிந்தோர் கையாண்ட சிறந்த முறைகளே அவர்களெழுதிய நூல்களையும், அம்மொழியையும் சிறப்படையச் செய்தன. அம்முறைகளைக் கையாளத் தமிழன்னை எனக்கும் இடங்கொடுத்தாள் என்பதிலிருந்தே, குறை கூறுபவரின் புல்லறிவாண்மை காணக் கிடக்கின்றது.

அம்முறைகள் இவை என்று எடுத்துக் காட்டுவதையே என் தொழிலாக இந்நூலில் மேற்கொண்டுள்ளேனேயன்றி, சில பக்கங்களில் ஜீவிய சரிதம் எழுத முடியும் என்பதனை முடிந்ததாய்க் காட்ட நான் முன்வரவில்லை.

ஜீவிய சரிதங்கள் எழுதப்படுவதும், ஆர்வத்துடன் படிக்கப்படுவதும், "இவர்—ஏன்—இதனை—இப்படிச் செய்தார்? ஏன் இதனையே செய்தார்?" என்பதற்காகத் தான். ஆகவே:

1. ஜீவிய சரித்திரத்தில் எழுதப்படுபவரின் செய்கைகள், யாவரும் அறிய விருப்பத் தக்கனவாய் இருக்க வேண்டும். நான் எழுதத் துணிந்த 'நோபெல் பரிசு பெற்ற அறிஞர்', உலகப் பெருமக்களில் சேர்ந்தவர் என்று அனைவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவராவர்.

2. ஜீவிய சரித்திரம் எழுதுபவன், அச்சரித்திரத்திற்குரியவரை இன்னார் என்று அறியத்தக்கவனாய் இருக்க வேண்டும். 'இவர் யார்?' என்னும் போது,

ஒரு பெயரைக் கூறி, அவரைப் பெற்றோரின் இரு பெயரைக் கூறி, உலகத்துள்ள பல பெயர்களையும் கூறி, அத்துடன் நிற்பவன், பெயர்களைத் தொகுப்பவனேயன்றி, ஜீவிய சரித ஆசிரியனென்னும் உரிமையைப் பெற்றவனாகமாட்டான்.

'இவர் யார்?' என்னும் கேள்விக்கு நான் வேண்டுமென்றே சிற்சில இடங்களில், ஒரு பெயரையும் கூறாமல் விடுத்துள்ளேன்; இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளவரின் நூல்களையும் ஆராய்ச்சிகளையும் பல வருஷங்களாய்க் கற்று, இவர்தம் சரிதங்களில் பலவற்றையும் படித்த நான், ஏன் இச்சிறு பிழைக்கு என்னை ஆளாக்கிக்கொண்டேன் என்று சிலர் கேட்கலாம். "இச்சக்தி எது? இஃது எத்தன்மைத்து? ஏன் இஃது அக்காலத்திலேயே பிறந்திருக்க வேண்டும்?" என்று அறிவுறுத்தும்போதே, 'இவர் யார்?' என்ற கேள்விக்குச் சரியான விடை பிறந்திருக்கக்கூடும் என்று நம்பியே நான் அவ்வாறு பிழைத்தேன்.

3. 'இவர் ஏன் இதனையே செய்தார்?' என்னும் கேள்விக்கு ஜீவிய சரித்திரத்திற்கு உரியவரே, பதில் கூற முடியாதவராயிருக்கலாம். தம்மைப் பற்றிச் சிந்திக்க நேரமில்லாத அப்பெரியாருக்கு விடை காண்பதற்கும் நேரமில்லாதிருக்கலாம்; எனினும், ஜீவிய சரித்திரம் எழுதுபவன், இதற்கு விடை கூறித்தானிருக்க வேண்டும். இல்லையேல், அவன் செய்த நூல், அன்னாரின் 'வாழ்க்கைச் சம்பவங்களின் பட்டிக் கணக்கே'

அன்றி, ஒரு போதும் 'ஜீவிய சரிதம்' ஆக மாட்டாது. இந்நூலை எவ்வாறேனும் ஜீவிய சரிதமாக்கவேண்டும் என்ற என் பெருமுயற்சி, ஒவ்வோரிடத்திலாவது கைகூடி இருக்கும் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

4. ஜீவிய சரித்திரத்திற்கு உரியவரியற்றிய நூல்களை முற்றும் கற்பதோடமையாது, எழுதுபவன், அன்னாரிடம் 'சரி நோக்கும்,'[1] பரிவும், உள்ளன்பும் உள்ளவனுயுமிருக்க வேண்டும். பெண் மக்களை இகழ்பவன் பெஸூரி அம்மையாரையும், தமிழரை இகழ்பவன் ஸர். ஸி. வி. ராமனையும் பற்றி ஜீவிய சரிதம் வரைய இயலாது.

இந்நூலில் நான் எழுத முன் வரவில்லை; நோபெல் பரிசு பெற்றவரைத் தெரிவிக்கவே முன் வந்துள்ளேன். பல தாயர் வயிற்று ஒரு மகனுன நான், தமிழ்த் தாயோடு 'அன்னை' என்ற முறையில் விளையாட வந்த சிறு பிள்ளையே என்பதனை அறிஞரனைவரும் மனத்திற்கொள்வாராக.

ஆக்கியோன்

1. Understanding

உள்ளுறை

உருவப் படங்கள்

நோபெல் பரிசு பெற்ற அறிஞர்

I. நோபெல் பரிசு நிறுவிய ஆல்பிரடு நோபெல்[1] வாழ்க்கை வரலாறு 1833—1896

இயற்கையன்னை உயிர்களிடத்துக் கொண்டுள்ள இரக்கம் தவிர்ந்தாள் என்று கூறுவது பொருந்தும். ஐப்பசி மாதத்தில் பனி எங்கும் பாறையாய் உறைந்து, கடுங்காற்றுப் பேரிரைச்சலோடு சீறிச் செல்லும் காட்சி கவர்ச்சியற்றிருந்தது. இதை ஒப்பவே 'இமானுவல் நோபெல்'[2] என்பவரின் உள்ளமும் உவகையற்றிருந் தது. கடன்காரரின் கருணையற்ற சொல்லும், வறுமைப் பிணியின் வரம்பில்லாக் கொடுமையும், அறிஞரை எள்ளி இகழும் அறிவற்ற உலகின் தன்மையும்— இமானுவலைத் துன்ப வெள்ளத்துள் ஆழ்த்தின.

தம் மனைவியாரான 'அல்செல்' மூன்று முறையும் கருவுற்று ஆண் மகவே பெற்றார் என்னும் செய்தி கேட்டும் இமானுவல் உள்ளத்து இன்பம் பிறக்கவில்லை. ஆல்பிரடு பிறந்தது கடவுளின் சோதனைகளில் ஒன் றென்றே தோன்றிற்று.

மனம் கலங்கிய இமானுவலுக்கும், நோயால் நலிந்த அல்செலுக்கும் வறுமைப் பிணியினிடையே, வேண்டாப் பிள்ளையாய்த் தோன்றினவரே ஆல்பிரடு நோபெல்.

*　　　*　　　*

1. Alfred Nobel　　2. Emmanuel Nobel

பிள்ளைக்கென்ன தெரியும் பெற்றோரின் வறுமை! ஆல்பிரடு, தவழ்ந்தும், குறுகுறு நடந்தும், மழலையாடியும் வளர்ந்த நாளில், குடும்பம் மிடியால் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. தாம் கண்டுபிடித்த வெடி மருந்தினைச் செய்யும்பொருட்டுத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த இமானுவல் செய்த முயற்சிகள் யாவும் விழலாயின. இமானுவல், மனமுடைந்து, தம் பிறந்த நாடான ஸ்விடனிலிருந்து புறப்பட்டு, அயல் நாடான பின்லந்துக்குச்[1] சென்றார். குடும்பத் தலைவியார், தம் பிள்ளைகளோடு ஸ்டாக்ஹோமிலேயே தங்கினார்.

1837—1842

பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளின் ஆரவாரமும் விளையாட்டின் ஒலியுமே வீட்டில் நிறைந்தன. ஆல்பிரடு, தம் தமையன்மார்களான இலட்விக்கு, இராபர்ட்டு என்பவர்களுடன், பலகை தூக்கிகொண்டு யாக்கோபு பள்ளிக்கூடம்[2] செல்லும் காட்சி, பெரிதும் இனிமையானது. ஆரம்பக் கல்வியும், ஆர்வத்துடன் கற்பிக்கப்பட்டது. பிள்ளைகளை நல்வழியில் நடக்கக் கற்பித்த அவர்கள் நல்லன்னையாரும், தம் கணவரைப் பிரிந்த துயரினை ஒருவாறு மறந்தார்.

பின்லந்துக்குச் சென்ற இமானுவலோ, அங்கும் தம் கருத்து நிறைவேறாமையால், இரஷியாவிலுள்ள பீட்டர்ஸ்பெர்குக்குச்[3] சென்றார்.

1842-ஆம் ஆண்டில் எங்கும் துன்பம்! பெருகிய துன்பம்! குறையாத் துன்பம்! உணவுப் பொருள்களில்லாமல் ஸ்டாக்ஹோமில் இமானுவல் படாத பாடு பட்டார்; பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடச் சம்பளம்

---

1. Finland 2. Jacob School 3. Petersberg

கொடுக்க இயலாமையால், அவர்கள் கல்வியை நிறுத்தி விட்டார்.

இமானுவல், பீட்டர்ஸ்பெர்கில் அடைந்த அல்லல்கள் எண்ணிறந்தன. உள்ளங்காலின் வெள்ளெலும்பு தோன்றும் வரையில், அவர் ராஜாங்க அதிகாரிகளிடம் நடந்த நடைக்குக் கணக்கில்லை. நூதனமாகத் தாம் கண்டு பிடித்த வெடி மருந்தினை இராணுவப் பயிற்சியில் உபயோகிப்பதன் நலத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி அவர் நாவும் உலர்ந்தது. 'கற்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு,' என்னும் முதுமொழியும் பொய்ம்மொழியே என்னும் முடிவுக்கு அவர் வந்தார். இன்சொல்லே பேசும் தம் காதலியாரையும், அறிவின் சுடர் விட்டொளிரும் தம் மக்களையும் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம், தாம் இறந்துவிட்டதாகவும், நரகத்தில் துன்புறுவதாகவுமே நினைத்து, அவர்களை மீண்டும் காணும் நம்பிக்கையையும் இமானுவல் விட்டு விட்டார்.

* * *

துன்பத் தொகுதி சிறிது குறுகிற்று. விண்ணிடையே சிறிது ஒளியும் பிறந்தது. செவிடு போன்றிருந்த இரஷ்ய அரசாங்கமும், செவிடு நீங்கியது போன்று, தான் முன்னர்ப் பித்தனென்று கருதிய இமானுவலைத் தேடத் தொடங்கியது.

இவை யாவும், இமானுவலுக்குக் கனவெனத் தோன்றின: "ஏராளமாக வெடி மருந்து தேவை; தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த உதவி வேண்டும்," என்னும் மொழிகள் உண்மையென்று அவரால் நம்ப முடியவில்லை.

தொழிற்சாலை ஏற்பட்டது. இமானுவல் அதில் சர்வாதிகாரியாய் விளங்கினார். இமானுவல் கண்டு பிடித்த வெடி மருந்து தன் வேலையைக் குறைவின்றிச் செய்தது. "இந்தப் போர் வீரன் தலைக்கும் உடலுக்கும் முப்பதடியா! என்ன ஆச்சரியம்! எல்லாம் இமானுவல் வெடி மருந்தின் பெருமைதான்!" என்றார்கள் தளகர்த்தர்கள்.

இரஷிய அரசாங்கம், இமானுவலின் பேருதவிக்காக அவருக்குத் தங்கப் பதக்கம் அளித்து, நன்றி பாராட்டியது. இமானுவலுக்குச் செல்வம் பெருகிற்று. அவருடைய பிள்ளைகளும் வீட்டிலேயே ஒரு பிரத்தியேகமான உபாத்தியாயரைக்கொண்டு கல்வி கற்பிக்கப் பட்டார்கள்.

தந்தையாரின் கட்டளையைத் தலைமேல் கொண்டார் மைந்தரும். பூமி முழுதும் சுற்றிப் பார்த்து அறிவினைப் பெருக்க இமானுவல் ஏற்பாடு செய்
1850 யவே, பதினேழு ஆண்டு நிரம்பிய ஆல்பிரடும், மலர்ந்த முகத்துடன் தேசப் பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தம் ஆனார்.

பல தேசங்களுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கு வெடி மருந்துகளைப்பற்றி ஆராயும் அறிஞரிடம் கல்வி கற்கப் புறப்பட்ட ஆல்பிரடு, அத்தேசங்களின் தன்மையையும், ஜனங்களின் மனப்போக்கையும் நன்கு உணர்ந்தார். இன்னிசையும் விடா முயற்சியும் தவழும் ஜெர்மனி—அன்பும் ஆதரவும் சுரந்துபாயும் பிரான்ஸ்—திராக்ஷைக் குலையின் கனத்தால் நெளிந்து கொடுக்கும் இத்தாலி—நூதனப் பொருள்களைப் பரிந்து போற்றும் அமெரிக்கா

—சாதனத்திலும் சாதுரியத்திலும் தனக்கெதிரில்லா இங்கிலாந்து—ஆகிய அனைத்தையும் அவர் கண்டார்.

அறிவும் முதிர அவர் பிள்ளைமைத்தனம் நீங்கிற்று. ஆல்பிரடும் ஆழ்ந்த அறிவு நிறையப்பெற்று விளங்கினார்.

விரைவில் சென்றுகொண்டிருந்த சகடத்தின் கடையாணி நழுவியது. மீண்டும் அலங்கோலம்! யுத்த வெறியை மேற்கொண்டிருந்த இரஷிய மக்கள், திடீரென்று சமாதானத்தை நாடினார்கள். சமாதானமும் நிலைபெற்றது. களித்துக் கூத்தாடிய அரசாங்கம், இமானுவலை அறவே மறந்தது. "சண்
1858 டையை ஒழித்துவிட்டதே! வெடி மருந்தினால் பிழைக்கும் நான் என் செய்வேன்!" என்று வருந்தினார் இமானுவல். 'தொழிற்சாலையும் மூடப்பட்டது. இமானுவலும் தம் வினையை நொந்துகொண்டே ஸ்டாக்ஹோமிற்குத் திரும்பினார்.

ஆல்பிரடு தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து, நைட்ரோ கிளிசரின்[1] என்னும் வஸ்துவை வெடி மருந்தில் உபயோகிக்கும் தனி முறையைக் கண்டுபிடித்தார்; அதைச் செய்ய முழு உரிமையையும் அரசாங்கத்தி
1862 னிடமிருந்து பெற்றார்; துக்கத்திலாழ்ந்த தந்தையாருக்குத் தேறுதல் சொல்லி, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய இடங்களுக்கும் சென்று பொருளுதவி பெற்று நைட்ரோ கிளிசரின் கம்பெனி[2] என்ற கம்பெனியை ஸ்டாக்ஹோமில் ஸ்தாபித்தார். கம்பெனி டைரக்டர் பதவியில் இவரும் இவருடைய தந்தையாரும் இருந்து கம்பெனியை முன்னேறச் செய்

1. Nitro-glycerine 2. Nitrc-glycerine Co.,

தனர். யுத்தம் எங்கும் பரவியிருந்ததால், கம்பெனிக்குப் பொருள் வருவாய் பெருகத் தொடங்கியது.

ஆல்பிரடு, ஆங்காங்கு ஆராய்ச்சிச் சாலைகளை ஏற்படுத்தி, இன்னும் புதியனவையான வெடி மருந்துகளைக் கண்டு பிடித்தார்.

மூன்று வருஷங்களுக்குள், ஆல்பிரடு பத்துத் தொழிற்சாலைகளை நிறுவினார். ஜெர்மனியிலும், பிரான்ஸிலும், அமெரிக்காவிலும், ஸ்காட்லந்திலும், ஆப்பிரிக்காவிலும், பல இடங்களிலும், வெடி மருந்து கம்பெனிகள் நிறுவப்பட்டன. ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் வருஷத்தில் இலட்சக்கணக்கான பவுன்கள் ஊதியம் கிடைத்தன. ஆல்பிரடோ, ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் சென்று, கம்பெனிகளின் வியாபாரத்தை மேன்மேலும் பெருக்கித் திரண்ட செல்வம் பெற்றார். ஆல்பிரடு நோபெல் எங்கும் புகழடைந்தார். இவ்வாறு முன்னேற்றம் அடைந்ததற்கு இவருடைய குன்றா ஊக்கமும் தளரா முயற்சியுமே காரணங்களாகும்.

1865

* * *

இவருடைய சகோதரர்களான இலட்விக்கு, இராபர்ட்டு என்பவர்கள், அக்கம்பெனிகளிலேயே உயர்ந்த வேலை பெற்றுச் சுகித்தார்கள். தாங்கொணக் கஷ்டத்தை அனுபவித்த அல்செலும், கோடீசுவரரான தம் புதல்வரால் வறுமை நீங்கப் பெற்றார். தந்தையாரான இமானுவலின் இன்பத்திற்கோரிடில்லை.

கோடீசுவரரான ஆல்பிரடு, மணம் செய்துகொள்ளவும் ஓய்வில்லாமல், இடம் விட்டு இடம் மாறிக்

கொண்டு, கம்பெனியின் அலுவல்களிலேயே கருத்தைச் செலுத்தி வந்தார்.

1875—1890

நெஞ்சினை அள்ளும் மாலை நேரம்! கதிரவன் வெம்மை பொறாமல் சோர்ந்து கிடந்த யாவும் புன்முறுவலுடன் வெளி வந்து களிக்கும் வேளை!

ஓய்வென்பதை அறியாமலே அதுவரை ஆல்பிரடு வாழ்ந்தார் எனினும், தமது நாற்பதாமாண்டுக்குமேல் சிறிது ஓய்வைப் பெற்றார்; எனினும் மன அமைதியைப் பெற்றிலர். உலகில் மலிந்து கிடக்கும் துன்பங்கள் அவரது மனக்கண்ணின் முன் தோன்றி, அவரை வதைத்தன. 'அமைதி நிலவி, உலகு இன்புறுவது எக்காலம்!' என்று அவர் பெருமூச்செறிந்தார்.

'வீண் பேச்சு நிறைந்த சமரஸ மகாநாடுகள் இது வரை செய்ததும் ஒன்றுமில்லை; இனிச் செய்யப்போவதும் மிகச் சிறிதே,' என்ற எண்ணந்தான் ஆல்பிரடுக்கு ஏற்பட்டது. பெருநோய்களைச் சிறு மருந்து கொண்டு நொடிப்பொழுதில் தீர்க்க முடியும் என்பதை அவர் நம்பவில்லை.

ஒரு நாள், அவர் நண்பருள் ஒருவர், "யுத்தவிளைவுகளால் குபேரனான நீ, சமரசத்தையும் அமைதியையும் பற்றிப் பேசுவது விந்தையே!" என்றார். அதற்கு ஆல்பிரடு, "நண்ப, சமரஸம் என்னைப்போல்வாராலேதான் நிறைவேறக்கூடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. நான் யுத்த விளைவுகளுக்கு உதவி புரிந்தேன் என்பது தவறு; வெடிகுண்டுகளில்லாத காலங்களில் யுத்தங்கள் நடக்கவில்லையா? உண்மை என்னவென்றால், உலகம்

இன்னும் கண் விழிக்கவில்லை; யுத்தத்தை வெறுக்கவும் தலைப்படவில்லை; என்று உலகிற்கு யுத்தத்தில் வெறுப்பு உண்டாகுமோ, அன்றே உலகம் சுகத்தைக் காண இயலும்,'' என்றனர்.

'இல்லை' என்பவருக்கு 'இல்லை' என்னாது அளிப்பதிலேயே, ஆல்பிரடுக்கு ஓராண்டில் குறைந்தது இலட்சம் பவுன் செலவழியும். பிறர் படும் கஷ்டத்தைக் காணவும் ஆல்பிரடு சகியார்; எனினும், ஏழையென்று சொல்லித் தம்மைப் பிறர் ஏமாற்றுவதை அறியும்போதெல்லாம் மிக்க சினமடைவார். சீர்கேடடைந்த ஒரு கம்பெனியை நல்லதென்று சில நய வஞ்சகர் கூறியதை நம்பி 40,000 பவுன் வரைக்கும் மோசம் போனபோது, "இனி எக்காரணங்கொண்டும் இரப்பவர்க்கு ஈயேன்!" என்று வஞ்சினம் கூறி, மறுநாளே மனம் இளகி மீண்டும் அத்தகைய ஏமாற்றத்திற்குள்ளாவது ஆல்பிரடினிடத்தில் இயற்கையாய் அமைந்த குணமாகும்.

'வருஷத்திற்கு இலட்சம் பவுன்களுக்கு மேல் வருமானமுள்ள நமது ஆஸ்தியை எவ்வாறு உலகினுக்குப் பயன்படுத்தலாம்!' என்பது ஆல்பிரடுக்குக் கவலையைத் தந்தது. அதனால், அவர் வருஷத்திற்கொரு முறை தாம் எழுதிய இறுதி முறியை[1] மாற்றுவார். இறக்கச் சின்னாட்களின் முன் அவர் எழுதிய கடைசி இறுதி முறியில் பின் வருமாறு அவர் சொத்துக்கள் பாகுபாடு செய்யப்பட்டன :

1893

ஆஸ்தியில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு வைத்தியசாலைகளுக்கென்றும் நண்பர்களுக்கென்றும் சுற்றத்தினருக்கென்றும் பிரித்து வைக்கப்பட்டது.

1. Will

எஞ்சிய சொத்தின் வருஷ வருமானம் ஐந்து பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பங்கும் (1) இலக்கியம், (2) பௌதிகம், (3) இரசாயனம், (4) வைத்தியம், (5) சமாதானம் என்னும் துறைகளில், கடந்த வருஷத்தில் மிகவும் சிறந்த தொண்டாற்றியவர்களுக்குப் பரிசாக அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று இறுதி முறி கூறிற்று.

இப்பரிசே 'நோபெல் பரிசு' எனப்படுவது. 'பரிசைப் பெறத்தக்கவர் யார்?' என்பதை முடிவு செய்ய ஸ்டாக்ஹோமிலுள்ள இலக்கிய, பௌதிக, இரசாயன, வைத்தியக் கழகங்களுக்கே உரிமை உண்டு. சமாதானப் பரிசை அளிப்பதற்கு நார்வேயின் பார்லிமெண்டிலிருந்து[1] அவ்வப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐவர் அடங்கிய ஒரு குழுவிற்கே[2] உரிமை உண்டு.

'பரிசுகளைப் பெறத் தகுந்தவரிலர்,' என்று பரிசளிக்கும் கழகங்களும் குழுவும் கருதினால், பரிசு அளிக்கப்பட வேண்டுவதில்லை. அந்தப் பரிசுத் தொகை முதலுடன் சேர்ந்துவிடும்.

சமாதானப் பரிசு அடிக்கடி இவ்வாறு நின்றுவிடுவதுண்டு. ஏனைப் பரிசுகள், ஆண்டுதோறும் தக்கார்க்கு அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நோபெலின் இறுதி முறியில் ஜாதி, மதம், தேசம், ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடுகளுக்கும் பரிசு பெறும் யோக்கியதைக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை என்பது கண்டிப்பாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இஃது ஆல்பிரடு

1. Norway Parliament 2. Committee

நோபெலின் பரந்த நோக்கத்தையும் விரிந்த உள்ளத்தையும் நன்கு விளக்குகின்றது.

அறிவு வளர்ச்சியையும், உலக முன்னேற்றத்தையும் பெரியன என்று கொண்ட ஆல்பிரடு, இச்சிறு வேற்றுமைகளுக்கு இடங்கொடார் என்பதில் வியப்பென்னை ?

அவ்விறுதி முறியில் கண்டபடியே பரிசுகளும் மிகச் செம்மையாயும் நேர்மையாயும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன என்பது நோபெலின் ஆன்மாவுக்குத் திருப்தியளிப்பதாகும்.

* * *

இறந்த ஆண்டு : 1896 இடம் : பாரிஸ்

மூப்பும், நரையும், திரையும் முதிர்ந்து, பிணிவாய்ப் பட்டுக் கண்ணொளி மங்கி, சாவோடு போராடும் இம் முதியவர் யாவர் ? ஆல்பிரடு நோபெலா ? என்னே வாழ்க்கையின் வெறுமை ! என்னே கூற்றுவனின் ஆற்றல் ! கண்ணற்ற கூற்றுவன்,

"போற்றவும் போகான் ; பொருளொடும் போகான் ;
சாற்றவும் போகான் ; தமரொடும் போகான் ;
நல்லா ரென்ருன் ;
* * *
செல்வரென் றுன்ருன் !"

ஆம் ; விதி வந்து முன்னுறும்போது செல்வம் என் செய்யும் !

'ஆல்பிரடு நோபெல் துயருறக் காரணம் என்ன !' என்று சிலர் ஐயுறலாம். அவருக்கிருந்த மனத்துன்பத்தினைப் போன்ற துன்பம் வேறெவருக்குத்தானுண்டு ?

சமரசம் எங்கும் பரவி, உலகு இன்புறுவதைக் கண்டு தாம் இன்புறக் கருதிய அவரது தூய எண்ணம், அவரது வாழ்நாளில் சிறிதும் நிறைவேறாதது துன்பமன்றாயின், வேறெதுதான் துன்பமென்று கொள்ளத்தகுவது?

'இன்சொல் வழங்கலும், ஈகை மிகுதலும், பகைமை ஒழிதலும், ஒற்றுமை மேவலும், அறிவு ஓங்கலும், ஆக்கம் தழைத்தலும் எந்நாளோ!' என்னும் ஐயமே, அப்பெரியாரது மனத்தை மரணத்தறுவாயில் உறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

II. பரிசு பெற்றவர் வரலாறு

1. இரவீந்திரநாத தாகூர்[1]

(1861—1941)

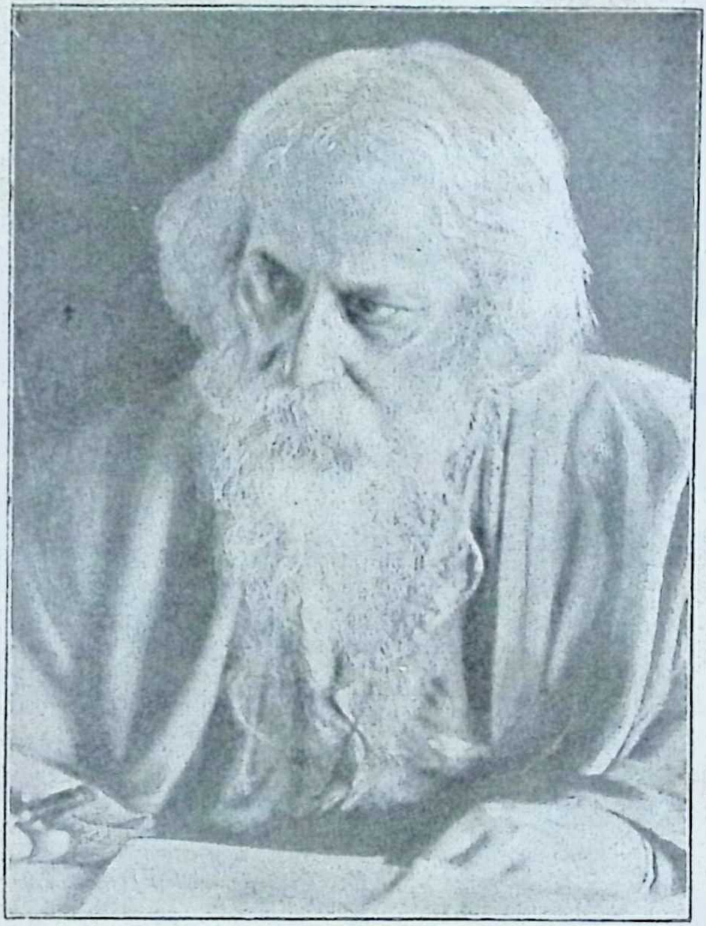
ஆயிரம் கதிரவன் ஒளி வீசிய வெள்ளிடை வானமும் இருண்டது. 'இமயந்தான் கரிய ஆடை தரித்து விண்ணிடைக் கிளம்பியதோ!' என ஐயுறும்படி கருமுகில்கள் நீள்விசும்பை ஆக்கிரமித்து, 'கதிரவனையும் மறைத்த கார்மேகங்கள் யாம்!' என்று ஆரவாரித்தன. 'இன்னிசையும், பொன்னும், புகழும், பொறையும் தவழ்ந்த இந்திய நன்னாட்டை எம்எழில்கொண்டு மயக்கினோம்!' என்று இருளும் மகிழ்ச்சியுற்றது. "இருளே ஒளி; ஒளி என்பதே இருள்," என்று மூட உலகும் நம்பியது.

'உபநிடதங்களும் ஸ்மிருதிகளும், எண்ணிறந்த கலை ஞானங்களும், தேவர்கள் அனைய பெருமாமுனிவர்களும், "வேண்டா," என்னும் இரப்போரும், "இதுவும் கொள்," என்று வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல்களும் திகழ்ந்த நாட்கள் கழிந்தன,' என்று காலத்தெய்வமும் கணக்கிட்டது. கரிய மை தோய்த்து இந்திய சரிதத்தை எழுதும் 'சரித்திர நூற்றாண்டுகளும்' தோன்றின.

பரத கண்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில் இந்நூற்றாண்டுகள் கடிகாரங்களைச் செவ்வையாய் நடைபெறச்

---

1. Rabindranath Tagore

இரவிந்திரநாத தாகூர்

செய்ததுடன் சரித்திர விற்பன்னர்களுக்கும் ஓயாது தொழில் கொடுத்துக்கொண்டும் இருந்தன. எனினும், இங்கும் அங்கும் உள்ள சில நிமிடங்கள் குறிப்பிடத் தக்கனவேயாம்.

மேகங்கள் ஒன்றனை ஒன்று தாக்கும்போது உண்டான ஒளியைக் காளிதாஸரும் கண்டனர்; கம்பரும் கண்டனர்; இந்திய நாட்டுப் புலவரனைவரும் கண்டனர். 'இருளே ஒளி,' என்ற மயக்கமும் இவருக்குத் தீர்ந்தது. "இருள் மறைக்குமுன் மண்ணிடைத் திகழ்ந்த வனப்பை, பூஞ்சோலைகளை, பூம்புனலை, புள்ளினங்களை, நறுமலரை, கதிரை, கதிரவனைக் காண்மின்! காண்மின்!" என்று இவர் கவி பாடினார். காணவல்லுநரே, கண்ணொளியும் பெற்றுக் கண்ணைக்கவரும் காட்சியையும் கண்டனர்.

சங்கரர், "ஒன்றே," என்றார். "ஒன்றும் பலவும்," என்றார் இராமானுசர்; "ஒன்றாத இரண்டு," என்றார் மத்துவர். கபீர், புரந்தரர், சண்டி தாஸர், தியாகையர், தமிழ் நாட்டு நால்வர், ஆழ்வார் ஆகிய யாவரும், பக்தி மார்க்கத்தினை உபதேசித்தனர்.

* * *

வனப்பினுக்கோர் எல்லையைக் கண்ட காளி தாஸரும், பக்தி என்ற பெருங்காதலில் ஈடுபட்டுத் தம்மையும் மறந்த சண்டி தாஸரும் சேர்ந்து, வங்காளத்திற்கும், இவ்வுலகுக்கும் அளித்த பெருவரமே இரவிந்திரநாத தாகூர். வனப்பில் பெருங்காதலையும், அக்காதலில் வனப்பையும், இம்மண்ணிடை உயர் விண்ணையும், மனத்திடை ஒளியையும், மோகத்தில் (ஆண் பெண் காதல்)[1] தூய்மையையும், தூய்மையில் மோகத்தையும்

1. Love between man and woman

பொருந்த வைத்த தனிச் சக்தியினையே நாம் இரவீந்திர நாத தாகூர் என்று புனைபெயரிட்டு வழங்குகிறோம்.

இச்சக்தி, வங்காளத்திலேயே தலை சிறந்ததான தாகூர் வமிசத்தை உறைவிடமாகப் பெற்றது. இச் சக்திக்கு உடலளித்தவர் தேவேந்திரநாத தாகூர் ஆவர். 1861-ஆம் ஆண்டில் வங்காளத்தில் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்ததாயும், அதற்கு இரவீந்திரநாத தாகூர் என்று பெற்றோர் பெரிட்டதாயும் ஜனன மரணக் கணக்குப் பட்டி உரைக்கின்றது.

இரவீந்திரநாதர் பிறந்த வமிசத்தில், பூமகளும் நாமகளும் கூடியே வாழ்ந்தனர். அவ்வமிசம் செல்வம் செறிந்த வமிசம். அத்துடன் கல்வியும் இலங்கும் ஒப் பற்ற வமிசமும் அதுவாகும். இரவீந்திரநாதர் மட்டு மன்றி, இவர் வீட்டிலிருந்த அனைவரும் வாணியினருள் பெற்றவர். இவர் தந்தையார் ஞான வெள்ளத்தைத் துய்த்த மாமுனிவர்; துவிஜேந்திர நாதர் என்னும் சோதரரோ, உபநிடதங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்ற பண் டிதர்; ஜோதீந்திர நாதர் என்னும் மற்றொரு தமைய னரோ, ஓவியக்கலையில் ஒன்றையும் ஏற்காத மேனாட்டி லேயே, ஒப்பற்ற புகழ் பெற்றவர்; எஞ்சிய சகோ தரரோ, ஆங்கில அரசாங்கத்தில் ஒரு கலெக்டர். இவர் தங்கையாரின் மைந்தரான அபனீந்திர நாதரும் சுக னேந்திர நாதரும் சித்திரக் கலையிலும் சிற்பக் கலையி லும் நாடெங்கும் பெயர் பெற்றவர்.

இத்தகைய குடும்பத்தில் பிறந்த இரவீந்திர நாத ரின் இளமைக்கு உவமை, அவ்விளமையே. இசை, கலை, காவியம் முதலியவைகளே, தாயை இழந்த இரவீந்திர

நாதரின் வளர்ப்புத் தாய்மார். தம் இளமைப் பருவத்தினைப் பற்றி இவரே எழுதியிருக்கிறார்.

இத்தகைய இளைஞருக்கு உபாத்தியாயர்களின் வெற்றுரையில் மனம் நாடவில்லை என்பதில் என்ன ஆச்சரியம்! இவர், 'பள்ளிக்குச் செல்வதும் துன்பமே!' எனக் கருதினார். இயற்கை அன்னையும் கலை வாணியுமே இவருக்கு மறைந்து நின்று கல்வியைப் போதித்தனர். இவர் மனமும் கொஞ்சும் கிள்ளை மொழியன்ன வங்காள பாஷையிலும், அணிக்கோர் அணி செய்யும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் இலயித்து நின்றது.

உட்செவிக்கும் மனக்கண்ணிற்கும் உணவளிக்கும் காளி தாஸரையும் சண்டி தாஸரையும் படித்து ஓய்ந்த நேரங்களில், இவர் புறச்செவிக்கும் விழிக்கும் விருந்தளிப்பாராயினர். அரசன் திருக்கோவில் போல உயர்ந்தோங்கிய தமது இல்லத்தின்மேனின்ற இவ்வற்புத இளைஞர், கதிரவன் உலகினரை நோக்கி, 'கண் விழிப்பீர்,' என்பான் போல இனிமையுடன் குணதிசை எழும் காட்சியினையும், அவன், 'ஒளியின்றி நீர் எவ்வாறு உய்வீர்?' என்று மனம் நெகிழ்ந்து, வதனம் சிவந்து, பின் துயரால் மாசுற்று, தயங்கி விடைபெற்றுப் பின் மறைவான்போல விண்ணிடை மறையும் காட்சியினையும் கண்டார்; 'வெள்ளி பூத்ததோ!' என ஐயுறத்தக்க வெண்மேகத்தை 'வா!' என்றழைத்தனர்; கங்கா நதியைக் கண்ட அளவில், "இளநங்காய், உன்னைப் போற்றித் துதிக்கும் அனைவரையும் புறக்கணித்து, இவ்வாறு ஓடுவதுதான் உனக்குப் புகழ் தரு செயலோ! கருநிறமும் உன் மனத்தின் பண்பிற்கோர் அறிகுறியோ!" என்று .வாடி வாதுக்கழைத்தனர். அலைவென்பதே

நிலையாய், ஒழிவென்பதே அறியாததாய், உண்டான இடமும் உறைவிடமும் புக்கிடமும் உணராததாய், இங்கும் அங்கும் அலைந்து அல்லலுறும் உலகத்தினையும் உன்னத நிலையிலிருந்து இவ்விளைஞர் கவனிக்க ஆரம்பித்தனர்; கவலையுற்றனர்; "இருளோ உலகத் தியற்கை!" என ஐயுற்றனர்; எனினும், சிற்சில சமயங்களில் துன்பத்தின் நடுவே ஊடாடும் இன்ப நிலையைக் காணும்போதெல்லாம் இறும்பூது எய்துவர்.

அவ்வப்போதுள்ள மனநிலைக்குத் தக்கவாறும் நிகழ்ச்சிக்குத் தக்கவாறும் இவரது கவித்திறனும் காண்கிறது. இவர் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை இவர் இயற்றிய நூல்களிலேயே காணலாம். ஆகவே, இவர்தம் நூல்களை 'வளர்ச்சிப் பருவ நூல்கள்' என்றும், 'கிளர்ச்சிப் பருவ நூல்கள்' என்றும் 'முதிர்ச்சிப் பருவ நூல்கள்' என்றும் மூவகையாகப் பிரித்து, இவரது வாழ்க்கைச் சம்பவங்களையும் அவற்றினூடே ஆங்காங்குக் காண்போம்:

வளர்ச்சிப் பருவ நூல்கள்
(1875—1887)

இவை, இரவீந்திரநாதர் தம் 14ஆம் ஆண்டு முதல் 26-ஆம் ஆண்டு வரை இயற்றிய நூல்களாகும். இவை பெரும்பாலும் சோக ரஸமே ததும்பியவையாய் இருக்கின்றன. கவித் திறனும் இவற்றில் காலூன்றிற்றில்லை; தள்ளாடித் தள்ளாடி மெல்லவே நடக்குமெனினும், அந்நடையும் அழகு பொருந்தியதேயாகும். இரவீந்திரநாதர் தம் தாயாரென்று நினைத்திருந்த ஜோதிந்திரரின் மனைவியார் திடீரென்று இறந்த பிரிவாற்றாமையே எங்கும் காண்கின்றது. இந்நூலின் நடையும் மிகச் செம்மை பெற்றதன்று; அணிகலனுக்கப்படாத

பொற்கட்டியைப் போன்று உறுதியும் மதிப்பும் நிறைந்ததெனினும், மெருகேற்றப் பெறவில்லை. 'கவியின் கதை,' 'கருணை,' 'ருத்திர சந்திரன்,' 'சந்தியா கீதங்கள்' என்பன முதல் முதல் தோன்றிய நூல்களாகும். இவற்றில் 'கருணை' என்பது ஒரு நவினம்; 'கவியின் கதை' என்பது ஒரு நீண்ட அகவற்பாட்டு: 'ருத்திர சந்திரன்' என்பதோ, ஒரு நாடகம்: 'சந்தியா கீதங்களோ, 'துக்கமும் பேசிற்று' என்பதனை எடுத்துக் காட்டும் பாமாலை.

இவற்றிற்குப் பின் தோன்றிய 'வால்மீகி பிரதீபம்', 'காலமிருகயம்' என்னும் இரு நாடகங்களும் ஹாஸ்யச் சுவை நிரம்பியவை; இசையும் பொருந்தியவை. இந் நூல்களிலிருந்தே, கவியின் மனம், சிறிது துயர் நீங்கி, எழுச்சி பெற்றது என்பதனைக் காணலாம்.

வளர்ச்சிப் பருவத்தின் இறுதி நூலாகிய 'உதய கீதங்கள்' (காலைப் பாட்டு) என்பது குதூகலமும் நம்பிக்கையும் நிறைந்தது. 'கவிஞர் காலையூன்றினர்,' என்பதனை நூலின் நடையும், உயர்ந்த கருத்துக்களும் புலப்படுத்தும். 'உதய கீதங்கள்' தோன்றியதும் கவிஞரும் உதயமானார்.

கிளர்ச்சிப் பருவ நூல்கள்
(1887—1895)

இரவீந்திரநாதரின் வாழ்க்கையில் இவ்வெட்டு வருஷங்களே துன்பம் என்பது சிறிதுமில்லாமல் கழிந்தன. கவிஞர், மாசு மறுவற்ற ஆனந்த வெள்ளத்திடை மூழ்கி நிற்பதை இவரால் இக்காலத்திலியற்றப்பட்ட நூல்கள் விளக்குகின்றன.

இயற்கையன்னை எழில் பெற்று விளங்கும் 'ஷிலீடா'[1] என்னும் சிற்றூரில், இரவீந்திரநாதர் வாழ்வாராயினர்; கள்ளங்கபடற்ற வெள்ளை உள்ளத்தினர்களான குடியானவர்களும், ஸ்படிகம் போன்ற நிறமுள்ள பெருநதியின் இளங்கரையும், பூஞ்சோலைகளும், கண்கொண்டு கண்டும் முடிவற்றதாய் விளங்கிய பெருவானமும் கவிஞரை எப்போதும் சூழ்ந்திருக்கையில், இவர் மனம் எங்ஙனம் உவகையுறாதிருக்கும்? மனத்தில் உவகை பூத்தது; சாந்தமும் அதனுடன் கலந்தது.

'ஊர்வசி' 'சித்ரா', என்னும் இரு நூல்களும் இப்பருவத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல்களுள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். இந்நூல்கள், 'வனப்பு' (சிங்காரம்) என்னும் சுவை ததும்பியவை.

அழகுத் தெய்வத்தை வருணிப்பதில், இவ்விரு நூல்களைப் போன்ற நூல்கள் வேறு எந்நாட்டிலும், வேறு எம்மொழியிலும் இல்லவேயில்லை என்று ஆங்கிலேயரும் கூறியிருக்கின்றனர். இரவீந்திரநாதர், காளிதாஸரைப் பின்பற்றியிருக்கிறார் என்பதை இந்நூல்கள் நன்கு தெரிவிக்கின்றன. காளிதாஸர் மலைகளுக்கும், மேகங்களுக்கும், இயற்கைக்கும் கவி பாடக் கற்பித்தார். வங்காளக் கவிஞரோ, நதிகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் பேசக் கற்பித்தார் என்று கூறலாம்.

அழகினுக்கென்று மட்டும் கவி புனையும் இரவீந்திரநாதர் இத்துடன் மறைந்தார் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். 1895-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, இரவீந்திரநாதர், கவியில் மட்டுமன்றி, பக்தி, தேசாபிமானம், சமூக முன்னேற்றம் முதலிய பல துறைகளிலும் தம்

1. Shileida

மனத்தைச் செலுத்தியதையே, இவர் குறிப்பிடவேண்டும்; ஏனெனில், 'கவித்துவம்' என்பது, இயற்கைத் தோற்றத்தில் வனப்பினை மட்டும் வருணிப்பதுடன் நில்லாது என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

1875-ஆம் ஆண்டு முதல் 1895-ஆம் ஆண்டு வரை இரவீந்திர நாதர் இயற்றிய நூல்களில் முக்கியமான சிலவற்றையே மேலே குறித்தோம். இக்காலத்தில் இவர் இயற்றிய சிறு கதைகள் கட்டுரைகள் முதலியவை, கவிஞர் ஓய்வு காலங்களில் அரசியல், சமூகக் கொள்கைகள், கல்வியபிவிருத்தி முதலியவற்றிலும் தமது மனத்தைச் செலுத்தியதை விளக்கும்.

கட்டியாயிருந்த பொன்னும் கவிஞரின் தளரா ஊக்கம், ஓயாமல் எழுதுதல், கவித்திறனின் திரட்சி முதலிய பல காரணங்களால் உருகி, நெகிழ்ந்து, பின் நேர்த்தியான 'ஊர்வசி', 'சித்திரா' என்னும் ஒப்பற்ற அணிகலன்களாய் மாறிற்று.

முதிர்ச்சிப் பருவ நூல்கள்
(1895—1916)

1895-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, இவர் வாழ்க்கையில் பேரும், புகழும், பட்டமும், இன்னலும், இகழ்ச்சியும் ஒரு சேரக் கலந்தன என்னலாம்.

அக்காலத்திலிருந்த பாரத மக்களின் நிலைமையைக் கண்டு, பாரத தேவியின் அருந்தவப் புதல்வராகிய இரவீந்திரநாதர் மனம் உளைந்து, தேசத் தொண்டிலிறங்கினர்.

1905-ஆம் ஆண்டில், 'வங்காளத்தைப் பிரிப்போம்,' என்று அரசாங்கம் தீர்மானிக்க, வங்காளம்

முழுதும் கொதித்தெழுந்தது. இரவீந்திர நாதரும் "அடிமை ஒழிக!" எனக் கர்ஜித்து எழுந்தார்; எண்ணிறந்த கூட்டங்களில் இடியென வெகுண்டு பேசினார். 'இவர் செய்த பிரசங்கங்களில் உள்ள வீராவேசமும், தேசாபிமானமும், தம் நாட்டு மக்களிடத்துள்ள தயையும் வேறெந்த மொழியிலும் நான் கண்டதில்லை,' என்று ஈ. ஜே. தாம்ஸன்[1] என்னும் ஆங்கிலேயர் கூறுகின்றார்.

இக்காலத்திலேதான், இரவீந்திரநாதர், தம் நாட்டு மக்களிடமிருந்த வறுமையையும் அடிமையையும் கண்டதுடன், அவர்களடைந்திருந்த தாழ் நிலையையும் கண்டார்; கல்வியறிவே இல்லாதவரோ எண்ணிறந்தவர்; மூட நம்பிக்கையும், குறுகிய நோக்கமும், சுயநலமும், சிறு மனமும் எங்கும் திகழ்வதையும் கண்டார்; 'இந்திய மக்களுக்கு இக்கதியும் வந்ததோ!' என்று துன்பத்து ளாழ்ந்தார்; 'தங்களிடமுள்ள இப்பெருங்குறைகளை நீக்கினாலன்றி இவர்களால் அடையத்தக்கது ஒன்றுமே இல்லை,' என்றும் முடிவு செய்தார். 'இனி இங்கிருப்பதில் பயனில்லை!' என்று தேசிய இயக்கங்கள் யாவற்றிலுமிருந்து திடீரென்று விலகினார்.

இவர் தாய் நாட்டிற்கென்று இரத்தக் கண்ணீர் சொரிவதை அறியாத வங்காளிகளும்[2] மற்றுஞ் சில இந்தியரும், இவரை 'அலி' என்றும் 'சுயநலமே நாடுபவர்.' என்றும் குறை கூறி வருகின்றார்கள். இவர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஒரு பெரியாரைப் பழித்திருக்கிறார்கள் என்பது பின் கூறுவதிலிருந்து விளங்கும்:

1919-ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாபிலுள்ள அமிர்தஸரஸில் நடந்த கோர சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்டதும்

1. E. J. Thomson 2. Bengalees

இரவீந்திரநாதர், தமக்கு ஆங்கிலேயரால் அளிக்கப்பட்ட 'ஸர்' பட்டத்தைத் துறந்ததுடன், உள்ளன்பில்லாத வெளி நடிப்பில் தமக்குப்பற்றில்லை என்பதனையும் புலப்படுத்திச் செவி கைக்கும்படி சுடுசொல் பகர்ந்திருக்கின்றார்.

'அறியாமையே அடிமை வாழ்க்கைக்கு நிலைக்களம்' என்பதறிந்தன்றோ இவர் 1901-ஆம் ஆண்டில் சாந்தி நிகேதனம்[1] என்னும் குருகுல வாஸப் பாடசாலையை ஏற்படுத்தினர்? இவர் பொருளில்லாமல் தவித்ததும், அரசாங்கம் இவர் பள்ளியில் படித்த பிள்ளைகளுக்கு வேலையில்லை என்றதும், பெற்றோர்கள் தயங்கியதும் இப்புல்லறிவாளரின் அறிவுக்கு எங்ஙனம் எட்டக்கூடும்! பூரண சுதந்தரத்துடன், அவரவரின் திறனுக்கேற்றவாறு, பண்டை நாளில் சீடர்கள் ரிஷிகளிடம் கல்வி கற்ற முறையில் கல்வி கற்பிக்கப்படும் கலாநிலையம் இப்பூமண்டலத்தில் 'சாந்தி நிகேதனம்' ஒன்றே என்பதனை இவர் எங்ஙனம் அறியக்கூடும்! 'இல்லமும் வெளி உலகமும்'[2] என்னும் இரவீந்திரநாதரின் ஒப்பற்ற நவீனத்தை இன்னோர் ஒரு முறையாவது படிக்கவேண்டும் என்பதே என் கோரிக்கை.

ஒருவன் தன்னைச் சீர்திருத்தம் செய்துகொள்ள முடியாத நிலையில், அவனுக்குத் தெய்வந்தான் எவ்வாறு வரந்தரும்! "அறியாமையை நீக்குங்கள்; அவநம்பிக்கையை ஒழியுங்கள்; ஒற்றுமையைப் பரப்புங்கள்; அடிமையும் தானாய் ஒழியும்," என்ற இவர் கருத்து அந்நூலில் எப்பக்கத்திலும் காணப்படும்.

வங்காளத்தின் மனநிலை விநோதமாய் இருக்கின்

1. Santi Niketan 2. Home and Abroad

றது! ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட 'கீதாஞ்சலி' உலகெங்கும் பிரசித்தி பெற்று, 1913-ஆம் ஆண்டில் இவருக்கு நோபெல் பரிசை அளித்த நிலையிலும், வங்காளப் பண்டிதர்கள், இவருக்கு வங்காளமே பிழையற எழுதத் தெரியாது என்றதொரு புதுமை, எங்கும் காணாத புதுமை! 1913-ஆம் ஆண்டு வரையில், வங்காள மாணவர்கள் பரீக்ஷை எழுதும்போது, "பிழையைத் திருத்துக" என்ற தலைப்பின்கீழ்க் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளில் உள்ள இரவீந்திரநாதரின் வங்க மொழியை இப்பண்டிதர்கள் தங்கள் மனத்திற்கேற்ற வாறு திருத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வாக்கியங்களைத் திருத்திய வங்காள மாணவன் எவனும், அம்மாணவனைத் திருத்திய பண்டிதரெவரும் நோபெல் பரிசு பெறவில்லை என்பது குறிக்கத்தக்கது.

பண்டிதர்கள் வெகுளக் காரணம் என்ன? இரவீந்திரநாதர் சில சொற்களைக் குறுக்கினார் என்பதும், மற்றுஞ் சிலவற்றை நீட்டினார் என்பதுந்தான். இசையையும்[1] இசைப்பையும் குறித்துக் கவிஞர் பாவைக்கே ஒரு தனி இனிமையை ஏற்படுத்தினார் என்பதை இசை ஞானமே இல்லாத அப்பண்டிதர்கள் அறியவில்லை; 'வங்கமொழி வதையுற்றது!' என்றார்கள். கவிஞர் வங்க மொழிக்குப் புத்துயிர் தோற்றுவிப்பதைக் கண்ட அவர்கள் ஆவி சோர்ந்தார்கள். இதற்கு முன் இராத புதுச் செய்யுள் நடையைக் கண்டு, "இது திட்டு," என்றார்கள்.

தாகூரின் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் துன்பம் புகுந்

1. Rhyme

தது. 1902-ஆம் ஆண்டில் இவர்தம் மனைவியார் கடு நோயுற்றனர். அவ்வம்மையார் பிழைப்பதரிதென்று தெரிந்து பல நாட்கழிந்த பின்னர், உயிர் நீத்தனர். மனைவியாரின் பிரிவாற்றுமையால், கவிஞரும் துன்ப வெள்ளத்துள் ஆழ்ந்தனர்; இமயத்திலிருக்கும் 'அல்மோரா'[2] வுக்குச் சென்றனர். அங்கு க்ஷய ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட இவர் புதல்வியருள் ஒருவர் மரித்தனர். தாயாரையிழந்த சிறு பிள்ளைகளுக்கு இரவிந்திரநாதரே தாயாருமானார். தம் மைந்தருக்கென்று இவர் புனைந்த தாலாட்டுப் பாக்களே 'பின்பு 'சுநா' என்னும் நூலில் வெளி வந்தன. மேனாட்டுக் கவிஞர்களுள் சிறந்த 'டான்டி'[2] என்பவர், தம் மனைவியாரின் பிரிவாற்று மையைக் குறித்துப் பாடிய 'இன்பெர்னோ'[3]வைக் காட்டிலும் சோகரஸம் ததும்பிய சில செய்யுட்கள், இரவீந்திரநாத தாகூர் அக்காலத்தியற்றிய 'ஸ்மரணம்' என்னும் நூலில் காணப்படுகின்றன.

துன்பத்தினால் அல்லலுற்ற கவிஞரின் மனமும் இறைவனருளை நாடியது. கவிதைக்கென்று மட்டும் கவி பாடுவதொழிய, பக்தியும் இவர் மனத்தில் குடி கொண்டது. 'கீதாஞ்சலி' என்னும் தோத்திரப் பாக்களும் தோன்றின.

கீதாஞ்சலியை ஆழ்வார்களின் திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்கு ஒப்பிடலாம். சிறு மதலை தாயிடம் தன் குறைகளைக் கூறும் பாவமும், நண்பனோடு அளவளாவும் பாவமும், நீதி மன்னனிடத்து அவன்
1909 மக்கள் தங்கள் குறையைக் கூறி அவனால் தங்கள் குறை தீரும் என்று நம்பும் பாவ

2. Almora 3. Dante 3. Inferno

மும் இந்நூலில் காணப்படும். இரவிந்திரநாதர் 1910-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துக்குப் போன போது, ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த கீதாஞ்சலியை, 'ஈட்ஸ்'[1] என்ற ஆங்கிலக் கவிஞரிடம் காட்டினர்; ஆங்கிலக் கவிஞரும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர்; 'இத்தகைய கவித்திறனை இன்றுதான் கண்டேன்!' என்றனர். தாகூரின் நூல்களும் ஒவ்வொன்ருக மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. மேனுடுகள் யாவற்றிலும் இந்தியக் கவிஞரின் புகழ் பரவியது. 1913-ஆம் ஆண்டில் இலக்கியத்திற்கென்று, தாகூரும் நோபெல் பரிசு பெற்றனர்.

அதுவரை வாளாவிருந்த கல்கத்தாச் சர்வ கலா சாலை, இரவிந்திரநாத தாகூருக்குப் பட்டம் அளித்தது. பண்டிதர்களும், "பிழை திருத்துக" என்ற கேள்விக்கு வேறு நூல்களைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள். ஐந்து கண்டங்களிலும் 'தாகூர்' என்னும் ஓர் ஒளி கிளம்பிற்று; இவரைப் பார்க்கப் பலர் பயணமாயினர். "முகவுரை எழுதுங்கள்," என்று பலரும் இவரை வேண்டினர். தாகூருக்கும் ஓய்வில்லாமலே போயிற்று.

நோபெல் பரிசு அளிக்கப்பட்டதும் தாகூர், "இனித் தொல்லைதான்!" என்பதையே முதலில் கூறினர்; எனினும், யாவரிடத்தும் தயை நிரம்பியவரான தால், அனைவருக்கும் இயன்ற வரையில் உதவி அளிப்பாராயினர்.

இதனுல் பல இன்னல்கள் உண்டாயின; 'தாழ்ந்த நூல்களுக்கு முகவுரை எழுதச் சம்மதிப்பவன், தன் மதிப்பை இழக்கச் சித்தமாயிருக்க வேண்டும்,' என்ற உண்மை இவர் அறியாததன்று. எனினும், தாக்ஷிணிய

1. Yeats

புத்தியால் இவர் சிற்சில சமயங்களில் எழுதிய முகவுரை கண்டு மேனாட்டாருக்கு இவரிடமிருந்த அன்பு சிறிது குறைய ஆரம்பித்தது. இதற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு.

நம் நூல்களைத் தாமே வங்காளத்திலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கும்போது, சிற்சில தவறுகளை இவர் கண்டனர். 'இஃது ஆங்கிலமோ!' என்று சிலர் இகழ்ந்து பேசினர். தம் ஐம்பதாம் ஆண்டுக்குமேல் ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி பெற விரும்பிய தாகூரிடம் சிற்சில தவறான பிரயோகங்கள் இருந்திருக்கக்கூடும். அவற்றைக்கொண்டு இவருக்கு ஆங்கிலமே தெரியாதென் பதை நிலை நாட்டக் கருதுபவரைப்பற்றி அதிகமாக உரைப்பது வீணாகும். ஆங்கிலம் கற்கும் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த பிழைகளெல்லாம் சின்னாட்களுள், "நமக் குறைவிடம் இக்கவிஞரல்லர்," என்று இலண்டனை நோக்கியே ஓடிவிட்டன. இக்காலத்தில், தாகூரைப் போல அன்னிய பாஷையில் தேர்ச்சி பெற்றவர் ஒருவருமே இல்லை என்று மேனாட்டறிஞரனைவரும் வாய் விட்டுக் கூறியிருக்கின்றனர்.

தாகூரின் நூல்களில் மேனாட்டாருக்கிருந்த சுவை குன்ற மற்றொரு காரணமும் உண்டு. தாகூர் மொழி பெயர்த்த போது, பல ஸம்ஸ்கிருதச் சொற்களின் கருத்தை நன்கு விளக்கிச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டனர்.

'டிவோஷன்'[1] என்னும் பதத்தினைக்கொண்டு 'பக்தி'யின் தனிச்சிறப்பை மேனாட்டினருக்கு எவ்வாறு அறிவிக்க முடியும்? 'லீலா', 'சித்திரா', 'பரம்', 'ஞானம்' முதலியவைகளை மேனாட்டாருக்குக் கற்பித்த பிறகல்

1. Devotion

லவோ, அவர் இப்பதங்களின் உயர்வை அறியமுடியும்? தூக்கிலிடும் தொழில் புரிபவன், தன் வேலையைச் சரிவரச் செய்து வந்தால், அதுவும் 'டிவோஷன்'தான் என்றிருக்கும் நிலையில் 'ஊர்வசி'யும் 'கர்ண'னும் அவர்களுக்கு எப்படிப் பொருள்படும்?

'நாம் அறியாத ஒன்றிருக்கக் கூடும்,' என்று மேனாட்டார் சிறிது தாயறிக்காமல், இவரை அவ்யக்த கவிஞர்[1] (பிறருக்குத் தோன்றாததும் தமக்குத் தோன்றியதுமாகிய ஒன்றினைப் பாடுபவர்) என்று கூறிப் புறக்கணிக்க ஆரம்பித்தனர். உயர்ந்த கருத்துக்களை ஒரு கவிஞன் கூறினால், அவன் 'பிரௌனிங்'[2]கைப்போல அவ்யக்த கவிஞனாவது, மேனாடுகளில் வழக்கம். தாகூரின் நிலைமையும் சில நாள் வரை அவ்வாறிருந்தது. "எதைப் பற்றியோ ஏதோ சொல்லுகிறார்!" என்று சமூக மாதர்கள்[3] வம்பு பேசினார்கள்.

ஆனால், அக்குறை இனி இவருக்கில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில், வங்க மொழியும் அறிந்த சில ஆங்கிலேயர், "யாங்கள் அறியாமல் இழைத்த பிழையை இச்சமயத்தில் உணர்ந்தோம்," என்றார்கள். என்றாலும், 'அவ்யக்த கவிஞர்' என்னும் பெயர் இரவீந்திரநாத தாகூரை விட்டு இன்னும் முற்றிலும் நீங்கினதாகத் தெரியவில்லை. உபநிடதங்களும் வியக்தமேயான நம் நாட்டினருக்குத் தாகூர் ஒரு போதும் அவ்யக்த கவிஞராயில்லை என்பது நிச்சயம். ஆக்ஸ்போர்டு சர்வகலாசாலை[4] தாகூருக்கு இலக்கியப் பேரறிஞர்[1] என்னும் பட்டம் அளித்

1. Mystic Poet 2. Browning 3. Society Women
4. Oxford University

தது, நம் நம்பிக்கையே உள்ள சிலரும் மேனாடுகளில் உளர் என்பதற்கு அறிகுறியாகும்.

மேனாட்டார் சிறிதெனப் புகழ்ந்த 'கீதாஞ்சலி' யைக்காட்டிலும் உயர்ந்தனவான வேறு சில நூல்களை யும் தாகூர் இம்முதிர்ச்சிப் பருவத்தில் இயற்றியிருக் கின்றனர் என்று கருதுகின்றனர். இக்காலத்து ஏற் பட்ட நூல்கள் யாவும் ஒரு திறத்தன அல்ல; இவர் இயற்றிய 'கோரா'[2] என்னும் நவினம், வங்க மொழி யிலேயே தலை சிறந்தது என்று மகா நிபுணரான அஜித் பாபு கூறுகின்றார். 'உடைந்த மரக்கலம்'[3] என்ற மற்றொரு நவினத்தில் இவர், 'ஹிந்து ஜன சமூகத்தை நிலைகுலையச் செய்தது எது?' என்பதனை ஆராய்ந்திருக் கின்றார். குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்ப மெல்லாவற்றிற்கும் அவநம்பிக்கையே காரணம் என் பதனையும் போலித் தெய்வங்களிடம் மூட நம்பிக்கை வைத்தே சமூகம், தன் நிலையைக் குலைத்துக்கொண்டது என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

'ஸ்வதேச சங்கற்பம்' என்னும் நூல், நாட்டின் முன் னேற்றத்திற்கென்று ஒரு தேசத்தொண்டன் செய்து கொள்ளும் பிரதிஞ்ஞைகளைச் செய்யுள் வாயிலாகக் கூறுவதாகும். 'கல்பனா', 'கதா', 'காஹினி', 'க்ஷணிகா', 'கணிகா' என்னும் ஐந்து நூல்களும் இலக்கியத்தின் பல சுவைகளை விளக்கும் நூல்களாகும்.

'பாலகா' என்பவரியற்றிய செய்யுட்கொத்தின் கவித்திறன், தாகூரின் நூல்களில் வேறெங்கும் இல்லை என்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

---

1. Doctor of Literature 2. Gora 3. The wreck

'ராஜா', 'தபாலாபீஸ்' முதலியவைகள் உயர்ந்த நாடகங்களாகும்.

தாகூரின் பிரயாணங்கள் :

இவர் இங்கிலாந்திற்கு முதன்முதல் சென்றது தம் 16-ஆம் வயதில் (1877). அதற்குப் பிறகு, அங்குப் பல முறை சென்றிருக்கின்றனர். அங்குப் பல உண்மை நண்பர்களும் இவருக்குண்டு. எனினும், இவர் இங்கிலாந்தையும், ஆங்கிலேயரையும், மேனாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களையும் விரும்பினவராய்த் தெரியவில்லையே என்பது அங்கிருப்பவரின் மனக்குறை. இதற்கு இவர் கூறியுள்ள காரணங்களில் சில சரியானவைகளே என்று சிலர் மட்டும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

தாகூர் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ததெல்லாம், தம் நாட்டினர் தம்மைத் தூஷித்ததை மறப்பதற்கென்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஜப்பான், அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலிய பல அயல் நாடுகளில் இவர் பிரயாணம் செய்திருக்கின்றார். அமெரிக்கா நாட்டில் இவரை அறியாதவர்கள் இனிப் பிறக்கப் போகும் குழந்தைகளே என்று கூற வேண்டும். போகுமிடமெல்லாம், இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். அந்நாடுகளில் செய்த பிரசங்கங்களில், இந்திய நாட்டின் மேன்மையையும் முன்னிருந்த அதன் நாகரிகத்தின் தூய்மையையும் இவர் நிலை நாட்டியிருக்கின்றார். இந்தியாவைப் பற்றி உலகமுழுதும் அறியும்படி செய்த மூவருள் தாகூருக்கு முதன்மையளிப்பதில் ஒரு தவறுமில்லை. 1913-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவை உலகுக்கு அறிவித்த முதல்வர் தாகூரேயாவர்.

தாகூரும் இலக்கியக் கலையும்:

தாகூரைப்போல இலக்கியத்தின் ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறந்த நூல்களியற்றியவர், சமீப காலத்தில் உலகத்திலேயே ஒருவருமிலர். இவர் எழுதிய நூல்களை ஒன்று சேர்த்தால், ஒரு சிறு குன்றாகும்!

'கீதாஞ்சலியை இயற்றிய தாகூர் இந்திய நாட்டு மகனார் மட்டுமல்லர்; பூமகளுக்கே அருந்தவப் புதல்வர். ஆகவே, இவரது கவித்துவம் குறுகிய தன்மைத்து,' என்று ஒருவரும் சொல்ல முடியாது.

இவர் எழுதிய நாடகங்களிலேதான் எத்தனை வகை! சோக ரஸம், சிருங்கார ரஸம், சாந்த ரஸம், ஹாஸ்ய ரஸம், அற்புத ரஸம், ஆனந்த ரஸம், பீபத்ஸ ரஸம், ரௌத்ர ரஸம் என்பவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் அனேக நாடகங்களிருக்கின்றன.

செய்யுட்களிலோவெனில், அனேக நடைச் செய்யுட்களிருக்கின்றன. அவைகளின் வகைகளையும் நடைகளையும் வருணிக்க வேண்டுமெனில், இந்நூல் யாப்பிலக்கணத்தினும் பெரியதாம்.

நவீனங்கள், சிறு கதைகள், வசன நூல்கள் முதலியவைகளியற்றுவதில் தாகூர் மிகச் சிறந்தவர் என்றே கூற வேண்டும். 'சிறு கதைகள் எழுதுவதில் தாகூர் உலகத்திலேயே ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவர்,' என்று மேனாட்டாரும் கூறுகின்றனர்.

இவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளும், செய்துள்ள பிரசங்கங்களும் பல துறைகளிலும் இவருக்குள்ள ஆழ்ந்த அறிவினை விளக்கும். கல்வி, அரசியல், சமூக நிலை, மதக்கோட்பாடுகள், சிற்சில சமயங்களில் விஞ்ஞானம் முதலிய யாவற்றிலும் தாகூர் பற்றுள்ளவராவர்.

என்ஸிறந்த நூல்களியற்றுவதில் ஒரு குறை உண்டு: உவமைகளும், அபிப்பிராயங்களும், கருத்துக்களும் மீண்டும் மீண்டும் வந்துகொண்டிருக்கும். தாகூரிடமும் இக்குறையைப் பலர் காணலாம்.

எனினும், இயற்கையில் உள்ள உவமைகளை அவ்வளவு நன்ருய்ப் பொருந்த உரைத்தவர், தாகூரைத் தவிர்த்துக் காளி தாஸர் ஒருவரே தாம்; மேனாட்டில், வர்ட்ஸ்வோர்த்து,[1] ஏதோ சிறிது இயற்கையைக் கண்டனர். 'இயற்கை வேறு; இம்மானுடன் வேறு,' என்றில்லாமல், அவ்விருவரையும் பொருந்த வைத்தவர் இந்நாளில் தாகூர் ஒருவரே. இக்கவித்திறனை யாவரும் இதுவரை கண்டிராததாகும்.

ஒரு சிறு பெண்ணின் துயரைக்கண்டு நதி கரைந்து அழுவதும், நதி அழுவதைக் கண்ட அப்பெண் நதியைத் தேற்றுவதும் பொருந்த அமைந்திருப்பதைத் தாகூர் நூல்களில் மட்டுந்தான் காணலாம்.

கவிஞர் இயற்கையில் கலந்து, தாமே அதுவாய்த் தம்மை மறக்கும் தன்மையைத் தாகூரைப் போல எடுத்துரைத்தவர் எவருமிலர்.

இவரது சொல்லமைப்பிலேயே இசையும் புகுந்து தவழ்வது மிகவும் ஆச்சரியத்தை விளைக்கின்றது. செவிக்கும் உணவளிக்கும் இலக்கிய நடையில் தாகூரை முதன்மை பெற்றவராகவே கருதவேண்டும். இது யாவர் மனத்தையும் எவ்வாறு கவர்ந்திருக்கிறது என்பதை இவர் இயற்றிய 1500 பொது மக்கள் பாடல்கள்'[2] எடுத்துக்காட்டும். இப்பாடல்களை இந்தியா முழுதும் எங்கும் யார் வாயிலும் கேட்கலாம்.

1. Wordsworth 2. Folk-songs

இவர் நூல்களிலிருந்து இவர் உபநிஷதங்கள், மகா காவியங்கள், காளி தாஸர், சண்டி தாஸர் முதலிய பல வற்றுக்கும் பலருக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்பது தெரியுமெனினும், இந்தியாவின் முன்னாள் மேன்மையை இல்லை என்று இகழாமல் அதனை நன்கறிந்து, கற்ற யாவற்றினையும் சுவாதீனமாக்கி, மிகச் சிறந்த பழைய மண்ணிலிருந்து மிகவும் அழகான புதுப்பாண்டங்களைத் தயாரித்தார் என்பதும் பெருமையேயாம்.

குண நிசயங்கள்:

ஒன்றையும் ஒளியாத நேர்மை, அஞ்சாமல் முன்னிற்கும் வீரம், தாய் நாட்டிடையுள்ள பேரன்பு, அனைவரிடத்துமுள்ள கருணை முதலிய இவருடைய குணங்கள், நூல்கள் வாயிலாகவும் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் மூலமாகவும் வெளி வந்துள்ளன.

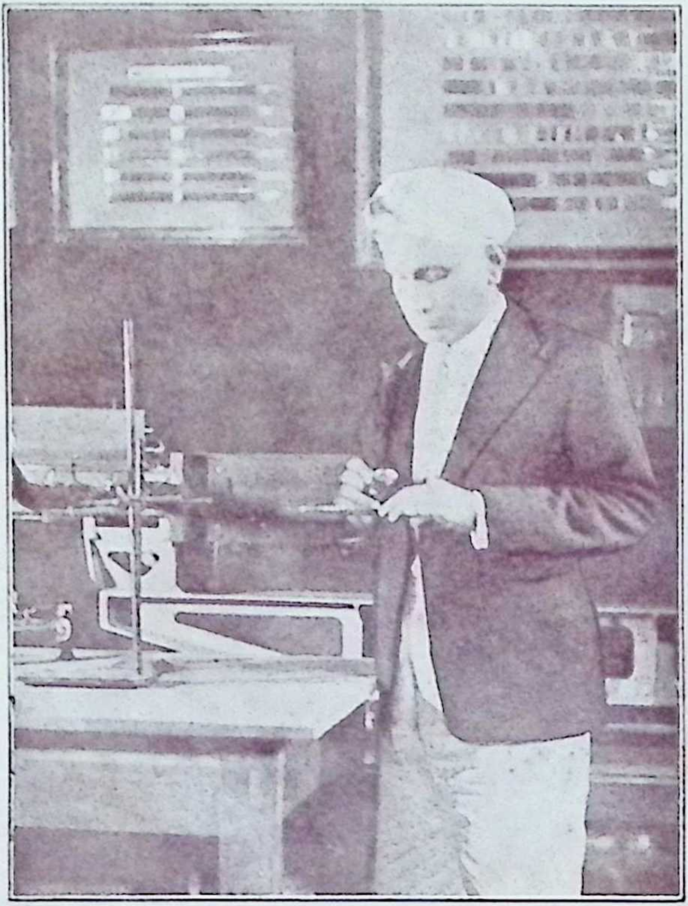
இவருடன் சம்பாஷித்தவர்கள், இவரை 'மிகவும் காட்சிக்கு எளியவர்' என்றும், 'சகஜீ' என்றும், 'காருணியர்' என்றும் அடிக்கடி கூறியிருக்கின்றனர். நறு மலர்கள், நதிகள், சிறு மதலைகள் எல்லாம் தாகூரின் உற்ற நண்பர்கள்.

முடிவாகக் கூறுமிடத்து, இரவிந்திரநாதரைப் போலும் கவித்துவம், நாடகாசிரியப் பண்பு, தேசத் தொண்டு, கல்வியை வளர்த்தல் முதலிய பலவும் ஒருங்கேயமைந்த ஒரு பிறவி, பல நூற்றாண்டுகளாய் இந்தியாவில் ஏற்படவில்லை என்னலாம்.

ராஜா ராம்மோகன ராய், ஈசுவர சந்திர வித்தியா சாகர், பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி, கோகலே, சித்தரஞ்சன தாஸர், மகாத்துமா காந்தி, பாரதியார் முதலிய பல இந்

றிய நாட்டுப் பெரியார்கள் என்றும் அழியாத நிலையில் விளங்குவதைப்போல, இரவீந்திரநாத தாகூரும், இந்தியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் நீடூழி வாழ்வார் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

ஸர். ஸி. வி. இராமன்

2. ஸர் சந்திர சேகர வேங்கடராமன்[1]

(888—***)

ஆமையொன்று ஒரு முயலைப் பந்தயத்தில் வென்றதென்னும் ஒரு கதை உண்டு. சமீபகால இந்திய சரித்திரத்தை ஆராயும்போது, முயலே ஆமையை வென்றதெனக் கூற வேண்டியிருக்கிறது.

முயலைப்போல, இந்தியரும் பல நூற்றாண்டுகள் வரை நடு வழியில் நித்திரை போயினர்; கீதை எடுத்துரைக்கும் கர்ம யோகமும் ஞான யோகமும் யாவராலும் பின்பற்ற எளியவை என்னும் கனவும் கண்டு கொண்டிருந்தனர்; 'எல்லாம் மாயை!' என்ற எளிய சொல்லும், 'யாவும் விதிப்பயனே!' என்ற புலம்பலும் இந்திய மக்களின் அறிவை மழுங்கச் செய்து, அவர்கள் வீரத்தினையும் வென்றன. பாரத தேவியும் பிணியுற்றனள்.

மேனாட்டினரோ எனில், ஆமையைப்போல விழிப்புடன் முன்னடந்தனர். "பரதத்துவ ஞானம் நமக்கேன்?" என்ற கருத்தினராதலால், புலன்களுக்கடங்கிய பௌதிக நிகழ்ச்சிகளில் அவர் தம் மனத்தைச் செலுத்தினர்; சாஸ்திரப் பயிற்சியும் காட்டுத் தீயென மேனாடுகளில் பரவிற்று. சாதன அமைப்புகளும் எண்ணிக்கையற்று அங்கு மிகுந்தன.

பந்தயம் இந்நிலையிலிருக்கக் கண்ட சிலர், "ஆமையே முயலை வென்றது," என்று முடிவாக உரைத்தனர். பின்னும் சிலர், "இந்திய முயல் ஓடாது;

---

1. Sir C. V. Raman

அது நன்ருய்த் தூங்கும்; ஓடும் பிராணி ஆமைதான்," என்று சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி மகிழ்ந்தனர். பந்தய முடிவுவரை காத்திருந்த சிலருக்கே, உண்மை புலப்பட்டிருக்கக்கூடும். பந்தயம் முடிவதற்கு முன்னமே ஆமை நடக்க முடியாமல் களைத்து நின்றதையும், அது வரையில் பந்தயத்தில் பற்றில்லாதிருந்த முயல், கனவு நீங்கிக் கண் விழித்தெழுந்து, ஓட்டமாயோடி, ஆமைக்குச் சிகிச்சை செய்து, அதனைத் தன் முதுகிற்ருங்கி, காற்றெனக் கடுகிச் சென்று பந்தயத்தை முடித்ததையும் அறிந்தவர் மிகச் சிலரேயாவர்.

பௌதிகத் துறையில் ஆமை களைத்து நின்றதாக நாம் சொன்ன ஆண்டு, கி. பி. 1926-27. அக்காலத்திற்குச் சிறிது முன், சிதறிய கிரணங்கள்[1] உண்டென்பதைக் 'காம்ப்டன்'[2] என்பவர், 'எக்ஸ்ரே'[3] சாதனத்தினுல் விளக்கியதற்காக நோபெல் பரிசு பெற்ருர். இதைக் கண்டார் அனைவரும், இச்சிதறிய கிரணங்களை வேறு சாதனங்களினுல் பிறப்பிக்கப் பெரிதும் முயன்று வந்தனர். அம்முயற்சி சிறிதும் கைகூடவில்லை.

கல்கத்தாச் சர்வ கலாசாலையில் ஆராய்ச்சி செய்து வந்த சந்திர சேகர வேங்கடராமன் ஒருவரே அம் முயற்சியில் வெற்றி பெற்ருர் என்பதுதான் ஆமை முயல்களின் பந்தயத்தின் உண்மை முடிவாகும்.

எவ்விதம் திருப்பினுலும் பிறழாமல் வடதென் துருவங்களையே நாடும் காந்த ஊசியினைப் போன்று, இராமன் மனமும் எக்காலத்திலும் பௌதிகத்தினையே நாடி நிலைத்து நின்றது என்பதைப் பின் வரும் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களில் எங்கும் காணலாம்:

---

1. Scattered Rays 2. Compton 3. X-Ray

இராமன், கி. பி. 1888-ஆம் ஆண்டில் திரிசிராப் பள்ளியில் பிறந்தவர்; இவர் தந்தையாரான சந்திர சேகரய்யர், தஞ்சைக்கருகிலுள்ள புரசைக்குடியைச் சேர்ந்தவர்; இராமன் பிறந்த காலத்தில், அவர் கலா சாலையில் கல்வி பயின்று வந்தார்.

கி. பி. 1892-ஆம் ஆண்டில் சந்திரசேகரய்யர், விசாகப்பட்டினத்து ஹிந்து கல்லூரியில்[1] பௌதிக போதகாசிரியராய் நியமிக்கப்படவே, அவர் தம் மனைவியாரான பார்வதியம்மையாருடனும், தம் மக்களுடனும் விசாகப் பட்டினமடைந்தார்.

இளமையிலிருந்தே இராமன், பௌதிகம் பௌதிகத்திற்குத் துணையான கணிதம் ஆகிய இவ்விரண்டினையும் நன்கு விளக்கிக் கூற இலக்கியம் முதலிய பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். இசைச் சுவையைப் பரிந்து போற்றும் குடும்பத்தில் பிறந்தவராதலால், இவருக்குச் சங்கீதத்திலும் அதிக விருப்பம் உண்டு.

இராமன் தம் பதின்மூன்றாவது ஆண்டிலேயே எப். ஏ. வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறவே, பி. ஏ. படிப்பதற்காகச் சென்னைக்கு வந்தார். இந்திய சரித்திரத்தில் 'பௌதிக வளர்ச்சி' என்னும் ஒரு பெருந்தலைப்பிற்கு உரியவரான இவரைச் சரித்திரம் பயிலுமாறு சிலர் ஏவ முன் வந்தது விநோதமே! இராமனோ, அன்னார் சொல்லை ஏற்காமல், பௌதிகத்தினையே முதன்மையான பாடமாகக் கொண்டு, ராஜதானிக் கல்லூரியில் மாணாக்கரானார்.

1. Hindu College, Vizagapatam
2. Presidency College

அக்கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராய் இருந்த 'எலியட்'[1] என்பவர் அக்காலத்தில் இராமனது சிறிய வடிவத்தினைக் கண்டு, "இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் தானோ நீ?" என்று கேட்டனராம்! ஒருவனது உடல் வளர்ச்சியைக்கொண்டே அவனைக் கலாசாலை மாணவன் என்று மேனாடுகளில் ஊகித்து வந்தனர் போலும்!

இராமன் சிலரை அறியுமுன்னரே, அனைவரும் இராமனை அறியத் தலைப்பட்டனர். கலாசாலைப் பேராசிரியர் அனைவரும் இராமனிடம் அன்பு பூண்டதற்கேற்பவே, இராமனும், பி. ஏ. பரீட்சையில், முதல் வகுப்பில், முதல் பதவியைப் பெற்றார்.

கி. பி. 1904-ஆம் ஆண்டில் இராமன் எம். ஏ. வகுப்பில் சேர்ந்தார். எம் ஏ. வகுப்பு மாணாக்கர்களுக்குச் சுயேச்சை அதிகம் உண்டு; ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட விரும்புபவருக்கு அவகாசமும் உண்டு. இராமனும் 'இராலி பிரபு'[2] 'ஹெம் ஹோல்ட்ஸ்'[3] முதலியவர்களியற்றிய பௌதிகக் கிரந்தங்களை எளிதில் கற்றுணர்ந்தனர்.

ஒரு நாள், அப்பா ராவ் என்னும் இராமனின் நண்பர், வழக்கமாய்ச் செய்யும் சோதனைகளுள்[4] ஒன்றில் ஒரு தவற்றைக் கண்டார். அச்சோதனை, ஒலியின்[5] ஓர் அங்கத்தினைச் சேர்ந்ததாகும். அப்பா ராவ், தமக்குப் பௌதிக ஆசிரியரான 'ஜோன்ஸ்'[6] என்பவரிடம் தாம் கண்டதைத் தெரிவித்தார். அத்தவறு ஏற்படக் காரணம் என்ன என்றும், அஃது ஏற்படாமல் இருக்கும்படி செய்வது எப்படி என்றும் தெரிந்துகொள்ள

---

1. Eliot 2. Lord Rayleigh 3. Helmholtz
4. Experiments 5. Sound 6. Jones

அப்பா ராவ் விரும்பினார். ஆனால், ஜோன்ஸ், அப்பா ராவுக்கு மறுமொழி அளித்தாரில்லை.

அங்கிருந்த இராமனுக்கோ, அனைத்தும் தெளிவாய் விளங்கின. அப்பா ராவின் சந்தேகத்தினைத் தீர்த்ததோடு, அத்தவறு ஏற்படாமல் இருக்கும்படியான ஒரு நூதன சோதனை அமைப்பையும் இவர் நிறுவினார்; தாம் கண்டுபிடித்த நூதன முறை சிறந்ததுதான் என்பதனையும் பரிசோதனை செய்து தெரிந்துகொண்டார். தம் ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளைச் சீராய் எழுதி, 'ஜோன்ஸ்' என்பாரிடம் தந்து, "பிழை திருத்தித் தாருங்கள்; இதைப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பலாமென்று இருக்கின்றேன்," என்றார்.

ஜோன்ஸ், அவ்வாராய்ச்சியுரையை வாங்கிக் கொண்டு மூன்று மாதங்களாகியும் திருப்பித் தரவில்லை. தம் ஆராய்ச்சியுரை எவ்வாறேனும் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆவல் கொண்ட இராமன், அதை ஜோன்ஸிடமிருந்து மீட்பதற்கு ஒரு தந்திரம் செய்தார்: அவரிடம் சென்று, "அடடா! ஒரு பிழை செய்துவிட்டேனே! என் ஆராய்ச்சியுரையைத் தாருங்கள்; அப்பிழையைத் திருத்திவிட்டுத் தருகிறேன்," என்றார். ஜோன்ஸ், அதனை உண்மையென்று நம்பி, ஆராய்ச்சியுரையை இராமனிடம் அளித்தார். பிழை இருந்தாலல்லவோ இராமன் அதனைத் திருத்தப் போகிறார்! ஆராய்ச்சியுரையும் அன்றே இலண்டனிலிருந்த சிறந்த 'விஞ்ஞானப் பத்திரிகை'யின்[1] ஆசிரியருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இராமன் இவ்விஷயத்தைப்

1. Philosophical Magazine, London

பற்றி ஜோன்ஸிடம் சொல்லவில்லை. அவரும் இச்சம்பவத்தை அடியோடு மறந்துவிட்டார்.

சில நாட்களுக்குப் பின், தம் ஆராய்ச்சியுரையைப் பிரசுரித்த இலண்டன் விஞ்ஞானப் பத்திரிகையுடன் இராமன் ஜோன்ஸைக் காணச் சென்றார். "கையில் என்ன வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று ஜோன்ஸ் கேட்டார். இராமன், ஒன்றும் பேசாமல், பத்திரிகையை நீட்டினார். "ஸி. வி. ராமனால் எழுதப்பட்டது" என்னும் தலையங்கத்தின் கீழ், ஒரு நீண்ட ஆராய்ச்சியுரை வெளியிடப்பட்டிருப்பதை ஜோன்ஸ் கண்டு, ஆச்சரியப்பட்டார். "என்னிடம் இதை ஏன் சொல்லவில்லை?" என்று ஜோன்ஸ் கேட்டார். இராமன் தடுமாற்றத்துடன், "இல்லை—நீங்கள்—படித்துவிட்டால் இதில் பிழையிராதென்ற தைரியத்துடனேதான் நான் ஆராய்ச்சியுரையைப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பத் துணிந்தேன்," என்றார். "ஹூம்!" என்று ஜோன்ஸ் முதலில் பெருமூச்செறிந்து, பிறகு சிரித்த முகத்துடன், "பேஷ்!" என்றார். இராமன் ஆராய்ச்சியுரை மற்றொன்றும், இங்கிலாந்திலுள்ள 'இயற்கை'[1] என்னும் பத்திரிகையில் தடங்கலின்றிப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

இராமன் எம்.ஏ. வகுப்பில் வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே. இவரை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பவேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் ஜோன்ஸ் செய்து வந்தார் என்பது. அவருக்கு இராமனிடமிருந்த நன்மதிப்பை அறிவிப்பதாகும். 'தெய்வங்கள் வரமளித்தும், பூசாரி குறுக்கே நின்றான்,' என்பதைப்போல, இவரை இங்கி

---

1. Nature

லாந்துக்கு அனுப்புவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவியை அரசாங்கம் தருவதற்கு முன் வந்தும், 'அயல் நாடுகளில் வசிப்பதற்கு இன்றியமையாத தேக நிலையை இச்சிறுவர் பெறவில்லை,' என்று சில வைத்திய நிபுணர் முடிவு செய்துவிட்டனர். ஆகவே, கி. பி. 1906-ஆம் ஆண்டிலேயே, இராமன் இங்கிலாந்திற்குப் போவது நின்றுவிட்டது. இதற்கிடையில் இராமன் எம். ஏ. பரீட்சையும் எழுதிவிட்டார்.

கலாசாலைப் படிப்பைமுடித்த மாணவர்கள், "இனி மேல் என்ன செய்வது?" என்ற கேள்விக்கு விடை காணாமல் அல்லற்படுவது உண்டல்லவா? இராமனையும் இக்கேள்வி சில நாள் வரையில் துன்புறுத்தியது என்பதிலிருந்தே, இது நம் நாட்டு இளைஞரின் மன அமைதியைக் குலைக்கும் கேள்வி என்பதை அறியலாம்.

இராமன் எப். ஸி. எஸ்.[1] பரீட்சைக்கு வாசித்து வந்தார். கி. பி. 1907-ஆம் ஆண்டில் இவர் பரீட்சை எழுதுவதற்கு இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன், தாம் எம். ஏ. பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் தேறிய ஒரே மாணாக்கர் என்பதனை அறிந்தார்; சிறிது குதூகலமுமடைந்தார். எப். ஸி. எஸ். பரீட்சையிலும் இவர் இந்தியா முழுதும் பரீட்சை எழுதியவர்களில் முதல்வராய் நின்றார். "'எதிலும் இராமனே முதல்வர்!' என்று கூறுவது இத்துடன் முடிந்ததோ!" என்று நினைப்பவர்கள் ஏமாற்றமே அடைவார்கள். ஏனெனில், இவ்வாறு திடீரென்று முற்றுப் புள்ளி வைக்கக்கூடியது இராமனது சரித்திரமன்று.

பௌதிகத் துறையில், எம்.ஏ. பரீட்சையில் முதல்

1. F. C. S.

வகுப்பில் தேறியவருள் இராமனே முதல்வர்; பத்தொன்பதாம் வயதிலேயே டிப்டி அக்கவுன்டெண்டு ஜெனரல்[1] ஆனவர்களுள்ளும் இராமனே முதல்வர்.

* * *

கி. பி. 1907-ஆம் ஆண்டு முதல் 1917-ஆம் ஆண்டு வரையில் இராமன் அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்து வந்தார். இவர் அரசாங்கத்தில் டிப்டி அக்கவுண்டெண்டு ஜெனரலாயும் பிறகு அக்கவுண்டெண்டு ஜெனரலாயும் இருந்ததைப் பற்றி விரித்துரைப்பது நம் கருத்தன்று; ஆகவே, இவர் பெரிய உத்தியோகங்களை நிருவகிப்பதில் தீரர் என்பதனையும், வேலையில் மிக்க நிபுணர் என்பதனையும்—சோம்பலுற்றவர்கள், வேலை தெரியாதவர்கள், அனுபவம் முதிர்ந்ததென்று இறுமாந்த கிழநரிகள், தாங்கள் வெள்ளையர்கள் என்பதால் பிறரை அவமதிப்பவர்கள்—முதலியவர்களுக்கும் இவருக்கும் நட்பிருக்க முடியாது என்பதனையும், மேலதிகாரிகள் நன்குணரும்படியான சம்பவங்கள் பல அவ்வப்போது நேர்ந்து கொண்டிருந்தன என்று சுருக்கிக் கூறிவிடலாம்.

இராமன் கி. பி. 1907-ஆம் ஆண்டில் வேலை பார்ப்பதற்காகக் கல்கத்தாவிற்குச் சென்ற போதும், இவர் மனம் பௌதிகத்திலேயே கண்ணுயிருந்தது என்பதற்கு நமது நாட்டு இதிகாசத்தில் ஒரே உதாரணந்தானுண்டு.

துரோணர் தம் மாணுக்கர்களாகிய பாண்டவ கௌரவர் என்ற இரு திறத்தினருக்கும் வில் வித்தையில் உள்ள தேர்ச்சியைப் பரீட்சிக்க விரும்பினர்; ஓர் இலக்கைக் காட்டிச் சிறிது நேரத்திற்குப் பின் ஒவ்

1. Deputy Accountant General

வொருவரையும், "இப்போது நீ எதைப் பார்க்கின்ருய்?' என்று வினவினர். துரியோதனன், வழிப்போக்கர் ஒருவரின் உயர்ந்த ஆடையைப் பார்த்துவிட்டு, "அங்குச் செல்பவரின் ஆடையையே நான் பார்க்கின்றேன். அஃது அணியத் தகுந்த ஆடை," என்று கூறினன். தருமரோ, "களங்கமற்ற உமது முகத்தைப் பார்க்கின்றேன்," என்றனர். காண்டீபன் ஒருவனே, ஒன்றும் பேசாமல், துரோணர் காட்டிய இலக்கையே நோக்கிக்கொண்டிருந்தனன். சந்திர சேகர வேங்கடராமனும், கல்கத்தாவிலிருந்த கட்டடங்களில் ஒன்றையே கண்டனர். அங்கேதான் 'இந்திய விஞ்ஞான அபிவிருத்தி சங்கம்'[1] இடம் பெற்றிருந்தது. இராமன் வளர்ந்த இடமும் அதுவே; இராமன் பௌதிகத்தை இந்தியாவில் வளர்த்த இடமும் அதுவே என்று கூறலாம்.

இராமன் உடனே அச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராயினர். நாளடைவில் அச்சங்கத்தின் காரியதரிசியாரான அமிருதலால் சர்க்கார் என்பவர், கல்கத்தாச் சர்வ கலா சாலையின் உப நிருவாகத் தலைவரான[2] ஸர் அஷுதோஷ் முகர்ஜி, பேரறிஞரான ஸர் குருதாஸ் பானர்ஜி முதலிய பல பிரமுகர்களும் இராமனுக்கு அறிமுகமானுர்கள்.

அமிருதலால் சர்க்கார் என்பவர், பேராசிரியர் பட்டம் பெற்றவர்; இந்தியா முழுதும் விஞ்ஞானம் வளர வேண்டும் என்பதில் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்ட மகேந்திரலால் சர்க்காரின் புதல்வர். அவர் இருபது வயதும் முற்றுப்பெருத இராமனின் முதிர்ந்த அறிவைக் கண்டு மெச்சினர்.

1. The Indian Association for the cultivation of Science
2. Vice-Chancellor

வங்காளத்தைப் பற்றி அறியாதவரும், ஸர் அஷு டோஷ் முகர்ஜியை அறியாதிருக்க முடியாது. 'வங்காளச் சிங்கம்' என்ற அவர் பட்டப்பெயருக்கேற்ற வாறு, அவர் அறிஞர்களிடத்து அன்பும், கல்வி வளர்ச்சியில் பேரூக்கமும் உடையவர். அவர் இராமனிடம் முதலிலிருந்தே நன்மதிப்பு வைத்தவராவர்.

ஸர் குருதாஸ் பானர்ஜியோ, இராமனைக் கண்டதும் அவரைத் தாம் பெற்றெடுத்த மக்களுள் முதல்வராகப் பாராட்டி, அவரிடம் அதிக வாஞ்சையோடிருந்தனர். விஞ்ஞான வளர்ச்சிச் சங்கமும் இராமனை வரவேற்றது; இராமனையும் வளர்த்துத் தானும் வளர்ந்தது.

மூன்றாண்டுகள் கழிந்தன; அதற்குள், இராமன் பௌதிகத்தில் பல ஆராய்ச்சியுரைகளை வெளியிட்டனர். இராமன் ஆராய்ச்சியில் காலூன்றினார் என்றே சொல்லலாம்.

இவ்வாறிருக்கையில், கி. பி. 1910-ஆம் ஆண்டில் இராமன் இரங்கூனுக்கு மாற்றப்பட்டார். இவர் இரங்கூனை அடைந்தார். எனினும், இவர் மனம் கல்கத்தாவிலேயே பின் தங்கியது. இரங்கூனுக்கு இவர் போன சில நாளைக்குள், இவர் தந்தையார் இறந்தனர். அதனால், இவர் ஆறு மாத ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு சென்னை வந்தடைந்தனர்.

இவர் தந்தையாரின் ஈமக்கடன்கள் செவ்வையாய் நிறைவேறின. இவர் சென்னையிலிருந்த காலத்திலெல்லாம், ஓழிந்த வேளைகளில் ராஜதானிக் கல்லூரிக்குப் போய் ஆராய்ச்சி செய்து வந்தனர்.

ஓய்வு நாள் கழிந்ததும், இராமன் நாகபுரிக்கு மாற்றப்பட்டார்; சில மாதங்களுக்குள், அக்கவுண்டெண்டு ஜெனரலாக மீண்டும் கல்கத்தாவுக்கு மாற்றப்பட்டார். இராமனுள்ளமும் பூரித்தது; இந்திய விஞ்ஞான வளர்ச்சிச் சங்கமும் இவரை வரவேற்றது. இராமனின் ஆராய்ச்சியுரைகளும் நாற்றிசையும் சென்று, அறிஞருள்ளத்தைக் கவர்ந்தன.

கி. பி. 1914-ஆம் ஆண்டு, உலக சரித்திரத்திலேயே முக்கியமான ஆண்டு. எங்கும் பெருநிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன; இந்தியாவிலும் அப்படியே; கல்கத்தாச் சர்வகலாசாலைக்கு இறக்கை முளைத்தது,

நிதி மிகுந்த 'தாரகநாத பாலிட்'[1]டும் 'ராஷ் பிகாரி கோஷு'ம்[2] பொற்குவை தந்தனர். நிதியற்றவரும், 'பொற்குவையே தருவோம்,' என்றனர். யாவற்றிற்கும் மூல காரணமாய் நின்ற அஷுடோஷ் முகர்ஜியோ, விடாமுயற்சியில் பகீரதனை ஞாபகமூட்டினர்.

பல தனிகர்களின் பொருளுதவியால், கல்கத்தாச் சர்வகலாசாலையில், ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தத் தக்கதான 'விஞ்ஞானக் கல்லூரி'[3]யும் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு மிகவும் சிறப்பாய் அமைக்கப்பட்ட 'விஞ்ஞானக் கல்லூரி,' சிவ தனுசைப்போலாய்விட்டது. அஷுடோஷ் முகர்ஜியோ, மிதிலா நகரின் அரசரானுர். "இச் சிவதனுசை எடுத்து நிருவகிக்கும் கோமகன் எங்குளன்?" என்று அவர் கவலை கொண்டனர்.

---

1. Taraknath Palit 2. Rash Behari Ghose
3. College of Science

அந்தச் சமயத்திலேதான் அவர் இராமனைக் குறிப்பாய் நோக்கினார்: எங்கிருந்தோ விசுவாமித்திரரும், "இராமா, இது சிவதனுஸ்; அவள் பௌதிகப்; நீயோ, கோமகன்," என்றனர். இராமனும் சிவதனுஸைநோக்கியே நடந்தனர்; அதுவும், இராமன் கையேறியது; அக்கவுண்டெண்டு ஜெனரல் வேலையும் நழுவியது; இராமன் குறுநகை நகைத்துப் பௌதிகத்தினை நோக்க, அம்மடந்தையும், நாணுற்று, இராமனைத் தன் கடைக்கண்ணால் நோக்கினள்.

விஞ்ஞானக் கல்லூரியில், பௌதிகத்தின் தலைமை ஸ்தானத்தை இராமன் ஏற்றார்; அரசாங்கமோ, மற்றொரு நபரை அக்கவுண்டெண்டு ஜெனரலாக நியமித்துக்கொண்டது.

* * *

நிலத்திலிருந்து எடுத்து நீர் நிலையில் விடப்பட்ட மீனும் ஓடியாடிக் களித்தது. ஆராய்ச்சி உரைகளோ, இமயத்தினின்று சுரக்கும் நீரினைப் போன்று பெருகிக் கொண்டேயிருந்தன. இடை இடையே இராமன் மாணாக்கர்களுக்குப் போதித்தும் வந்தார்.

இராமனிடம் படித்த மாணாக்கர்களுள் பலர், இப்போது பெயரும் புகழும் பெற்று உயர் பதவியும் வகித்திருக்கின்றனர். 'போதகாசிரியர்' துறையிலும் இராமன் மிகச் சிறந்தவரே; 'ஸர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ்,'[1] 'ஸர் ஆர்தர் எடிங்டன்,'[2] 'பெர்ட்ராண்டு ரஸ்ஸல்'[3] முதலிய சிலரிடமே காணும் சக்தி, இராமனிடம் உண்டு. இக்கலான உண்மைகளையும் தெளிவாய் யாவரும் எளிதில்

---

1. Sir James Jeans 2. Sir Arthur Eddington
3. Bertrand Russel

உணரும்படி போதிக்கும் சொல் வன்மையில், இராமன் இந்தியாவிலுள்ள எவருக்கும் பிற்பட்டவரல்லர் என்றே சொல்லலாம். பட்ட மரங்கள் தளிர்ப்பதையும், அங்குப் பசுமரத்து ஆணி போன்று பௌதிக உண்மைகள் பதிப்பிக்கப்படுவதையும், இராமனின் பிரசங்கங்களில் ஒன்றினையாவது செவி சாய்த்துக் கேட்டவரே அறிந்தவராவர்.

இராமன், தம்மிடம் வரும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களிடத்துக் காட்டும் அன்பினையும், பரிந்தளிக்கும் உதவியினையும், அவரிடத்துத் தூண்டும் மன எழுச்சியையும் கண்ட பலர், இராமனைக் காலஞ்சென்ற ரூதர்போர்டு பிரபுவுக்கு[1] ஒப்பாகக் கூறுகின்றனர். மேனாட்டார் ரூதர்போர்டு பிரபுவை இராமனென்று வழங்கத் தலைப்பட்டால், நாமும் இராமனை ரூதர்போர்டு பிரபு என்று வழங்க முன் வருவோம். அதுவரையில் நமக்கு இராமன் இராமனே.

* * *

பேரும் புகழும் இராமனை நாடின; கி. பி. 1921-ஆம் ஆண்டில் இவருக்குக் கல்கத்தாச் சர்வகலாசாலை, பேராசிரியர் பட்டமளித்தது; கி. பி. 1924-ஆம் ஆண்டில், இலண்டனிலுள்ள 'ராஜ சங்கம்'[2] இவரைத் தோழராகத்[3] தேர்ந்தெடுத்தது. மேனாடுகளிலிருந்த சாஸ்திரக் கழகங்களும் சங்கங்களும், இவரை அங்கு வந்து சொற்பொழிவு நிகழ்த்துமாறு அழைத்தன. இராமனின் பூப்பிரதட்சணமும் (1924) ஆரம்பித்தது.

இவர் இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டு நேரே இங்கி

1. Lord Rutherford 2. Royal Society, London
3. Fellow

லாந்துக்குச் சென்ருர் ; அங்கிருந்த அறிஞர்களுடன் சில நாளிருந்து அளவளாவிய பின், 'கானடா'[1]வுக்குப் பயணமானுர்.

இராமன் கானடாவில் செய்த பிரயாணம், மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஏனெனில், அப்போதுதான் இவருக்குத் தம்மைப் பிற நாட்டு அறிஞர்களுடன் நேர்முகமாய் ஒத்திட்டுப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது ; தாமும் அரிய உண்மைகளேக் கண்டு பிடிக்கும் சக்தி வாய்ந்தவரே என்ற திட நம்பிக்கையும் பிறந்தது. இராமன் நின்ற தட்டுக் கனத்தால் தாழ்ந்ததையும் அனைவரும் கண்டனர்.

பௌதிகத் துறையில் அமெரிக்காவிலேயே முதன்மை பெற்ற இராபர்ட்டு ஆண்ட்ரு மில்லிகனும்[2] இவ்வற்புதத்தைக் கண்டனர். 'பாஸடேனு'[3]விலிருந்து தமது ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு வந்து சொற்பொழிவு நிகழ்த்துமாறு அவர் இராமனே அழைத்தனர். இராமனும் அதற்குச் சம்மதித்தனர்.

மில்லிகனின் ஆராய்ச்சிக் கழகம், மிகவும் பேர் பெற்றதாகும். அயின்ஸ்டீன், லாரண்ட்ஸ் முதலிய அறிஞர்கள் புகழ் படைத்தவருக்கே அங்கு வந்து சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் உரிமையளிக்கப்படும். அவ்வுரிமையை இராமனும் பெற்ருர்என்பது குறிக்கத்தக்கதே.

பல கணித விற்பன்னர்களுடன் இராமன் கானடா முழுதும் சுற்றிப் பார்த்து வரச் சென்ருர். பனிக்காலத்துக் கானடாவின் தோற்றத்தை எவ்வாறு எடுத்

1. Canada
2. Robert Andrew Millikan (Nobel Prize 19)
3. Pasadena

துரைப்பது! வானளாவி நின்ற இமயத்திற்குக் கால் வலிக்க, அது தன் காலை நீட்டிப் படுத்துறங்கக் கானடாவுக்குச் சென்றது என்று ஒருவாறு புனைந்துதான் கூற முடியும். பாறையாயுறைந்த பனிக்கட்டிகளின் மேல் பகலவன் கிரணங்கள் வீசுந்தோறும் பளிர் பளிரென்று பல நிறங்கள் மின்றும் காட்சி, "வைரமான ஒரு சிறு கரியைப் பரிந்து போற்றும் அறிவிலிகாள்! நிலமகள் முகத்திற்குக்கு அழகு செய்யும் என் அழகை நீங்கள் எவ்வாறு அறிய வல்லிர்கள்!" என்று பரிகசிப்பதையொக்கும்.

இராமன் கானடாவிலிருந்து புறப்பட்டு, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, நார்வே, ஸ்விடன், டென்மார்க்கு, ஜெர்மனி, பிரான்சு முதலிய பல தேசங்களுக்கும் சென்றார். ஆங்காங்கே நடந்த "விஞ்ஞானப் புலவர் மகாநாடு" களின்[1] விவாதங்களிலெல்லாம்[2] இராமன் தலை சிறந்து விளங்கினர். இது காரணமாக இவர், 'மைக்கேல்ஸன்'[3] 'ஸீமன்'[4] 'பாப்ரே'[5] 'ஸர் வில்லியம் பிராகு'[6] 'ரூதர்போர்டு பிரபு'[7] 'நீல்ஸ் போர்'[8] 'ஆர்ஹீனியஸ்'[9] முதலிய பல பேரறிஞர்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றார்.

மேலே குறித்துள்ளார் அனைவரும் நோபெல் பரிசு பெற்றவர்; என்றும் அழியாப் புகழும் படைத்தவர். இத்தகைய அறிஞரைச் சந்தித்து நேர்முகமாக இவர்தம் ஆராய்ச்சி நிலையை அறியும் பாக்கியத்தையும், இவர்

---

1. Conference of Scientists
2. Discussions
3. Michaelson
4. Zeeman
5. Fabray
6. Sir Wiliam Bragg
7. Lord Rutherford
8. Niels Bohr
9. Arrhenius

களை கண்டு போற்றத்தக்க பேறிவையும் இராமன் பெற்றவர் என்று குறிப்பதற்கென்றே நாம் மேனுட்டுப் பெயர்களில் பலவற்றைத் தமிழாக்கத் துணிந்தோம்.

பூப்பிரதட்சணத்தினுல் இராமனின் அறிவும் அனுபவமும் முதிர்ந்தன. இராமன் என்னும் மலரும் அலர்ந்தது: அதன் நறுமணம் நாற்புறமும் சென்று பரவியது; ஸ்விடனிலிருந்த நோபெல் பரிசு குழுவினரும், "இந்நறுமணம் பரப்பும் மலர் எங்குளது?" என்று தேட ஆரம்பித்தனர்.

'இராமன் நிகழ்ச்சி'[1] என்னும் நூதனத்தைக் கண்டு பிடித்ததற்காகச் சந்திர சேகர வேங்கடராமனவர்கள் 1930-ஆம் ஆண்டில் நோபெல் பரிசு அளிக்கப் பட்டார்.

இச்சிறு நூலை எக்காரணத்தினுலும் பௌதிக விளக்க நூலாக்கிவிடுவதில்லை என்ற பிடிவாதமே, நாம் 'இராமன் நிகழ்ச்சி'யைப்பற்றிப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறுவதற்குக் காரணம் என்பதைப் பௌதிக அறிஞர்கள் கவனிப்பார்களாக.

கடல் நீரின் நீல நிறத்தினைப் பார்க்கும் போது, "கடலே, இந்நிறத்தை நீ எங்குப் பெற்றாய்?" என்று கேட்டு விடையறிய விரும்பாதவர் யார்?

கடல் நீரின் நீல நிறமும் இராமனுள்ளத்தை இளமையிலேயே கவர்ந்தது; 'விடை கண்டால் அன்றி விடேன்!' என்ற இவருக்கு அது வாய் திறந்து விடையுமளித்தது. அது பின் வருமாறு:—

நீருக்கு நிறமில்லைதான்; ஆனல், சூரிய ஒளி நீரிற் பாயும்போது, நீர் ஒரு குறித்த நிறத்தை அடைகிறது. இதற்குக் காரணம் 'ஒளிச் சிதறல்'[2] என்னும் விளைவு

1. Raman Effect 2. Scattering of light

தான். நீரில் உள்ள கூட்டணுக்கள்[1] சூரிய ஒளியைச் சிதறச் செய்கின்றன ; ஒரு குறித்த நிறத்தை மட்டும் அப்போது ஏற்கின்றன.

மேற்கூறிய உண்மையைக் கண்டறிந்ததிலிருந்து, இராமன் 'ஒளிச் சிதறலை'ப்பற்றித் தீவிரமாய் ஆராய் வாரானார். அப்போதுதான் இவர் ஒரு பெருநிகழ்ச்சி யைக் கண்டார். அதுவே 'இராமன் நிகழ்ச்சி' ஆகும். அது பின் வருமாறு :—

குறித்த பண்புகளையுடைய ஒரே வகைக் கிரணங் களை[2] இராமன் ஒரு குறித்த திராவகத்தினுள் (உ-ம். பென்ஸின்)[3] செலுத்தினார் ; திராவகத்தினின்று வெளிக் கிளம்பிய கிரணங்களைச் சோதித்தார். அவை மாறு பாடடைந்து காணப்பட்டன. இம்மாறுபாட்டுக்குக் காரணம், அத்திராவகத்திலிருந்த கூட்டணுக்களே யாகும். அவைகளே திராவகத்தினுள் புகுந்த கிரணங் களைச் சிதற அடித்து, கிரணங்களின் பண்புகளையும் மாற்றிவிட்டன. ஆகவே, இதுவும் ஒளிச் சிதறலே யாகும் ; இதுவே இராமன் நிகழ்ச்சியுமாகும்.

குறித்த விதமாய் அமைக்கப்பட்ட கூட்டணு, குறித்த பண்புகளையுடைய கிரணத்தைத் தன் அமைப் புக்கு ஏற்றவாறு, குறித்த விதமாய்ச் சிதற அடித்து, குறித்த மாறுபாட்டை அக்கிரணங்களில் ஏற்படுத்து கின்றது என்பதும் யாவராலும் குறிக்கப்படவேண்டும்!

ஏனெனில், இதுவே, 'இராமன் நிகழ்ச்சி'யின் முக் கியத்தை விளக்குகிறது. இரசாயன ஆராய்ச்சிக்கே

---

1. Molecules 2. Light of specific wave length
3. Benzene

இது பெரிய வென்றுகோலாகும்.எவ்வாறெனில்,குறித்த பண்புகளையுடைய ஒரே வகைக் கிரணங்களினால் ஏற்பட்ட குறித்த மாறுபாட்டைக்கொண்டு திராவகத்திலுள்ள கூட்டணு எத்தகைய அமைப்பைப் பெற்றுள்ளது என்பதைக் கண்டறிய முடியும்.

இது காரணம் பற்றியே 'இராமன் நிகழ்ச்சி' உலகெங்கும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது ; இரசாயன சாஸ்திரிகள், 'கூட்டணுக்களின் அமைப்பு இனி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிதான் !' என்று மகிழ்ந்தார்கள். சாதனமில்லாமல் தவித்த ஆராய்ச்சியாளரோ, இவ்வற்புதச் சாதனத்தைக்கொண்டு மீண்டும் ஆராய்ச்சி துவக்கினர். கற்பனையை அல்லாது புதியதொரு 'நிகழ்ச்சியையும்' காணாது தவித்த பௌதிக அறிஞரும், 'இராமன் நிகழ்ச்சி'களைக்கொண்டு, தம் கற்பனைகளைச்[1] சீர்திருத்த ஆரம்பித்தனர்.

இராமன் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மேனாடுகளில் மட்டும் 1700 ஆராய்ச்சியுரைகளுக்கு அதிகமாக வெளி வந்திருக்கின்றன என்பதே அது பௌதிகத்தின் பெரு நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகும் என்பதனை அறிவிக்கும்.

இராமன் பௌதிகத்தின் எல்லாத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டவராவர். வாயுப் பொருள்களின் காந்த சக்தி[2] கீத வாத்தியங்களின் தொனித் தத்துவம்,[3] செவிக்கெட்டாத தொனி விளக்கம்[4] முதலிய பல துறைகளில் இவர் விசேஷ ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டிருக்கின்றார்;

---

1. Theories and hypotheses
2. Magnetic properties of gases
3. Theory of Musical Instruments
4. Ultra-sonics

கடைசியாகச் சொன்ன துறையில் இவர் தற்காலத்தில் வெளியிட்டு வரும் உண்மைகள், மிகவும் முக்கிய மானவை என்று யாவராலும் கருதப்படுகின்றன. இராமன் மறு முறையும் பௌதிகத்திற்கென்றே நோபெல் பரிசு அளிக்கப்பட்டாலும், அறிஞர்கள் ஆச்சரியம் அடையமாட்டார்கள். ஆகவே, ஒரு குறித்த துறையில் மட்டுமே இராமன் சிறந்தவர் என்று சிலர் கூறி வருவது ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாததாகும்.

இராமனின் ஆராய்ச்சி முறையே தனித்தது. இராமன் பௌதிக அறிவு வளர்ச்சிக்காகக்கடமைப்பட்டது இராமனுக்கே; ஆதலால், இவர் சடுதியில் உண்மையைக் கண்டறியும் கூரிய அறிவினராவர்; 'இதில் உண்மை விளங்கியே தீரும்,' என்ற இவரது திட அறிவே, மிகவும் அற்பமான சாதனங்களைக்கொண்டு, பெருநிகழ்ச்சியைக் கண்டுபிடிக்க ஏதுவாயிற்று.

இராமனின் தளராத ஊக்கத்தினைக் கண்டு ஒருவரும் பொறாமைப்படாமலிருக்க முடியாது; இடைவிடாத மனக்கிளர்ச்சியுடன் இவர் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதைக் கண்டு இளைஞரும் வெட்கித் தலை குனிவர்.

"நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல்; மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு."

என்பதனைக் கடைப்பிடித்து, இவர் உண்மையைக் கூறுந்தோறும், இனிய பொய்யுரைகளால் செவிடுபட்ட செவிகளுக்கு நோய் காண்பதுண்டு; அது கேளாத் தனத்தை நீக்க வந்த நோயே என்பதனை அறிந்தவரே இராமனையும் அறிந்தவராவர்.

இராமனுக்குத் தம் தாய் நாட்டின்மேலிருக்கும் அன்பை இன்னும் பலர் அறியவில்லை என்பது வருந்தத்

தக்கதாகும். "அறிவை வளர்ப்பவனும், இளைஞரை ஆராய்ச்சித் துறையில், 'எவருக்கும் இவர் பிற்பட்டவரல்லர்,' என்ற முறையில் தேர்ச்சி செய்விப்பவனும் தன் ஜென்ம பூமிக்கு மிகவும் மேலான தொண்டு ஆற்றுபவனையாவன்," என்பது பலருக்குப் புலப்படுவதில்லை. வெற்றுரை மொழிந்து, வெளி வேடம் பூண்டு, தொண்டரென்றும் நாமமும் உடல் முழுதும் தீட்டி வருபவரே தொண்டர் என்றும் இடங்களிலெல்லாம் இராமன் தொண்டரேயல்லர் என்பது உண்மைதான்!

'மேனாட்டுக்குச் செல்லாமலே நம் நாட்டு இளைஞர், சாஸ்திரப்பயிற்சியில் முதன்மை பெறவேண்டும்,' என்னும் இவரது உள்ளக் கருத்தினை இவர் பிரசங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் காணலாம்; முப்பது வருஷங்களுக்கு மேலாகவே, இவர் அடக்கத்தோடு பெருமுயற்சி செய்து வருவதைச் சிறிது நினைப்பவரும் இவருக்கு இந்தியாவினிடத்துள்ள பேரபிமானத்தைக் காண முடியும். ஆனால், 'காணோம்!' என்பவருக்குக் கண்ணும், 'கேளோம்,' என்பவருக்குச் செவியும் இருந்தும், அவை என்ன உண்மையைத் தெரிவிக்கக் கூடும்?

* * *

இத்தகைய பேரறிஞருக்கு மேனாடுகளிலுள்ள பல சர்வ கலாசாலைகள் பட்டங்களும் பதக்கங்களும்[1] அளித்தது ஆச்சரியமாகாது. கி.பி. 1929-ஆம் ஆண்டில், இராமன் 'ஸர்'[2] பட்டம் அளிக்கப்பட்டார். கல்கத்தாச் சர்வ கலாசாலையில் பதினைந்தாண்டுகள் இருந்த பின், கி.பி. 1933-ஆம் ஆண்டில், இவர் பெங்களூர் ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்குத் தலைவருமானார்.

1. Medals 2. Sir

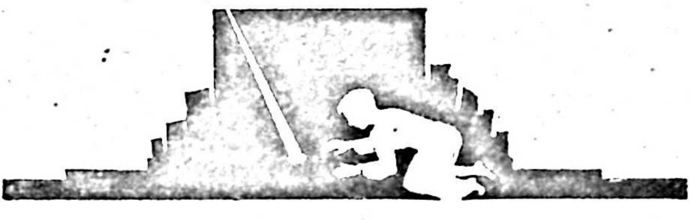
இராமன் பெங்களூர் வந்த பிறகு, அவ்வாராய்ச்சிக் கழகம், பௌதிகத்தில் இந்தியாவில் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. மாதந்தோறும், அக்கழகத்தின் ஆராய்ச்சியுரைகளை மேனாட்டார் ஆவலுடன் படித்து வருகின்றனர்.

பிறரைச் சேவித்துப் பொருளிட்டி முன்னேறுவதில் விருப்பமற்றுப் பௌதிக ஆராய்ச்சியிலேயே ஈடுபட்ட இளைஞர்களுக்குப் பெங்களூரே முக்தி ஸ்தலமாயிருப்பது, அங்குள்ள இராமனென்னும் மூர்த்தி விசேஷத்தாலேதான். "ஆராய்ச்சியே எனது தொழில்," என்று அறிந்தும், உத்தியோக வலையில் சிக்கித் தவிப்பவருக்கும், இராமனே 'நன்னம்பிக்கை முனை'[1] ஆவர்.

தம் மனம் நாடியது எதனை என்றறிந்ததும், தம்மைக் கட்டிய தளைகள் அனைத்தையும் களைந்தெறிந்து, பொன், புகழ், பதவி முதலியவற்றுள் ஒன்றிலும் நாட்டமில்லாமல், ஆராய்ச்சியிலேயே தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கழித்த பெரியாருள் இராமனும் ஒருவராவர்.

இந்திய மக்கள் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் முன்னேறும்பொருட்டும், உலகு எங்கும் பௌதிகம் வளரும் பொருட்டுமே பல அரிய குணங்களும் பேரறிவும் இராமனென்னும் உருப்பெற்று நிலவி வருகின்றன என்பதே நமது முடிவுரையாகும்.

1. Cape of good hope

3. ஸர் வில்லியம் ராம்ஸே[1]

(1852—1916)

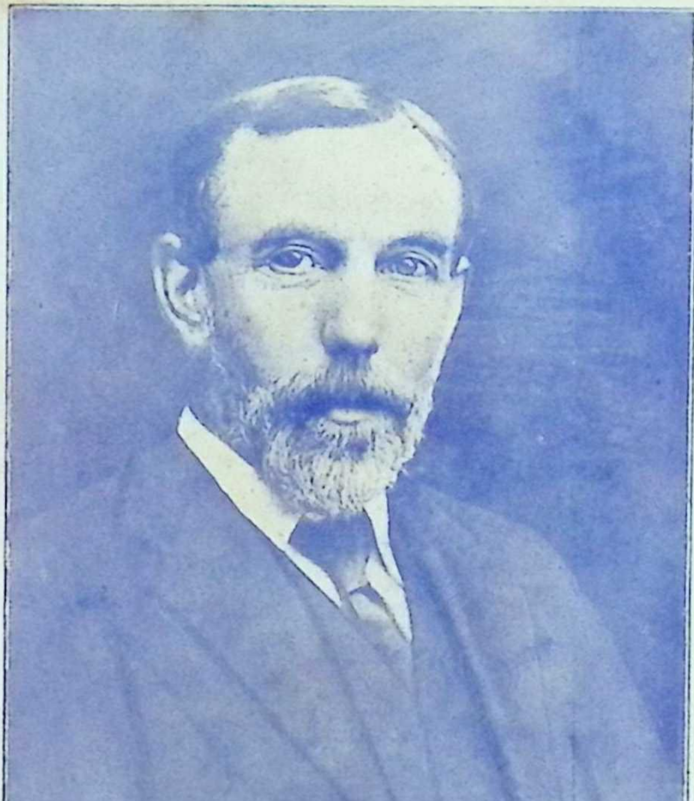
'எக்ஸ்-ரே'[2] என்னும் அரிய சாதனம் கண்டுபிடிக் கப்பட்டதையும், ஜட வாயுக்கள்[3] என்னும் ஒரு வகை வாயுப் பொருள்கள் உண்டு என்று நிரூபிக்கப்பட்டுக் கடைசியில் தனித்தெடுக்கப்பட்டதையுமே, 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், விஞ்ஞானத் துறையில் நடந்த விசேட சம்பவங்களாகக் குறிக்க வேண்டும். ஏனெனில், "யாம் கண்டு பிடிக்காதது இனி எதுவும் இன்று," என்று பலர் இறுமாந்திருந்தது அக்கால மாகும். இப்புல்லறிவாளரின் அகமகிழ்ச்சியைச் சிறிது குலைப்பதற்கென்றே, இயற்கை அன்னை, தன் பெருண் மைகளில் இரண்டினை வெளிக்காட்டினள் போலும்!

'இராண்ட்ஜென்'[4] என்பவர், எக்ஸ்-ரேயைத் தற் செயலாய்க் கண்டு பிடித்ததைக்காட்டிலும், இராம்ஸே என்னும் அறிஞர், பெருமுயற்சி செய்து ஜடவாயுக் களைத் தனித்துத் தயாரித்ததையே சிறப்பித்துக்கூற வேண்டும்.

ஏனெனில், ஜடவாயுக்கள் என்னும் ஒரு வகை வாயுப்பொருள்கள் இருக்கக்கூடும் என்றே ஒருவரும் நம்பவில்லை. ஆகவே, 1892-ஆம் ஆண்டில் 'இராலி பிரபு'[5] என்னும் பௌதிக நிபுணர், காற்றில் இதுவரை உண்டென்று நம்பி வந்த வாயுப்பொருள்களைத் தவிர,

---

1. Sir William Ramsay 2. X-Ray
3. Inert gases 4. Rentgen 5. Lord Rayleigh

ஸர். வில்லியம் இராம்ஸே

வேறு சில வாயுப்பொருள்களும் இருக்கலாம் என்பதற்கு ஒரு நுட்பமான 'பிரமாண'[1]த்தை எடுத்துக் காட்டிய போது, அன்னாரின் முதுமொழியைச் செவிமடுத்தவர் மிகச் சிலரே ஆவர்.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சித் துறையில், பேரறிஞர்கட்கும் ஏனையோருக்குமுள்ள வேற்றுமை இம்மனப்பான்மை தான். பேரறிஞர்கள்,

"தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச் சிறுமீன் சினையினும்
நுண்ணிதே யாயினும் அண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி ஆட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே."

—நறுந்தொகை

என்னும் கருத்தினை ஏற்றவர்கள்; தினைத்துணையே, ஒரு சிறு புலன் இருந்த போதிலும், அதனை அற்பமென்று புறக்கணிக்க மாட்டார்கள்; எளிய பிரமாணமென்று, அதனை எள்ளித் தள்ளார்கள். ஒரு நுட்பமான முரண்பாட்டைத்[2] தீவிரமாய் ஆராய்வதிலேயே யாவரும் பிரமிக்கும் பேருண்மைகள் துலங்குகின்றன என்னும் தீவிர அறிவு அவர்களுக்குண்டு. ஏனையரோ, 'சிறு துளி பெருவெள்ளம்,' என்பதனை மறந்தவரானதால், கடலினுக்கு ஓரணையிட்டு நதியினை உற்பத்தி செய்ய முயல்பவராவர்!

இராலி பிரபு எடுத்துரைத்த பிரமாணம் மிகவும் நுண்ணியதே. காற்றிலிருந்து தனித்தெடுக்கப்பட்ட நைட்ரஜன்,[3] இரசாயன முறைகளால் தயாரிக்கப்பட்ட[4]

1. Experimental evidence 2. Small discrepency
3. Nitrogen 4. Preparation by chemical decomposition

நைட்ரஜனைக்காட்டிலும் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு அதிக கனமுள்ளதென்பதுதான் இராலி பிரபுவின் அனுமானத்திற்கு ஆதாரமாயிருந்த பிரமாணமாகும்.

இதனை அற்பமென்றார் சிலர்; பிழையேயென்றார் பலர்; "காற்றிலுள்ள பழம்பேய்களைத் தவிர, சில புதுப்பேய்களும் உண்டாமே! அவற்றை நீர் கண்டதுண்டோ?" என்று ஏளனம் செய்தனர் மற்றும் சிலர்.

"புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம் :—நலமிக்க
பூம்புன லூர! பொதுமக்கட் காகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின் கால்." —பழமொழி

என்னும் கருத்துக்கிணங்க, ஏனையோர் நகைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, இராலி பிரபுவின் தீவிர அறிவை மெச்சி, "இச்சிறு கன வேறுபாட்டைச் செய்யும் பொருள் யாது?" என்னும் ஆராய்ச்சியில் உடனே ஈடுபட்டவர் ஒருவரேயாவர். அவரே வில்லியம் ராம்ஸே என்னும் இலண்டன் சர்வ கலாசாலையின் இரசாயன அறிஞர்.

இராம்ஸே, 1852-ஆம் ஆண்டில் 'வில்லியம்' என்னும் அறிஞருக்கும், 'இராபர்ட்ஸன்' என்னும் மாது சிரோமணிக்கும், நெடுநாட்கழித்துப் பிறந்த அருந்தவப் புதல்வராவர். செல்வரிடையே பிறந்து, சீரிய பெற்றோரும் வாய்க்கப்பெற்ற இராம்ஸேயின் இளமை, இனிதாகவே கழிந்தது. அரை குறையாய்க் கற்றதையும் ஆர்வமில்லாமலே போதித்து வந்த அக்காலத்து ஆரம்பப் பாடசாலை உபாத்தியாயருள் ஒருவரும் இளமையிலேயே இவர் பேரறிவைக் குலைக்க முன்வரவில்லை என்பது குறிக்கத்தக்கது. பள்ளிக்குச் சென்று இவர்

கல்வி பயிலவில்லை; பிரத்தியேகமான உபாத்தியாயரிடமிருந்தே கல்வி பயின்றனர்.

இளமையிலிருந்தே இராம்ஸேயுக்குச் சங்கீதத்தில் அபிமானம் உண்டு; சிற்க்கை அடிப்பதிலோ அபாரத் தேர்ச்சி. இவரை சாதுவான பிள்ளை என்று சொல்ல முடியாது. சிறு பிள்ளை; கல்லைக் கண்டார்; கண்ணாடி ஜன்னலையும் கண்டார்; கல்லும் பறந்தது; ஜன்னலும் விண்டது. அச்சமயங்களில் சிறு பிள்ளைகளுக்கு வழக்கமாய்க் கிடைக்கும் மரியாதைகளும் இராம்ஸேயுக்குக் கிடைத்தன. மாதா கோவில்களில், குருமார் இறைவரின் மகிமையைப்பற்றிப் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருக்கும் போதுதான், இராம்ஸே, பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் முதலிய பாஷைகளின் சுவையை அநுபவித்துக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். அந்நிய பாஷைகளை அரைக்கணத்தில் கிரகிக்கும் அபார சக்தி இராம்ஸேயுக்கு இளமையிலிருந்தே உண்டு. இவர் பின்னாளில் இந்தியாவுக்கு வந்த போது, பாரஸிகம், அரபி, ஹிந்துஸ்தானி முதலிய பாஷைகளைத் தவறின்றி உபயோகித்ததைக் கண்டு ஆச்சரியமடையாதவர் ஒருவரும் இலர். அந்நிய பாஷைகளில் தேர்ச்சி பெறும் சக்தியைக்கண்டே அயலவரும் இராம்ஸேயை விரும்பினர்.

ஆரம்பக் கல்வி முடிந்ததும் இராம்ஸே 1863-ஆம் ஆண்டில் கிளாஸ்கோ கல்விக்கழகத்தில்[1] சேர்ந்தார்; அங்கு ஆறு வருஷங்களைக் கஷ்டத்துடன் கழித்தாரென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில், பண்டைய பாஷைகளான இலத்தீன், கிரிக்கு முதலியவை

1. Glasgow Academy

களில் இவர் மனம் செல்லவில்லை. தம் மைந்தருக்கு விஞ்ஞானத்திலிருக்கும் விருப்பத்தை அறியாத தாயார், இவர் பண்டைய பாஷைகளைக் கற்று, கடைசியில் வைதிகத் தொழிலிற்[1] புகுவார் என்றே எண்ணியிருந்தார்.

அவ்வெண்ணம் நிறைவேறாமலே போயிற்று. விருப்பமில்லாப் பாடங்களை நெட்டுருப் போட்டுப் பரிசுகள் பெறுவதில் இராம்ஸேயின் மனம் செல்லவில்லை. வெடி மருந்துகள், திராவகங்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டு, யாவரும் அறியாமல், இராம்ஸே ஆராய்ச்சி செய்யத் தலைப்பட்டார்; கண்ணாடியில் கருவிகளை நுட்பமாயும் செம்மையாயும் செய்யும் கைத்திறனையும் வெகு சீக்கிரத்தில் பெற்றார்.

இம்முறையிலேதான், இவருக்கும், 'பைப்'[2] என்ற மேல் வகுப்பு மாணாக்கர் ஒருவருக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது. பைப், இராம்ஸே கண்ணாடிக் கருவிகளைச் செய்யும் தேர்ச்சியைக் கண்டும், இரசாயனத்தில் இவருக்கிருந்த ஊக்கத்தைக் கண்டும் இவர்பால் நட்புக் கொண்டார்.

இதற்குப் பிறகு, இவ்விருவரும் சேர்ந்து பரிசோதனைகளைச் செவ்வனே நடத்தத் தலைப்பட்டனர். பாலியத்தில் இவர்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட நட்பும் வாழ்நாள் முழுதும் நீடித்தது.

இராம்ஸே தம் பாடங்களில் இச்சை வைக்கவில்லை என்றாலும், ஒரு வகுப்பிலாவது சோர்வடையவில்லை. அடிப்படைக்கல்வி முடிந்ததும், 1869-ஆம் ஆண்டில் இராம்ஸே உயர்தரக் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தார்.

---

1. Clergy 2. Fife

தர்க்க நூல்[1], கணித நூல், பௌதிக நூல் முதலிய பல நூல்களையும், இராம்ஸே ஆர்வத்துடன் பயின்றார். இந்நாளிலேயே, இவர் டாட்லாக்கு[2] என்பவரின் இரசாயன சாலையில்[3] ஒழிந்த நேரத்தில் சென்று ஆராய்ச்சி செய்து வரத் தலைப்பட்டார்.

1870-ஆம் ஆண்டில் சர்வ கலாசாலைப் பட்டம் பெற்றும் இராம்ஸே தம் படிப்பு முடிந்ததென்று கருதவில்லை. இரசாயனக்கலையில் தேர்ச்சி பெறுவதற்காக இவர் ஜெர்மனி சென்றார்.

அக்காலத்திலிருந்த ஜெர்மனியின் ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள், இசாயன ஆராய்ச்சியில் சிறந்து விளங்கின. இராம்ஸேயும், 'டியூபின்ஜென்'[4] என்னும் இடத்தில் உள்ள ஆராய்ச்சிக் கழகத்தைச் சேர்ந்தார்; 'பிட்டிகு'[5] என்னும் ஆசிரியரின்கீழ், ஆராய்ச்சியும் செய்து வந்தார்.

தாம் ஜெர்மனியில் பெற்ற பயிற்சி மிகவும் உயர்வானது என்று பிற்காலத்தில் இவர் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. இவர் ஆசிரியரோ, 'இராம்ஸே என் மாணாக்கரனைவருள்ளும் முதல்வன்,' என்று பலமுறை எழுதியிருக்கிறார்.

இராம்ஸே ஜெர்மனியில் வசித்த போது, ஜெர்மானிய பாஷையைப் பேச வல்லுநராயிருந்ததால், அங்குள்ள அனைவருக்கும், ஆப்தரானார்.

1872-ஆம் ஆண்டில் இராம்ஸே தம் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை[6] வெளியிட்டனர்; 'ஆராய்ச்சிப் பேரறி

1. Logic 2. Tatlock 3. Chemical Laboratory
4. Tubingen 5. Fittig 6. Thesis

ஞர்'[1] என்னும் ஆராய்ச்சிப் பட்டத்தையும் பெற்று, இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார். உற்றுழி உதவிய ஆசிரியரையும், அங்குள்ள மற்றவரையும் இராம்ஸே தம் வாழ்நாள் முழுதும் மறந்தாரில்லை.

ஜெர்மனியிலிருந்து திரும்பி வந்ததுமே, இராம்ஸே கிளாஸ்கோவிலுள்ள ஆண்டர்ஸன் கல்லூரியில்[2] ஓர் உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். மாணாக்கருக்குப் போதிக்கும் பதவி இவருக்குச் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகுதான் ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில், இவர், மாணாக்கர் பரிசோதனை செய்யும்போது மட்டும் அவருக்கு உதவியளித்து வந்தார். ஒழிந்த நேரத்தில் இவர் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டேயிருப்பார். இது காரணமாய், இவர், 'பிரிடீன்'[3] என்னும் பண்டத்தைப் புது முறையில் தயாரிக்க முடிந்தது. இவர் தமது நூதன முறையை 1877-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடவே, இவர் புகழ் பல இடங்களிலும் சென்று பரவ ஆரம்பித்தது. ஆண்டர்ஸன் கல்லூரியில் இவர் எட்டு வருஷம் இருந்தார்.

1880-ஆம் ஆண்டில், இவர் பிரிஸ்டல் சர்வகலாசாலையில்[4] தலைமைப் போதகாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இருபத்தெட்டு வயதில், சர்வகலாசாலையில், இரசாயனத் துறையில் தலைமைப் பதவியைப் பெறுவது இராம்ஸே போன்றவர்களின் வாழ்நாளில் ஏற்படும் சம்பவமேயன்றி, என்றும் வழக்கமாய் நடக்கும் சம்பவமன்று.

---

1. Doctorate
2. Anderson College
3. Pyridene
4. Bristol University

இராம்ஸேயின் போதனை முறை ஒரு தனி விசேஷத்தைப் பெற்றிருந்தது. இவருக்கு இரசாயனத்தி லிருந்த ஆர்வம், மாணாக்கரையும் வசப்படுத்திற்று. நுணுக்கமான விஷயங்களையும் எளிய முறையில் தெளிவாய் எடுத்துரைக்கும் சொல் வன்மை இவருக்கு உடன் பிறந்ததாய் இருந்தது; அத்துடன் குதூகலமான சுபாவமும், இன்மொழி கூறலும், மாணாக்கரிடத்து அன்பும் ஆதரவும் உடைய இராம்ஸேயை அனைவரும் தம் தெய்வமெனவே போற்றி வந்தனர்.

ஆகவே, பிரிஸ்டலுக்கு வந்து ஓராண்டுக்குள் (1881) இராம்ஸே கல்லூரித் தலைவராக[1] நியமிக்கப் பட்டது ஆச்சரியத்தை விளைக்காது. அக்காலத்திலே தான் இராம்ஸே ஒரு சிறந்த நங்கையைக் காதலித்துக் கலியாணமும் செய்துகொண்டார்.

இராம்ஸே கல்லூரித் தலைவராயிருக்கையில், இரசாயன விளைவுகளுக்கும் பௌதிக விதிகளுக்கும்[2] உள்ள சம்பந்தங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து, பல ஆராய்ச்சியுரைகளையும் வெளியிட்டார். இவரது ஆழ்ந்த அறிவினை மற்றக் கல்லூரிகளிலிருந்த அறிஞர்களும் அறிந்தார்கள். இதனால், இவர் பிரிஸ்டலிலிருந்து இலண்டன் முதலிய இடங்களுக்குப் போவதும், அங்குள்ள கல்லூரிகளில் அனைவரும் கேட்டுப் போற்றும்படி பிரசங்கங்கள் செய்வதும் ஏற்பட்டன. இராம்ஸே என்ற பெயர் மறக்க முடியாதது என்று அறிஞர்களும் நினைக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

இராம்ஸே பிரசித்தி பெற்றதற்கு மற்றொரு

1. Principal, 2. Physical laws governing chemical reactions.

காரணமும் உண்டு: அக்காலத்தில், கல்லூரிகள் சிலவே இருந்தன. அவைகளுக்கு அரசாங்கம் உதவிநிதி[1] அளிப்பதுமில்லை. ஆகவே, அவை, தம் தொழிலைச் சரிவர நடத்திவர முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தன. இந்நிலை மாற வேண்டுமென்று 1870-ஆம் ஆண்டுமுதல் ஒரு கிளர்ச்சி இருந்து வந்தது. 1885-ஆம்ஆண்டில், இக்கிளர்ச்சி பலமடைந்து, பல கல்லூரித் தலைவர்களும் இதில் கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களுள் இராம்லே யும் ஒருவர். கல்லூரிகளிடம் அரசாங்கம் அதிக கருணை காட்டவேண்டுமென்றும், அவற்றிற்குப் பண உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்ட போது, இராம்லே யாவருக்கும் அறிமுகமானார்.

கல்லூரித் தலைவர்களின் பெருமுயற்சி காரணமாக அரசாங்கமும் வருஷத்திற்கு 15,000 பவுன் கல்லூரிகளுக்கு உதவி நிதி அளிக்க முன் வந்தது. கல்லூரிகளுக்கும் 1887-ஆம் ஆண்டில் நல்ல காலம் பிறந்தது. இராம்லேயுக்கும் நன்மை ஏற்பட்டதென்று சொல்ல வேண்டும்.

எவ்வாறெனில், 1887-ஆம் ஆண்டில், இலண்டன் சர்வ கலாசாலையில்[2] இரசாயனத் தலைமைப் பேராசிரியர்[3] பதவி காலியானபோது, அந்தப் பதவிக்கு, பிரிஸ்டலிலிருந்த இராம்ஸேயே ஏகமனமாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

பிரிஸ்டலில் கல்லூரித் தலைவராயிருந்த இராம்லே பேர்போன இலண்டன் சர்வ கலாசாலையில் இரசாயனத் தலைமைப் பேராசிரியர் ஆனார். 1887-ஆம் ஆண்டு முதல், 1912-ஆம் ஆண்டு வரையில் இவர் அப்பதவியி

1. Grant 2. London University 3. Professor of Chemistry

லேயே இருந்து வந்தனர். இவ்விருபத்தைந்து வருஷங்களில் இவர் செய்து வந்த ஆராய்ச்சிகளே முக்கியமானவை எனக் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்.

இராம்ஸேயும் ஜட வாயுக்களும் :

அதுவரை உண்டு என்று ஒருவரும் நம்பாத சில வாயுப் பொருள்களும் காற்றில் உண்டு என்று இராலி பிரபு 1892-ஆம் ஆண்டில் கூறியவுடன், இராம்ஸே, இராலி பிரபுவைச் சந்தித்தார். பௌதிக நிபுணரும் இரசாயனப் பேராசிரியரும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்தனர். அதன் பிறகு இருவரும் சேர்ந்தே ஜட வாயுக்களின் ஆராய்ச்சியில் ஒத்து உழைத்தனர்.

காற்றிலிருந்து நைட்ரஜனைப் பிரித்து எடுப்பதை இராலி பிரபுவும், இரசாயன முறைகளால் நைட்ரஜனைத் தயாரிப்பதை இராம்ஸேயும் மேற்கொண்டனர். பிறகு இவ்விருவரும் சேர்ந்து, ஒவ்வொன்றின் கனத்தளவையும்[1] மிக நுட்பமாய்த் நிர்மானித்தனர்; கனத்தளவில் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு என்றும் கண்டனர்.

இவ்வேற்றத்தாழ்வுக்குக் காரணமான வாயுப் பொருள், காற்றிலிருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்ட நைட்ரஜனில் கலந்துள்ளதென்றும், பிராணவாயுவின் கனத்தளவை 16 என்று குறித்தால், தாம் நைட்ரஜனில் கலந்ததாய்ச் சொன்ன வாயுப்பொருளின் கனத்தளவை 20 என்று குறிக்க வேண்டிவரும் என்றும் இவர் முடிவு செய்தனர்.

அவ்வாயுப் பொருளும், மிகுந்த முயற்சியோடு சில காலத்திற்குள் தனித்துத் தயாரிக்கப்பட்டது.[2] என்ன

1. V. Density 2. Isolated

ஆச்சரியம்! இவர்கள் எதிர்பார்த்தபடியே அவ்வாயு 20 என்று குறித்த கனத்தளவையே பெற்றிருந்தது!

அவ்வாயுவே, முதலாவதாகக் கண்டு பிடிக்கப் பட்ட ஜட வாயுவாகும். ஜட வாயுக்கள் பிற பொருள் களுடன் கூடுவதில்லை[1]; நைட்ரஜன், பிராண வாயு, ஹைட்ரஜன் முதலிய வாயுப்பொருள்கள், பிறபொருள் களுடன் கூடும் தன்மையன; அதனாலேதான், இவ்வாயுக் களைக் கண்டு பிடிப்பதும் எளிதாயிருந்தது. ஆனால், ஜட வாயுக்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கோ, ஆராய்ச்சியில் விடாது கூடும் இராம்ஸே போன்ற அறிஞர்கள் தேவையாயிருந்தார்கள்.

இராலி பிரபுவும் இராம்ஸேயும் சேர்ந்து தனித் தெடுத்த ஜடவாயுவுக்கு 'ஆர்கான்'[2] என்று பெயரிடப் பட்டது; 20 என்று குறித்த கனத்தளவை அடைய ஆர்கான், 14 என்று குறித்த கன அளவுள்ள நைட்ரஜ னைப் பிரித்தெடுத்த போது, நைட்ரஜனுடன் கலந்திருந் ததாலேதான் காற்றிலிருந்து அதன் கனத்தளவு பதி னான்காயில்லை.

ஜட வாயுக்களில் ஒன்றனைக் கண்டறிந்த இராம்ஸே, 'இன்னும் ஜட வாயுக்கள் உண்டா?' என்று தீவிரமாய் ஆராய்ச்சி செய்வாரானார். அது வரை ஜட மாயிருந்த ஜட வாயுக்கள், "இராம்ஸே நம்மை இனிக் காணாது விடார்," என்று அறிந்ததும் ஒன்றன் பின் ஒன் றாய் இராம்ஸேயின் அறிவுக்குப் புலனாயின.

'கிளவிட்டு'[3] என்னும் ஒரு சுரங்கப் பொருள்[4] உண்டு. அதனைக் கந்தகத் திராவகத்துடன்[5] கொதிப்

1. Chemically inactive (inert) 2. Argon
3. Cleveite 4. Mineral 5. Sulphuric acid

பித்தவர்கள், நைட்ரஜன் வாயு வெளிக் கிளம்புவதை மட்டும் கண்டார்கள்; ஆனால், நுண்ணியதையும் கூர்ந்து நோக்கும் இராம்ஸேயோ, நைட்ரஜனுடன் (மிகச்சிறிய அளவில்) வெளி வந்த மற்ற இரண்டு வாயுப் பொருள் களையும் கண்டனர்; அவை இரண்டும் ஜட வாயுக் களே; அவைகளில் ஒன்றுதான், நாம் முன்னமே சொன்ன ஆர்கான்; மற்றொன்றோ, அதுவரை எவரும் கண்டு பிடிக்காத 'ஹீலியம்'[1] என்னும் ஜட வாயு வாகும்.

இராம்ஸே ஹீலியத்தைக் கண்டு பிடித்தது மிக வும் முக்கியமானதென்பதைக் கருதியே, சுரங்கப் பொருள்களைச் சரித்திரப் புத்தகத்தில் திராவகங்க ளோடு கொதிப்பிக்கத் துணிந்தோம்!

ஹீலியம் (கனத்தளவு 2) என்னும் பொருளையும் இறைவன் சிருஷ்டித்திருக்க முடியும் என்பதை அக் காலத்தில் ஒருவரும் மறுக்கவில்லை; ஆனால், அதைப் பூமியில் காண முடியாதென்று சொல்லிவிட்டார்கள். பூமியிலிருந்து 93000000 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சூரியனிடத்திலேதான் ஹீலியம் என்னும் பொருள் இருக்க முடியும் என்றும் தீர்மானித்துவிட்டார்கள். அவ்வாறு அறிஞரனைவரும் கனவுகண்டிருக்கையில் இராம்ஸே, பூமியில், இங்கிலாந்து என்னும் சிறு தீவில், இலண்டனில், கிளவீட்டு என்னும் ஒரு சிறு சுரங்கக் கட்டியில், "ஹீலியம் இதோ உளது; யாவரும் காணீர்!" என்று தயாரித்துக் கொடுத்தது சரித்திரமன்று என் றால், சரித்திரமெனப்படுவதுதான் எது?

ஹீலியம் என்னும் மற்றொரு ஜட வாயுவைக்

1. Helium

கண்டதும், அறிஞரனைவரும் 'இரண்டு' என்று விரலை மடக்கினர்; அவர்கள் 'மூன்று, நான்கு, ஐந்து' என்று விரைவாக விரலை மடக்கும் நேரமும் சில காலத்திற்குள் வந்தது.

வாயு நிலையிலிருக்கும்[1] காற்றைத் திரவ நிலையை[2] அடையும்படி செய்யலாம்; திரவ நிலையை அடைந்த காற்றை இராம்ஸே ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்போதுதான் அங்கு ஒளிந்துகொண்டிருந்த மற்ற ஜட வாயுக்களெல்லாம், இராம்ஸேயுக்குக் காட்சி அளித்தன.

பேய்களுக்குப் பெயர் வைப்பது என்றால், 'புதுப் பேய்', 'பழம்பேய்' என்றல்லவா பெயர் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது! அதே முறையில், இராம்ஸேயும் நம் அறிவுக்குப் புலனான ஜட வாயுக்களுக்கு 'ஒளிந்தவன்' (கிரிப்டான்)[3] 'புதியவன்' (நியான்)[4] 'அயலான்' (ஸெனன்)[5] என்று கிரேக்க பாஷையிலிருந்து அழகாகப் பெயர் வழங்கினர்!

'ஹீலியம், நியான், ஆர்கான், கிரிப்டான், ஸெனன், என்னும் ஐந்து ஜட வாயுக்களும், ஒரே குடும்பத்தைச்[6] சேர்ந்தவையாகும். 'ஜட வாயுக்களின் குடும்பம் சீராயமையவில்லையே!' என்று இரசாயன சாஸ்திரிகள் தவித்ததை இரசாயனத்தைக் கற்றவர் எவரும் அறிவர். இராம்ஸே இவ்வைந்து ஜட வாயுக்களையும் கண்டுபிடித்தார் என்பது, இரசாயன நூல் வருஷந்தோறும் கொண்டாட வேண்டிய பெரிய சம்பவமேயாகும்.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சித் துறையில், மலைகளைத் தகர்ப்பதும், மேருவோடு பொருவதும் மிக எளியன; இவ்

1. Gaseous state 2. Liquid state 3. Krypton
4. Neon 5. Xenon 6. Family of elements

வாறு தகர்க்கும் மஹா வீரர்களை நாம் 'ஹெர்குளிஸ்'[1] என்றும், 'இரும்புலக்கை' என்றும் வழங்கி வருகிறோம்! ஆனால், அணுவைத் துளைப்பதும், அணுவை நிறுப்பதுமே மிகக் கடினமானவையாகும். இவ்வாறு செய்ய வல்லார்களுக்கு ஒரே பெயர்தானுண்டு. அதுவே, வில்லியம் இராம்ஸே எனப்படுவது.

கண்ணாற்றலினைப் புலவர்கள் கமலக் கண்ணன் என்று கூறும் முறையில் நாம் இராம்ஸேயைப் புகழ வில்லை என்பது பின் வருவனவற்றிலிருந்து யாவரும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு கன அங்குலப் பரிமாணத்தில் சுமார் 15650 கன மில்லி மீட்டர்கள்[2] உண்டு. ஒரு கன மில்லி மீட்டரின் பத்தில் ஒரு பங்கு[3] பரிமாணமுள்ள வாயுவை நிறுக்க வேண்டும் என்றால், மலையைத் தகர்க்கும் மஹா வீரர்கள் என்ன செய்யக் கிடக்கின்றது! மலையைப் போல மலைத்துத்தான் மதி மயங்க வேண்டும்.

ஆனால், இராம்ஸே மனம் தளரவில்லை. இச்சிறிய பரிமாணமுள்ள 'நிடான்'[4] என்னும் வாயுவைச் சீராய் நிறுத்தார் என்பது மிக ஆச்சரியமாகும். இவ்வாயுப் பொருள், இரேடியப் பொருள் தானாகவே அழியும் போது[5] ஏற்படும் பொருளாகும். இதன் கனத்தளவை ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறாகத் தீர்மானித்தனர். 87 முதல் 111 வரையில் உள்ள எண்களில், எது நிடானின் உண்மையான கன அளவு எண் என்பதைச் சொல்ல

1. Hercules, 2. 1 cubic inch = 15650 cubic millimeters (approx.) 3, 1/10 cu.m.m. 4. Niton
5. Spontaneous disintegration of Radium

முடியவில்லை; ஏனென்றால், சிறு பரிமாணங்களை நிறுப்பதில் அவர்களுக்குத் தேர்ச்சியில்லை.

இராம்ஸேதான், ஒரு கன மில்லிமீட்டரின் பத்தில் ஒரு பங்குக்கும் குறைவான நிடானை, மயிரினும் சிறிய துவாரமுள்ள கண்ணாடிக் குழாயில்[1] அடைத்து, அதன் நிறையையும் கண்டார். அப்பரிமாணமேயுள்ள அவ் வாயுவின் நிறையை விளக்கிக் கூறவேண்டுமானால், ஒரு ரூபாயை 11000 சரி பாகங்களாகத் தகர்க்க வேண்டும். அவ்வாறு தகர்க்கப்பட்ட ஒரு துண்டின் நிறையை 'மில்லி கிராம்'[2] என்பார்கள். ஒரு மில்லிகிராமின் $\frac{1}{1400}$ பங்கே, அப்பரிமாணமுள்ள வாயுவின் நிறை என்று இராம்ஸே கண்டறிந்தார்; கடைசியாக நிடானின் கனத்தளவு[3] $111\frac{1}{2}$ என்றும் திர்மானித்தனர். இவர் முடிவுரை கூறி நாற்பது வருஷங்களாகியும், ஒருவராலும் இவர் செய்த முடிவை மாற்ற முடியவில்லை என்பதிலிருந்தே இராம்ஸேயின் உயர்வை அறியலாம். இதை நோபெல் குழுவினர் அறிந்தே, 1904-ஆம் ஆண்டில், இராம்ஸேயுக்கு நோபெல் பரிசை அளித்தனர். பல கல்லூரிப் பட்டங்களும் இவருக்கு அளிக்கப்பட்டன.

இராம்ஸேயும் கல்வி அபிவிருத்தியும்:

இங்கிலாந்தில் அக்காலத்தில் கல்வி இருந்த நிலையைப்பற்றி இராம்ஸே கூறின ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் எக்காலத்துக்கும் எந்நாட்டிற்கும் நன்மையை அளிக்கத் தகுந்தவையாய் இருப்பதால், அவற்றைச் சிறிது ஆராய்வோம்:

---

1. Thermometer tube 2. One tola weight—11 Gms—11000 milligrams 3. V. Density 111·5 Oxygen 16

ஆரம்பக் கல்வி (அக்காலத்தில்) போதிக்கப்பட்டு வந்த முறைகளை இராம்ஸே கண்டனம் செய்தார். சிறு பிள்ளைகள் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் போதே கசடறக் கற்கவேண்டும் என்று இவர் பல முறையும் வற்புறுத்தியுள்ளார். கீழ் வகுப்புக்களில் விஞ்ஞானம் போதிக்கப் படும் கீழ் நிலையைக் காண வல்லார் அனைவரும், இராம்ஸேயின் கருத்துக்கு இணங்க வேண்டுவதுதான். கீழ் வகுப்புக்களில் பௌதிகம், இரசாயனம், உயிர் நூல்[1] முதலிய நூல்களைப் போதிக்க வரும் உபாத்தியாயர்களில் பெரும்பாலார், அந்நூல்களைக் கசடறக் கற்பதேயில்லை; அந்நூல்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் அவ்வக்காலங்களில் எங்கிலையில் உள்ளன என்று அறிய விருப்பமுள்ளவராயுமில்லை; சோதனை முறைகளில்[2] தேர்ச்சி பெற்றவராயுமில்லை. "பூமி உருண்டை வடிவமானது," என்று சொல்லும்போது, "எலுமிச்சம் பழத்தையும் அதன்மேல் ஊரும் எறும்பையும் நினைத்துக்கொள்," என்கிறார்கள். சிறுவர்களோ, "சர்க்கரையைக் காணாத போது எறும்பு ஏன் எலுமிச்சம்பழத்தின்மீது ஊரவேண்டும்!" என்று எதையோ நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். உபாத்தியாயரும், "பற்பல உதாரணங்களோடு பாடம் மிகவும் நன்றாகவே நடத்தப் பட்டது!" என்று மகிழ்ச்சியுறுகிறார். "பூமி ஏன் உருண்டை வடிவமாய் இருக்கிறது?" என்னும் செவ்வனே அச்சிடப்பட்ட கேள்விக்கு, "எலுமிச்சம்பழத்தின்மேல் எறும்பு ஊர்கிறது. ஆகையால், பூமியும் உருண்டையே," என்று விடை அளிக்கும் பையன் தட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறான்; பரிசளிக்கப்படுகிறான்; பாட

1. Biology
2. Experimentation and skill in demonstration

சாலையின் வருகைக் கொண்டாட்டங்களில் யாவராலும் கைகுலுக்கப்படுகிறுன்; என்றாலும், தட்டையான பூமியி லேயே வாழ்ந்து வருபவனுமாகின்றுன்!

அக்காலத்தில் ஆரம்பக் கல்வி இங்கிலையிலிருக்கக் கண்ட இராம்ஸே, கல்வியைப் போதிக்க வரும் ஆசிரி யர்கள், சிறிதாவது கல்வியைப் பிழையின்றிக் கற்றி ருக்க வேண்டும்," என்று பல முறை 'டைம்ஸ்'[1] பத்திரி கையில் எழுதியிருக்கிறுர். இவர் செய்த பெருமுயற்சி யாலேதான், இங்கிலாந்தில் ஆரம்பக்கல்வி இருந்த நிலை சிறிதாவது மாறிற்று.

கல்லூரிக் கல்வியிலும் பல சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதே இராம்ஸேயின் அபிப்பிராயமாகும். "ஆராய்ச்சி செய்து, ஆராய்ச்சியில் தேர்ச்சியும் பெற்று, ஆராய்ச்சி உரைகளை வெளியிட்டவருக்கே கல்லூரிப் பட்டம் அளிக்கப்பட வேண்டும்," என்று இவர் சிற்சில சமயங்களில் கூறியுள்ளார். 'ஆராய்ச்சியை எப்போதும் செய்துகொண்டிருப்பவரே, உயர்தரக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியராயிருக்கத் தகுந்தவர்,' என்பதே இவர் கருத் தாகும். ஏனெனில், கல்வி என்பது, வளர்ச்சி முற்றுப் பெற்ற ஒன்றன்று; விஞ்ஞானமோ, நாளுக்கு நாள் பெருகும் தன்மைத்தாய் இருக்கின்றது. இவ்வாறிருக் கையில், இறந்த காலத்தில் நடந்த இறந்த நிகழ்ச்சி களையே விஞ்ஞானத்தின் முடிந்த விளைவுகளாகப் போ தித்து வருவது ஆபத்தே! இதனுல், மாணக்கர், போத காசிரியரின் பயிற்சிக் குறைவால், முடிவில்லாத ஒன் றினை முடிந்தது என்றே கருதிவிடக்கூடும்.

---

1. Times

பரீட்சைகளைப் பற்றியும்[1] இராம்ஸே சிற்சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார்: "மாணுக்கனது புத்திக் கூர்மையை, அவனுடன் நெடுநாட்பழகி, அவனுக்குக் கல்வியும் போதித்து வந்த ஆசிரியர்கள் அறிய முடியுமே தவிர, அவனைப் பார்த்தே அறியாத பிறர் எவ்வாறு பிழையின்றி அவனறிவைத் திட்டம் செய்ய முடியும்?" என்பது இராம்ஸேயின் கருத்தாகும். இரண்டு மூன்று மணி நேரத்தில் ஒரு மாணுக்கனெழுதியதைக்கொண்டு, அவன் கல்வித்திறனைப் பரீட்சித்து விட முடியும் என்பதை இராம்ஸே நம்பவில்லை.

இராம்ஸேயின் கருத்துக்களை ஆமோதிக்காதவர் பலர் அக்காலத்திலிருந்தனர்; இக்காலத்திலேயும் அவர்கள் எண்ணிக்கை குறையாமலே இருக்கலாம். இராம்ஸேயின் கருத்துக்களை முற்றிலும் ஆமோதிப்பவரை மறுக்கவும், முற்றிலும் மறுப்பவரை ஆமோதிக்கவும் நாம் விரும்பவில்லையாதலால், "ஏதோ சரித்திரமெழுத வந்த நாம் என்ன சொல்லக்கூடும்!" என்றே கூறிவிடுவோம்!

இராம்ஸே இந்தியாவிற்கு வந்தது: (1900—1901)

இராம்ஸே, பிரயாணத்தில் மிகவும் விருப்பமுள்ளவர்: இவர் அமெரிக்கா, ஐரோப்பாக் கண்டங்களில் சென்று சொற்பொழிவு நிகழ்த்தாத நாடே இல்லை என்னலாம். இவர், இந்தியாவுக்கு வருவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது.

ஜாம்ஷெட்ஜி நஸ்ஸெர்வாஞ்சி டாட்டா[2] அவர்களை

1. Examination as a System
2. Jamshedji Nusserwanji Tata

ஒருவரும் அறியாமலிருக்க முடியாது. டாட்டா அவர்களின் குடும்பமே தேசாபிமானத்திற் பேர் போனது. ஜாம்ஷெட்ஜி டாட்டாவே, இந்தியாவில் சிறந்த தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியவராவர். இவர் வைத்துள்ள உதவி நிதி[1]யிலிருந்து, இன்றும் நாளையும் எளிய மாணவர்கள் பொருளுதவி பெற்று, மேனாடுகளுக்குக் கல்வி பயிலச் சென்று வருகின்றனர்கள்.

1898-ஆம் ஆண்டில், ஜாம்ஷெட்ஜி டாட்டா அவர்கள், இந்தியாவில் சிறந்த விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை[2] ஸ்தாபிக்க விரும்பினார்; முப்பது லக்ஷ ரூபாய் ஆதார நிதியும் அளிக்க முன் வந்தார். இவ்வாதார நிதி, வருஷத்திற்குச் சுமார் 1½ லக்ஷம் ரூபாய் வருமானம் அளிக்க வல்லது. ஆனால், அக்கழகத்தை எங்கு ஸ்தாபிக்கலாம், எந்த முறையில் சிறப்பாக நடத்தலாம் என்பவற்றை அறிவதற்காக, அரசாங்கத்தினிடம் டாட்டா தமது எண்ணத்தை வெளியிட்டார். அரசாங்கமும், ஆராய்ச்சியில் நிபுணரான இராம்ஸேயை (ஜாம்ஷெட்ஜி டாட்டாவின் செலவில்) இந்தியாவிற்கு வரவழைத்தது.

1900-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 11-ஆம் தேதியன்று இராம்ஸே பம்பாயில் வந்து இறங்கினர். ஜாம்ஷெட்ஜி டாட்டாவின் புதல்வரான டோராப்ஜி டாட்டா[3]வுடன் சில நாள் தங்கியிருந்தார்; பிறகு இந்தியாவிலுள்ள பல இடங்களையும் சுற்றிப்பார்த்தார்; கடைசியாகப் பெங்களூரே ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை ஸ்தாபிப்ப

1. Tata Trust for Educational purposes
2. Research Institute for Science
3. (Now) Sir Dorabji Tata

தற்கு ஏற்ற இடம் என்று முடிவு செய்தார்; ஆராய்ச்சிக் கழகம் எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், விரிவாய் அரசாங்கத்துக்குத் தமது அபிப்பிராயத்தை அறிவித்தார்; வருஷத்திற்கு 1½ லக்ஷ ரூபாய் வருமானம் போதாதென்று கூறினார்; மைசூர் அரசாங்கமும், மற்றுமுள்ள தனிகர்களும் பொருளுதவி செய்தாலன்றி, ஆராய்ச்சிக் கழகம் சிறப்பாக அமைய முடியாதென்பதையும் தெரிவித்தார்.

இவர் கருத்துக்கிணங்கவே, காலம் சென்ற மைசூர் மகாராஜாவும், மற்றப் பிரபுக்களும் வேண்டுமளவு பொருளுதவிசெய்தது போற்றத்தக்கதாகும். 1911-ஆம் ஆண்டில், 'பெங்களூர் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கழகத்'தின்[1] திறப்பு விழா நடைபெற்ற போது, யாவற்றிற்கும் மூல காரணமாய் இருந்த ஜாம்ஷெட்ஜி டாட்டா அவர்கள் அங்கு இல்லையே[2] என்ற வருத்தம் சிறிதும் தோன்றாத வண்ணம், அவருடைய அருந்தவப் புதல்வரான தோராப்ஜி டாட்டா அவர்கள் ஆதரவு மொழிகள் கூறினார்; இன்றும் நாளையும் அவ்வாராய்ச்சிக் கழகம், அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஆராய்ச்சியில் மிக்க நிபுணரான இராம்ஸேயின் ஆசி மொழிகளே பெங்களூர் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை மேலும் மேலும் மேலோங்கச் செய்து வருகின்றன என்று கூறுவது பொருத்தமே யாகும்.

இராம்ஸேயின் குணாதிசயங்கள்

ஆராய்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்த

1. Bangalore Institute of Science
2. ஜாம்ஷெட்ஜி டாட்டா 1904-ஆம் ஆண்டில் விண்ணுலகடைந்தனர்.

இராம்ஸே, குதூகலமாயும் இருந்திருக்க முடியாது என்றே பலர் நினைக்கலாம். உண்மை அதுவன்று. இருபது மணி நேரம் இடைவிடாமல் ஆராய்ச்சி செய்து களைத்திருக்கும்போதுங்கூட, இவர் உற்சாகமாகவே சம்பாஷிப்பவர். ஒரு போது, அவ்வாறு களைத்து உட்கார்ந்திருந்த இராம்ஸேயைப் பார்த்து, இவர் நண்பரொருவர், "எதற்காக நீ இவ்வளவு பிரயாசையுடன் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறாய்?" என்றனர். "பிரிட்டிஷ் கழுதையைக் கத்தச் செய்வதற்குத் தான்."[1] என்ற பொருள்படும்படியாய் இராம்ஸே ஆங்கிலத்தில் பதிலளித்தனர். 'பிரிட்டிஷ் அஸோஸியேஷன்' (ஆங்கில விஞ்ஞானச் சங்கம்) என்பதில் உள்ள 'அஸோஸியேஷனை' இராம்ஸே 'ஆஸ்' (கழுதை என்று) குறுக்கியபோது தோன்றிய மூத்தாளின் வாகனத்தைக் 'கத்தச் செய்வதற்குத்தான்' என்ற பயனிலையோடு சேர்த்த போதுதான் ஹாஸ்யச்சுவை ததும்பி வழிந்தது என்று விளக்கிக் கூற முயல்வதும் பயனிலையே!

ஆகவே, இராம்ஸே துவிச்சக்கர வண்டியைப் பற்றிச் சிலேடையாய் எழுதிய கடிதத்தின் பகுதியை ஆங்கிலங் கற்றவருக்கென்று ஆங்கிலத்திலேயே கீழே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.[2] இதை ஹாஸ்யச்சுவையுடன் தமி

---

1. Just to make the British Ass(n) bray!"

2. 12, Arundel Gardens,
20th December, 1897.

"My dear Aunt Louisa,

"You will receive a 'parcel', it may be to-day, it may be tomorrow.

"One of its advantages is that, though there is not much of it, the little there is, will go a long way. You

ழின் மொழி பெயர்க்க வல்லவர்களுக்கு ஆங்கிலமெல்லாம் தமிழே ஆயிற்று என்பதில் என்ன தடை!

இராம்ஸே தயை மிகுந்தவர்; பிறரிடம் காணும் பிழைகளைப் பொறுக்க வல்லவர். இவருக்கு ஒரு முறை நட்பானவர்கள், வாழ்நாள் முழுதும் நண்பர்களாகவே இருந்து வந்தார்கள். ஒரு முறை இவர் தம்மிடம் வேலை செய்து வந்த ஒரு குமாஸ்தா கலாசாலையின் பணத்தை அபகரித்தனன் என்பதை அறிய நேர்ந்தது; அவன் ஏழை என்பதற்காக, அவன் அபகரித்த பணத்தை இவர் தாமே கொடுத்து, அவன் வேலையைக் காப்பாற்றினார். அவனும் அதன் பிறகு சீரிய நடத்தை உடையவனாயினான்.

மாணாக்கர், பணியாளர், நண்பர் முதலிய யாவரிடத்தும் இவர் இன்மொழியே பேசுபவர். ஆகவே, இவர் 1916-ஆம் ஆண்டில் இறந்த போது உலகமே துக்கித்தது என்று கூறுதல் மிகை ஆகாது.

அயல் நாட்டு மொழிகளில் முப்பதுக்குமேல் இவர் நன்றாகப் பேசவும் படிக்கவும் வல்லுநர். அயல் நாடுகளுக்கு இவர் போனபோதெல்லாம், அவ்வந்நாட்டுப் பாஷையைப் பேசுவதிலேதான் அவ்வந்நாட்டினருக்கு விருப்பமிருக்கும் என்பதை நன்கறிந்தவராவர். தாம் இந்தியர்களுடன் சம்பாஷிக்கும் போது, பாஷை வித்தி

---

can **blow** her up when she displeases you. She is always **tired** and yet never unwilling to go. Though she is entirely without grit, she has a good deal of backbone; though unmarried, still she has two hubs. I hope you may never have **to put a spoke** in her wheel, Etc., etc."

யாசத்தால் இந்தியருக்குச் சிறிதாவது மனத்தாங்கல் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்ற தூய எண்ணமே, இவரை நம் நாட்டுப் பாஷைகளான உருது, பாரஸிகம், தமிழ் முதலியவைகளைக் கற்கும்படி தூண்டிற்று.

இந்திய மக்கள் தாய் மொழியிடத்திலேதான் பெருங்காதலுற்றவர்கள் என்று மிக உயர்ந்த ஆங்கிலேயரொருவர் நம்மிடம் வைத்த நம்பிக்கையை, அவர் இறந்த நூற்றாண்டு முடியுமுன்னாவது நாம் நிறை வேற்றிவிடுவோம் என்று எமக்குத் தோன்றுகிறது !

'செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே" என்பதனை இராம்ஸே நன்கறிந்தவராவர். இவருக்குக் கண்ணாடிக் கருவிகளைச் செய்வதிலிருந்த அபார தேர்ச்சியை முதலாக வைத்துக்கொண்டு, இவர் மட்டும் 'கண்ணாடித் தொழிற்சாலை' ஏற்படுத்தியிருப்பாராகில், குபேரனாயிருக்க முடியும்; ஆனால், ஆராய்ச்சியில் தீரரான விஸ்லியம் இராம்ஸேயாயும் இருந்திருக்க முடியாது. இதை இராம்ஸே அறிந்தே சாஸ்திரப் பயிற்சியிலேயே தம் வாணாளைச் செலவழித்தார். "நீ வாழ்க்கையில் இன்புற்றனையா?" என்று கேட்ட நண்பருக்கு இவர் அளித்த மறுமொழியைப் பின் வருமாறு மொழி பெயர்த்திருக்கிறோம்:

"என் பெற்றோரைப் போன்ற சிறந்த தாய் தந்தையரை நான் பெற்றதும், வாழ்க்கைத்துணைவியேயான மனையாள் எனக்கு வாய்த்ததும் பெரும்பாக்கியமாகும்; என் மனப்பான்மைக்குத் தக்கவாறு எனக்குக் கல்வித் தொழிலும் சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஏற்பட்டது, அதனினும் பெரும்பாக்கியமென்றே நான் கருதுகி

றேன். நான் மறுபடியும் பிறக்க நேரிட்டால், இராம்ஸேயாகவே பிறக்கவும், இராம்ஸேயாகவே வாழ்ந்து வரவுமே விரும்புவேன்."

இராம்ஸேயின் பிறப்பினுல் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு சிறப்புற்றது; இரசாயனம் மேலோங்கிற்று; இங்கிலாந்தும் "என் மகனைப் போல்வான் வேறு யாவன் உளன்!" என்று மகிழ்ச்சி உற்றது.

1. கியூரி அம்மையார்[1]

(1867—1934)

'பெண்! பெண்மைக்கோரணிகலம்! துன்பக் கடலின் எல்லை! எல்லையில்லாப் பொறை! புகழின் வரை! அடக்கத்தின் உயிர் நிலை! மக்களின் நற்றாய்! கற்பின் நிலை! தனக்குவமையில்லாத வாழ்க்கைத் துணை! பௌதிகத்தினில் புத்துண்மை கண்ட மேதை! இரசாயனத்தைப் பெரிதும் வளர்த்த மூதறிஞர்'—என்றெல்லாம் கூறியும் என்ன பயன்! கியூரி அம்மையாரைப் பற்றி முற்றும் கூறியதாகுமோ!

மேரி கியூரியம்மையார்[2] வாழ்க்கையை என்னென்றுரைப்பது! இவரது பிள்ளைப் பருவத்திலோ, பிறந்த நாடான போலந்து[3]க்குத் துன்பம்; வளரும் பருவத்திலோ, பெற்றோருக்குத் துன்பம்; நங்கைப் பருவத்திலோ, பிறருக்குப் பணி செய்வதால், மிகவும் துன்பம்; கல்வி கற்கும்போதோ, பெண் என்றதால் பெரிதும் துன்பம்; இன்பத்தைக் காணும் வேளையில், தம் காதலரின்னுயிரைக் காலன் கொண்டேக, மாதர் பருவத்தும் தாங்கொணாத் துன்பம்; முதுமைப் பருவத்திலோ, (1914) மூண்டெழுந்த பெரும்போரில் உலகமுற்றும் துன்பம்; இறக்கும் நாளையிலும், "இனியும் கற்றிலனே! கல்விக்கோர் கரையிலது!" என்றும் துன்பம்; வாணாள் முற்றிலும் வறுமையால் துன்பம்! துன்பம்!

* * *

1. Madame Curie 2. Marie Curie 3. Poland

கியூரி அம்மையார்

காலம்: 1870 இடம்: போலந்தில் வார்சா[1]

மூன்று வயதும் நிரம்பாத மேரியம்மையார், தோட்டத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். அருகில் புத்தகம் கிடந்தது. இவர் அதனை எடுத்தார்! திறந்தார்! விந்தையினும் விந்தை! வாசித்தார்! தம்மையும் மறந்தார்; தந்தையாரும் தாயாரும் அங்கு வந்ததையும், தம் பின்னே நிற்பதையும் அறிந்திலர்; தடங்கலின்றி வாய் விட்டு வாசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

"மேரி, உனக்கு வாசிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தவர் யார்?" என்றனர் தாயார். மேரியம்மையார் திடுக்கிட்டார்; அதை அதட்டலென்றே நினைத்தார்; முகம் சிவந்தார். அழுதுகொண்டே, "நான் இனிமே செய்யலே, அம்மா! அக்காளைக் கோவிச்சுக்காதே! அக்கா படிச்சதைப் பார்த்தேன். உடனே நானும் ஏதோ தெரியாமல்......" என்று நின்றனர்; குற்றமே புரிந்தவர் போல விம்மி விம்மி நைந்தனர்.

"மேரி! என் செல்வமே! நான் ஒருவரையும் கோபிக்கமாட்டேன்; பயப்படாதே அம்மா!" என்று குழந்தையை இரு கரங்களிலும் வாரியெடுத்தனர், மனம் நெகிழ்ந்த தாயார்.

மேரியம்மையார் இதைக் கண்டனர். அழுத கண்ணீர் வடியுமுன்னர், இவர் வாய் சிரித்தது. "என்ன அம்மா! நான் வாசிக்கறேன்! கேக்கமாட்டேங்கறயே? இதோ பார். 'அம்மா சிரிப்பாள்' என்று எழுதியிருக்கே!" என்றனர். அனைவரும் அழுதுகொண்டே சிரித்தனர்.

---

1. Warsaw in Poland

தந்தையார் : ஸ்க்லொடவ்ஸ்கி[1]
தாயார் : ஸ்க்லொடவ்ஸ்கா[2]
தமக்கையார் : பிரான்யா[3]

* * *

1762-ஆம் ஆண்டிலேயே, போலந்து சிறுமை அடைந்தது. அதன் ஒரு பகுதி ஜெர்மனிக்கடிமை; மற்றொரு பகுதி ஆஸ்திரியா[4]வுக்கடிமை; வார்சாவும், வார்சாவிலிருந்த மேரியம்மையாரும், இவர் தம் பெற்ருேரும் இரஷிய அரசாங்கத்தின் அடிமைக்கும் அடிமை!

'அக்காலத்து இரஷிய அரசாங்கத்தின் மனம் இரும்போ!' எனில், அன்று அன்று! இரும்பையும் பிளக்கும் கற்பாறையே! வீரர் பிறக்குமிடமே போலந்து. எனினும், போலந்து இரஷியாவினும் சிறியதேயன்ருே? கற்பாறையைத் தகர்த்தெறிய, கைக்கோடரி பல காலும் முயன்றது. முடிவில், முனை மழுங்கி அது முறிந்தது. 'பதறியென்ன பயன்?' என்ற உரையும் போலந்தில் பல இடங்களிலும் கேட்டது.

"அடிமைகளின் மக்களுக்குத் தாய் மொழி எதற்கு?" என்றது அரசாங்கம். அதனால், போலந்தின் பள்ளிகளில், இரஷிய மொழியே, பேரிரைச்சலிட்டு வரலாயிற்று.

மேரியம்மையாரின் தந்தையார் ஓர் ஆசிரியர்; தம் தாய் நாட்டு இளைஞருக்குப் பள்ளியில் அயல் மொழியைப் புகழ்ந்து போதிக்க வேண்டிய ஆசிரியர்; எனினும், கனவிலெல்லாம், வீரத்துடனும் தாபத்துடனும், "அடிமை நீங்கும்! அடிமை நீங்குக! அடிமையை

1. Sklodovski 2. Sklodovska
3. Bronya 4. Austria

நீங்குக! அடிமையும் நீங்கிற்று!" என்று தம்மைச் சூழ்ந்து நின்ற சுவர்களுக்குத் தாய் மொழியில் நாள் தோறும் போதித்து வந்த ஆசிரியருமாவர்!

* * *

காலம்: 1877 இடம்: வார்சாவில் பெண் பாடசாலை

பூனையின் குரலைக் கேட்ட இளம்புறக்கள், கூட்டையடைந்தன. கல்வி இலாக்காவின் இரஷிய அதிகாரியின் வரவைக் கேட்டதும், பள்ளியின் ஓசையும் அடங்கிற்று. அது வரையில் தாய் மொழியிலேயே கல்வி கற்றும், கல்வி கற்பித்தும் வந்தவரனைவரும், இரஷிய மொழியை உரக்கப் பேசினர்; எனினும் யாவர் நெஞ்சிலும், பனி உறைந்து பாறையாயிற்று.

இரஷிய அதிகாரி, கம்பீரமாகவே வகுப்பில் நுழைந்தார்; உபாத்தியாயினியாரைக் குறிப்பாய்ப் பார்த்தார். அவர் உடனே, "மேரி—" என்று கூறி, மேலொன்றும் கூருமல் நின்ருர். மேரியம்மையார் தாமிருந்த இடத்தில் நின்ருர். இவர் கண்கள், இறைவரின் பாதத்திலேயே நிலைத்திருந்தன. நரகிலிருந்த ஒருத்திக்கும், பள்ளியில் நின்ற ஒருவருக்கும் பின்வரும் 'வினுவிடை' நடந்தது.

"நம்மைக் காத்து ஆதரிப்பவர் யார்?

"எவ்வுலகத்தும், கடவுள்; இவ்வுலகத்தில் மாட்சிமை தங்கிய இரஷிய மன்னர் பிரான்."[1]

"இரஷிய மன்னர்களில் சிலர் பெயரைக் கூறு."

"காத்தரீன் (II), பால் (I), அலெக்ஸாண்டர் (I), நிக்கோலஸ் (I)"

---

1. Tsar

"சரி; நம் மன்னர் பிரானின் பட்டப் பெயர்களைவை?"

"ராஜாதி ராஜர், ராஜ மார்த்தாண்டர், ராஜ கம்பீரர்."

"பேஷ்! மிகவும் சரி! நீ என்னை எப்படி அழைப்பாய்?"

"'எங்கள் அன்புக்குரிய ஐயாவே!' என்று அழைப்பேன்."

இரவிய அதிகாரி திருப்தியடைந்தார்; பள்ளியினின்றும் வெளியேறினர். அக்கணமே மடை திறந்தது; இடிந்தன கரைகளும்; பெருகியது வெள்ளமும்; மேரியம்மையார் அழுதனர்! இவர் அருகில் இருந்தவளும் அழுதனள்; வகுப்பிலிருந்த அனைவரும் அழுதனர். உபாத்தியாயினியார், பூமியின்மேல் முழந்தாளிட்டனர்; கைகளை உயர்த்தினர். "இறைவரே, என்னை மன்னிப்பீராக! போலந்தே, நீ உண்மையினை அறிவாய்; நீயும் என்னை மன்னிப்பாயாக! மேரி, என் கண்ணே, போலந்தின் அருந்தவப் புதல்வியே, நான் மனமார உன்னை இத்துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கவில்லை. நான் அடிமையாதலால், உன்னையும் அடிமையாக்கினேன். நீயும் என்பொருட்டு அடிமையானாய்! என்னை மன்னித்தல், மேரி, உனக்கும் எளிதோ!" என்று கரைந்தனர்.

"மேரி, புன்மொழியுரைத்த வாயை அலம்ப இதோ நீர்!" என்றனள் தன்னிலையடைந்த ஒரு தோழி.

உபாத்தியாயினியார் : ட்யூபால்ஸ்கா[1]
இரவிய அதிகாரி : ஹார்ன்பெர்கு[2]

* * *

1. Tupalska 2. Hornberg : Inspector of Schools

காலம்: 1878 இடம்: மேரியம்மையார் வீடு.

"அம்மா!" என்று கதறினர் நால்வரும்; அலறினர்; ஆர்த்தனர்; பின் சோர்ந்தனர்.

"எமக்குப் பாலூட்டி எம்மைத் தொட்டிலில் விட்டுத் தாலாட்டிய அன்னாய்! நீ எங்குச் சென்றுளிர்? எம்மை முகம் கழுவி, சிகை சீவி, நேர்மை பார்த்து, "போய் வா," என்று கூறி வழி அனுப்பி, பின் பள்ளியினின்றும் வந்தவுடன் "வா, வா!" என்று பரிந்துரைத்து எமக்கு அன்னமிட்ட அன்னாய்! நீ எவண் ஒளிந்தனை!" என்று அவர் புலம்பினர்.

"காதலி! என் காதலி! வறுமையிடையே என்னைக் காதலுறச்செய்த காதலி!" என்று நைந்தனர் அந் நால்வரின் தந்தையார்.

சவம் வாய் திறக்கவில்லை; தாயாயும் காதலியாயும் இருந்து பிரிந்த ஆவி மட்டும், அவ்வறையிலேயே நின்றது. அதுவும் அழுததை யாரே அறிய முடியும்!

நால்வர்: மேரி, பிரான்யா, ஹெலா[1] என்னும் மூன்று சிறுமியரும், அவர்தம் சகோதரர் யோசேப்பும்.[2]

தந்தையார்: ஸ்க்லொடவ்ஸ்கி

காலம்: 1882—1883.

'பதினைந்து வயது நிரம்பிய பெண், பதினாறும் ஆண்டை எய்தினள்,' என்று கூறுவது பெண்பாலார் அனைவரிடத்தும் பொருந்தியதே; எனினும், மேரி கியூரியம்மையாரின் சரித்திரத்திற்கு அங்ஙனம் கூறுவது பொருந்தாது என்றே தோன்றும். ஏன்? துன்பக் கட

1. Hela 2. Joseph

லின் நடுவே, ஒரு சிறு இன்பத்திட்டு உண்டு என்றால், யார் அதனை நம்பக்கூடும்? 'பாலைவனம் ஓராண்டு வரை பச்சைப்பசேலென்றாயிற்று; அங்குப் பூம்புனல் ஓடிற்று; பைங்கூழ் தழைத்தது; குயில் இன்னிசை எழுப்பிற்று,' என்றால், அதை எவ்வாறு எவரும் ஏற்கக் கூடும்?

எனினும், மேரியார் பதினாறும் ஆண்டை அடைந் தனர். ஓராண்டுவரை இன்புற்றுமிருந்தனர் என்பது உண்மையே.

இஃதுண்மையே என்பதை இவருக்குக் கணிதம் கவிதை முதலியவைகளைக்கற்பித்த பேரறிஞரான இவர் தந்தையார் அறிவார்; மேரியார் ஓடி ஆடின பனிக்கட் டியும் அறியும். அப்பனிக்கட்டி இன்றும் இறக்கவில்லை (போலந்தே அழிந்தது.) தாம் பரிசுகள் பெற்றபோது எவ்வாறு மேரியார் உவகை பூத்தார் என்பதனை யோசேப்பும் பிரான்யாவும் அறிவர்.

' இல்லை, என்று மறுப்பதில் பயனில்லை; ஓராண்டு முழுதும் மேரியார் இன்புற்றார் என்பது உண்மைதான்! எனினும், 365 நாட்கள் ஓராண்டாய் விரைந்து குறு கின என்பதும் உண்மையே.

* * *

மாளிடருக்கு இரு செவிகளேயுள; பாம்பினுக்குக் கண்களே செவிகள்; இரஷிய அரசாங்கத்துக்கோ, காற் றும் செவி, கல்லும் செவி, சுவர்களும் செவிகளே. ஏன்? இல்லையேல், 'மேரியாரின் தந்தையார் தமது கனவில் பிதற்றியதை இரஷிய அரசாங்கம் எவ்வாறு அறிந்தது? ஏன் அவரை அது வேலையினின்றும் நீக் கிற்று?' என்னும் வினாக்களுக்கெல்லாம், அது காரணம் கூறி ஆக வேண்டும்!

மேரியாரின் தந்தையார், அது காரணம் கூறும்வரை காத்திருக்கவில்லை. "என் பெண்மை (பெண்கள் மன்னிப்பார்களாக!) நீங்கிற்று!" என்றே அவர் வேலையினின்றும் விலகினார்.

அவர் அடிமையிடம் விடைபெறும் தறுவாயிலே தான், வறுமையும் அவரை அறிமுகமாக்கிக்கொண்டது. கானலை ஜலமென்று நம்பி, அவர் ஒரு கம்பெனியில் தமது செல்வமனைத்தையும் இட்டிருந்தார். 1884-ஆம் ஆண்டில் கானலும் மறைந்தது; அவர் கைப்பொருள் முழுவதும் மாயமாய் மறைந்தது.

" நன் மக்களுக்கு உயர்தரக் கல்வி அளிப்பவனே தந்தை," என்பது அவர் கருத்தாதலால், அவர், "பொருளை இழந்ததால் 'தந்தை' என்னும் உரிமையையும் யான் இழந்தவனானேன்!" என்று துயருற்றார். பத்தாவது வகுப்பினுள்சென்றும் அறியாத மேரியம்மையாரும். இவர் சகோதரிமாரும் வீட்டில் பணி செய்வாராயினர்; தந்தையாருக்குப் பணிவிடை செய்து, அவரை ஒருவாறு இன்புற்றிருக்கச் செய்தனர். யோசேப்பு மட்டும், வறுமைப்பிணி நடுவே தத்தளித்துக்கொண்டு, பிறர் பிணிக்கே மருந்து செய்யும் வைத்திய நூலைக் கற்று வந்தார்!

பரதாழ்வார் இராமபிரானைக் காட்டில் சந்தித்த மாதமும் தேதியும் நேரமும், கலியுகத்தில் (போலந்தில், 1884ல்) மீண்டும் வந்தன.

பிரான்யா, மேரியாரிருந்த இடத்தைத் தேடி இவரைச் சந்தித்தனர். பின் வரும் சம்பாஷணையும் நடைபெற்றது:

"மேரி, உனக்கு வயது பதினேழாயிற்றே என்று உன்னிடம் வந்தேன்."

"பிரான்யா, உனக்கோ பதினேழுக்குமேல் மூன்றும் கழிந்ததே என்று நானே உன்னிடம் வர இருந்தேன்."

பிரான்யா சற்றுத் தயங்கினர்; பிறகு, "விளையாடாதே மேரி; நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க் கேள்: நீதான் நம் அனைவருள்ளும் புத்திசாலி."

"பேஷ் பேஷ்! பிரான்யாதான் முட்டாளோ? உம்; அதனுலேதான் உனக்கு வருவுந்தோறும் பரிசுகள் கொடுத்தனர் போலும்!"

"மேரி, மறுபடியும் விளையாட்டுத்தானு! பாரிஸ்[1] நகருக்குப் போய், உயர்தரக் கல்வியைக் கற்க நீயே தகுந்தவள். பணத்திற்கென்ன செய்வது என்றுதானே யோசிக்கிறுய்? அதைப்பற்றி உனக்கேன் கவலை? பிரான்யாவுக்கு இரண்டொரு வித்தைகள் தெரியும்! என்றுயிருள்ள மட்டும்—" எனக்கூறிய பிரான்யாவின் கண்களில் நீர் ததும்பியது.

மேரியாரும், தம் கண்களில் பெருகிய நீரைத் துடைத்தார்; பிறகு பரிகசித்துப் பேசும் முறையில், "அக்கா, அடடா! சொல்ல மறந்துவிட்டேனே! மேரிக்கு நல்ல வேலை கிடைத்து இரண்டு நாளாய்விட்டதே! என்ன சம்பளம் தெரியுமா? முப்பது ரூபாய்! முப்பது ரூபாயை நீ ஒரு சேரப் பார்த்ததுண்டோ? மேரிக்குத்தான் அந்தப் பாக்கியம் முதலில் கிடைக்கும்.

"நீ பாரிஸுக்குப் போய் முப்பது ரூபாயையும் மாதாமாதம் செலவழிக்கலாம் என்று மனக்கோட்டை

1. Paris

கட்டாதே! எனக்கேன் பங்கில்லே! நான் ஒன்று—இரண்டு—மூன்று—போதும்—மூன்று ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டுவிடுவேன்! பாக்கிதான் உனக்கு!

"எனக்கு ரூபாய் எதற்குத் தெரியுமா? சில நாட்களுக்குள்ளே நானும் பாரிஸுக்கு——" என்று கூறி முடிக்குமுன், "மேரி!" என்று மயிர் சிலிர்க்கக் கூவினர் பிரான்யா. ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டனர்; பதினேழும் இருபதும் இல்லே என்றாயின!

இராமபிரான், மிராசுதாரர்களின் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கவும், பணி செய்யவும் காட்டுக்குச் சென்றார்! பரதாழ்வாரோ, படித்து உயரப் பாதுகையைச் சுமந்துகொண்டு, பாரிஸுக்குச் சென்றார்! 'சகோதர வாஞ்சை' என்னும் இராம சரிதம் முடிந்த யுத்தத்திற்குப் பிறகு, யுகங்களும் கழிந்துவிட்டன; 'சகோதரி வாஞ்சை' என்னும் கியூரியம்மையாரின் சரிதம் முற்றுப் பெற்றது 1934-ஆம் ஆண்டிலேதான்!

* * *

காலம்: 1884—1891. இடம்: போலந்தின் நாட்டுப் புறங்களில் மிராசுதார்களின் வீடுகள்

மேரியம்மையார் பணி ஏற்றதும், காலமும் நொண்டி நொண்டி மெல்லவே நடந்தது. 'அணிலே'யும் 'ஆட்டை'யும் பற்றிச் சிறு பிள்ளைக்குப் பல நாள் கற்றுக்கொடுத்த பின்னர், மேரியம்மையார் ஒரு நாள், "குழந்தாய், நீ சமத்தோன்னோ! சிலேட்டையும் பென்சிலேயும் எடுத்துக்கோ!" என்று இனிமையாகவே உரைத்தனர்.

குழந்தையோ, இரண்டடி பின்னே நகர்ந்து, தப்பி யோடுவதற்குத் தயாராய் நின்றுகொண்டு, "அப்புறம்

ஆகட்டுமே! அம்மா பர்பி பண்ரு; பர்பி நன்னருக்குமே! இதோ போய் நோக்கும் வாங்கிண்டு வரேன்," என்று சொல்லிக்கொண்டே மறைந்தது!

மற்ெருரு நாள், "அங்கே போய்ப் பாரேன். அங்கே இரண்டு வாழைப்பழம் வச்சிருக்கேன்," என்று தாய் நிஜமாய்ச் சொல்லியதை நம்பியே அச்சிறு பிள்ளை, மேரியம்மையாரிருந்த அறைக்குள் நுழைந்து விட்டது. சட்டென்று கதவும் வெளிப்புறத்தில் தாளிடப்படவே, "வந்ததே மோசம்!" என்று அது அறிந்தது. "இனித் தப்ப வழியில்லை!" என்றே மேரியின் சொற்படி அச்சிறு பிள்ளை பலகையை எடுத்துக் கொண்டது.

"அணில் எழுது, பார்க்கலாம். அ—ணி—ல்," என்றனர் உபாத்தியாயினியார்.

தன் கண் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் வாழைப் பழமும் தப்பியோட வழியும் இல்லை என்பதை நன்ருய்த் தெரிந்துகொண்ட பிறகு, குழந்தை மனமுவந்து, "அ—ளி—ள்" எழுதிற்று!

பல மாதங்கள் வரையிலும், அக்குழந்தை 'அணிலி' லிருந்து 'அளிளையும்' 'அணிளை'யும் 'அனலை'யும் தோன்றியவாறெல்லாம் படைப்பதாயிற்று! இந் 'நான்முகனின்' ஒரு 'முகத்தை'க் காணுந்தோறும் மேரியம்மையாரின் கண் கலங்கியது; ஆவி சோர்ந்தது. ஆயினும், இன்சொலே அன்றி வேருென்றும் பேச இயலாத இவர் நாவோ, அன்பெனும் நீரைப் பாய்ச்சி, கற்பாறையில் கல்வி என்னும் பைங்கூழை வளரச் செய்து வந்தது.

நந்தன்—அடிமைக்கார நந்தன்—கழனியில் உழலும்போதெல்லாம், அவன் மனம், என் ஐயன் திருநட

னம் புரியும் தில்லையம்பலத்திலேயே நாட்டம் பெற்றிருந்ததாம். மேரியம்மையாரின் மனமும், கலை மயில் தன் கலாபம் விரித்தாடும் பாரிஸ் நகரின் கல்வி அம்பலங்களிலேயே நிலைத்திருந்தது. இவரது மனம் கரிந்தது எனினும், முகம் கரியவில்லை.

'போலந்தின் பெண் மகளிரே அழகிற்சிறந்தவர்,' என்பது பிரசித்தம். மேரியாரோ, போலந்திலேயே 'அழகி' என்று பெயர் பெற்றவர். இவர் வதனத்தைக் காண்பதற்கென்றே வாலிபமும் இவரிடம் வந்தது; எனினும், தனிமையாய் வாழ்ந்து வரும் இவரைக் கண்டதும், 'மன்மதனைச் சுட்டெரித்த நெற்றிக் கண்ணே இது!' என்று பயந்து ஓடிவிட்டது. மேரி கியூரியம்மையார், வாலிபத்தின் வாட்ட உணர்ச்சிகளை அறியாதவரேயாவர்.

ஒரு முறை மட்டும் மேரியாரின் 'தவம்' சிறிது கலைந்தது என்று சொல்ல வேண்டும். இவர் எஜமானரின் புதல்வன் இளைஞன்; இவர் அழகில் ஈடுபட்டான்: காதலுரை பசப்பினான்; "நாளையே மணப்போம், பெற்றோர் சம்மதித்தால்," என்றான்.

பெண்களின் பிறப்புரிமையான மணம் தமக்கும் நேரவிருக்கிறது என்று மேரியார் இரண்டொரு நாள் வரை நினைத்தனர். அந்தோ! அகத்தினழகைக் கண்டும், அதைக் காண இயலாத குருடராய் இன்றிருந்து நாளை போம் சிறு செல்வத்தின் புல்லிய அழகை விரைவில் காண்பதற்கென்று மட்டும் இரண்டு கண்களைப் பெற்ற பெற்றோரும் இளைஞருமே இவ்வுலகத்தியற்கை —என்பதனை இவர் அதுவரை அறியவில்லை. அவ்விளைஞன் பெற்றோர், தம் மகன் பணி செய்பவளை

மணப்பது ஏற்றதன்று என்று தடுத்த போதுதான் இவர் உண்மையை அறிவாராயினர்.

"குஞ்சியழகும், கொடுந்தானைக் கோட்டழகும், மஞ்சளழகும், வரதட்பிணையினழகும், செல்வத்தினழகும் அழகல்ல; அகத்தினழகே அழகு," என்பதை அறிந்த இளைஞனை இன்னும் நான்முகன் படைக்கவில்லை," என்றே இவர் இச்சம்பவத்தைப் பற்றித் தமது தினசரிக் குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறார்.

இதே தருணத்திலேதான், பல மைல்களுக்கப்பாலுள்ள பாரிஸில், ஆடவனொருவன், பெண்களைப்பற்றிப் பின் வருமாறு தன் தினசரிக் குறிப்பில் எழுதிக்கொண்டிருந்தான். அதை அப்படியே மொழிபெயர்த்துள்ளோம்:

ஆடவரைக்காட்டிலும், மகளிரே வாழ்க்கை இன்பத்தில் ஈடுபட்டவராவர்; இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் அடிமைப்பட்டவராவர். ஆகவே, பொது மக்கட்கியலாத ஒரு தனித்துறையில் இறங்கும் ஒவ்வோர் ஆடவனும், பெண்ணின் வலையினின்று தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியவன் ஆகின்றான்.

"எவ்வாறாயினும் தாய்மாராக வேண்டுமென்னும் விருப்பமே, பெண் மக்களின் விருப்பங்களில் முதலாவதாகும். 'குழந்தையின் நலம் பெரிதா, அல்லது மணாளன் அறிவு முன்னேற்றம் பெரிதா?" என்னும் போது, அவர்கள் குழந்தையின் நலத்தையே பெரிதென்பவர்கள்.

"காதலிகளே, ஆடவரின் அறிவையும் உதிரத்தினையும் கொஞ்சமும் துக்கமில்லாமல் உறிஞ்சும் பேய்

கள். அறிஞர்களின் அறிவு அவர்களுக்கு ஒரு பொருட்டன்று.

"மணம்! இல்லை, முடியாது! தாயாராயும் காதலிகளாயும் இருக்க விரும்பாத பெண்களை இன்னும் நான்முகன் படைக்கக் கற்கவில்லை.

"அவன் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரும் ஒரே அச்சுப் பெண்களோடு, போர் புரிதல் எளிதன்று: 'அபலை', 'பேதை', 'பற்றுக்கோடில்லாத இளங்கொடி'—என்றெல்லாம் ஆடவனுக்கு மயக்கம் காட்டி அவன் திண்மையை அழிக்கும் கடுங்கூற்றமே 'பெண்' எனப்படும்......"

மேற்கூறிய தினசரிக் குறிப்புகளை எழுதிய இருவருமே 1895-ஆம் ஆண்டில், இல்லாளும் மணாளனுமாயினர். மேரியம்மையாருக்குக் 'கியூரி' என்னும் அழியாப் புகழ் படைத்த பெயரை அளித்தவரே 'பியரி கியூரி'[1] ஆவர். பியரி கியூரிக்கு இன்றியமையாத இல்லற வாழ்க்கையை அளித்தவரே மேரியார்.

1895-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஒரு நாள், இவ்விருவரும் தாம் எழுதிய குறிப்புக்களை ஒருவருக்கொருவர் காட்டிய போது, பியரி, தழுதழுத்த குரலில், "மேரி, தினசரிக் குறிப்பில் நான் உன்னையும் குறிக்கவில்லை. உண்மையில் நீ பெண்ணே அல்லை," என்றார்.

மேரி கியூரியார், தம் கண்களில் நீர் ததும்பிற்றுயினும், வேடிக்கையாகவே, "நீங்கள் மட்டும் (நான் குறித்த) ஆடவரென்று கனவு கண்டீர் போலும்!

1. Pierre Curie

மேரிதான் பியரி கியூரியின் கணவன்! நான் கூறுவது சரிதானே?" என்றனர்.

அறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலும் ஒன்றுபட்டவருள், 'ஆண், பெண்' என்னும் மயக்கம் எவ்வாறு தோன்றக் கூடும்? 'அறிவே பெண்மைக்கு அணிகலம்,' என்றறியாத பேதைகளையும், 'பெருந்துறைகளில் ஈடுபாடே ஆண்மைக்கு அறிகுறி,' என்றறியாத பித்தர்களையும் துன்புறுத்த வந்த பிணி அல்லவோ, 'ஆண், பெண்' என்னும் மயக்கம்! இஃது எவ்வாறு மேரியம்மையாரை யும் பியரியாரையும் பாதிக்கக் கூடும்!

* * *

காலம்: 1891

கிரகணம் நீங்க ஏழாண்டுகளாயின. விலங்குகள் கழுவின: தளைகள் முறிந்தன; சிறைகளும் திறந்தன.

1891-ஆம் ஆண்டில் மேரியம்மையார் வேலை யினின்றும் நீங்கினர். இவருக்கு அவ்வாண்டிலேதான் வேலையினின்று நீங்க முடிந்தது என்றே கூற வேண் டும். ஏனெனில், அதுவரையில், மாதந்தோறும் இவர் அனுப்பிய பணத்தைக்கொண்டே, பிரான்யா, 'வைத் திய பட்டத்திற்கு'[1] வாசித்து வந்தார். 1890-ஆம் ஆண்டில் அவர் பட்டம் பெற்று, 'ஞாஸ்கி'[2] என்னும் சிறந்த இளைஞரைக் கலியாணம் செய்துகொண்டா ரெனினும், அவர் மேரியாருக்கு உதவி செய்யும் நிலைமை வர, 365 நாட்கள் கழிய வேண்டியிருந்தன. ஆகவே, 1891-ஆம் ஆண்டிலேதான், மேரியம்மையார் (தம் இருபத்து நான்காம் ஆண்டில்) கல்வி பயிலப் பாரி ஸூக்குச் செல்ல முடிந்தது.

* * *

1. Degree in Medicine 2. Dluski

காலம் : 1891—1894 இடம் : பாரிஸ்

நந்தன் தில்லையம்பதியை நண்ணினன்; அதைக் கண்களில் தெரியக் கண்டான்; மனம் விண்டான்; "முக்கண்ணு, முதல்வா, போற்றி! என்னையும் ஆட்கொள்ள இசைந்த இறைவனே, போற்றி! போற்றி!!" என்று இரு கை கூப்பி மயிர் சிலிர்த்தனன்.

மேரியம்மையார், பாரிஸில் உள்ள 'ஸொபோன்'[1] என்னும் கல்விக்கழகத்தில் சேர்ந்ததும், உள்ளம் பூரித்தனர். "என்று காண்பேன்! என்று பௌதிகத்தினைக் கற்பேன்! என் பேரவா நிறைவேறும் காலமும், இறக்குமுன் எனக்கு நேர்ந்ததே!" என்று உவகை பூத்தனர்; பிறர் கல்வியை முடிக்கும் நாளில், தாம் கல்வியைத் தொடங்கலாயிற்றே என்ற தம் கொடுவிதியையும் நொந்தாரில்லை. ஆடவரும் மகளிரும் வேடிக்கையாய்த் திரிந்து விநோதமாய்ப் பொழுது போக்கும் பாரிஸின் நடுவில், தாம் கரிய ஆடை ஒன்றினைத் தரித்து, அது கந்தலென்பதனையும் மறந்து, செல்வரிடையே சென்று வரலாயிற்றே என்பதனை இவர் ஒருபொழுதும் சிந்தித்தவரல்லர். 'வந்தேன்! கண்டேன்! இனி உய்ந்தேன்!" என்று கல்வியிலேயே மனம் நிலைத்தவருக்குப்பாரிஸூம் என்ன செய்யக் கிடக்கின்றது! நிலை தவறிய பாண்டி நாட்டில், கண்ணகித் தெய்வம் தூய்மை பரப்பித் திரிந்தது போல, பாரிஸிலும் கியூரி அம்மையார் வாழ்ந்து வருவாராயினர்.

அக்காலத்தில் கியூரி அம்மையாரின் ஏழ்மையை என்னென்றுரைப்பது! இரண்டே ஆடைதான் இவ

---

1. Sorbonne

ருக்குரியவை. அவை இரண்டுமோ, வெகு நாளைக்கு முன் புதியன! எப்போதும் கரியனவே!

காதலர்களின் களியாட்டத்திடையே இவர் கல்வியில் எவ்வாறு கருத்தைச் செலுத்த முடியும்! ஆகவே, மேரியம்மையார் பிரான்யாவுடன் வசிக்கவில்லை; ஸொர்போனுக்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிற்றறையில் வசித்து வந்தார். அறையின் அடக்கம் ஒரு ஜாதிக் காய்ப் பெட்டியும், ஒரு மண்ணெண்ணெய் விளக்குமே! மேரியாருக்கு உயிரளித்தவை ரொட்டியும் நீருமே!

கம்பளங்களையும், நெடுஞ்திரையையும், இனிய பண்டங்களையும், மெத்தை நாற்காலிகளையும், சாயும் சோபாக்களையும், பார்க்கர் பேனுக்களையும், பார்க்கும் கண்ணுடிகளையும், 'பௌடர்'ப் பெட்டிகளையும் மேரியாரின்—மேரி கியூரியாரின்—அறையில் எதிர் பாராதீர்கள்! மேரியார் வசித்த இடம், கலாசாலை மாணுக்கர்கள் இளமையைக் கழிக்கும் சுவர்க்கத்தின்விடுதியன்று! அது கல்வித் தெய்வம் உயிர்த்திருந்த திருக்கோவிலேயாம்!

"மெய்வருத்தம் பாரார்; பசிநோக்கார்; கண் துஞ்சார்;
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்;—செவ்வி
அருமையும் பாரார்; அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணுயி னர்.'' —நீதி நெறி விளக்கம்

என்று நம் நாட்டுப் புலவரான குமர குருபரர் கூறியது, கல்வியே கருமமாகக்கொண்ட போலந்தின் பெண் மணிக்குத்தான் முற்றிலும் பொருந்துவதாகும்.

* * *

காலம்: 1891—1893.

சற்று நில்லுங்கள்! பெருவழி நில்லாது படித் தென்ன பயன்! மேரி கியூரியாரின் படத்தினைச் சிறிது

நேரம் பாருங்கள்! அப்போதுதான், ஸொபோனில், மேரியாருடன் கல்வி பயின்ற இளைஞரனைவரும், இவரை ஏன் 'அவள்' என்று கூறாமல் "அது! அதுவே!" என்று பேசாமல் நிலைத்து நின்றனர் என்பது ஒருவாறு விளங்கும்; இவர், நாம் யாவரும் தினந்தோறும் அடிக்கடி கூறும் 'அவள்' அல்லவே அல்லர் என்பதும் புலப்படும்.

1893-ஆம் ஆண்டில் நடந்த பரீட்சையில், அதுவரை பாரிஸிலேயே இல்லாத புதுமை நிகழ்ந்தது! ஒரு பெண்பாலார் பௌதிகத்தில் முதல்வராய் நின்றார்! பாரிஸிலிருந்த மற்றப் 'பெண்கள்,' மேரி அம்மையாரை அறிந்துகொள்ள விரும்பவில்லை என்பதை நாம் விளக்கிக் கூற வேண்டுவதில்லை. அது தானே விளங்கும்.

ஆடவரோ எனில், மேரியாரைக் கண்டு பொறாமைப்பட்டனர். எனினும், ஒருவருடனும் பேசியும் அறியாத மேரியார்மீது அவதூறு கூற அவர்களது நா எழவில்லை என்பதே ஒருவாறு அவரை 'ஆடவர்' ஆக்கிற்று!

பௌதிகத்தில் தேர்ச்சிப் பட்டமும்[1] பரிசுகளும் பெற்றவுடன், மேரியம்மையார் போலந்துக்குச் சென்றார். 'ஏதாவது ஒரு கல்லூரியில் வேலைக்கு அமருவோம்,' என்றே மேரியம்மையார் தீர்மானித்திருந்தார். அப்போதுதான், மறுபடியும் ஸொபோன், இவரை வாவென்றழைத்தது.

'அலெக்ஸான்றவிட்சு'[2] என்பார், ஒரு கல்வி நிதி ஸ்தாபித்திருந்தார். அந்நிதியின் குழுவினர், ஒரு சிறு

1. Master of Science (M.Sc.) in Physics
2. Alexandravitch

தொகையை (நமது நாட்டுக் கணக்கின்படி அதை 400 ரூபாய் என்று கொள்ளலாம்) மேரியாருக்கு அளிக்கத் தாமாகவே முன் வந்தனரே அன்றி, மேரியார் கல்விக் கென்றுவது பிறரை நயந்திருக்கக் கூடும் என்பது ஒரு போதும் இல்லை.

மேரியம்மையார் ஓடோடியும் பாரிஸுக்குச் சென்று, ஸொபோனில் சேர்ந்தார். கல்விக் கழகத்தின் சம்பளம் போகச் சுமார் 200 ரூபாய்களை வைத்துக் கொண்டு, தாம் பதினைந்து மாத காலம் பாரிஸில் வசித் துக் கணித பட்டத்திற்குப் படித்துக்கொண்டிருந் தார்.

மேரியாரின் உணவில் மிகுந்த பாகம் காற்றும் நீரு மாய்த்தானிருந்திருக்க வேண்டும்! சென்னையில் மாதம் பதினைந்து ரூபாயில் வாழ்ந்துவரும் மாணுக்கர் எவரா வது இருந்தால், அவருக்கு நாம் சொல்வது உண்மை என்பது புலப்படக் கூடும்.

1894-ஆம் ஆண்டில் பாரிஸ், மறு முறையும் நிடுக் கிட்டது. கணிதத்தில் மேரியம்மையாரே முதல்வ ராய்த் தேறினர்! தேர்ச்சிப் பட்டமும் பெற்ருர்! பரிசு களும், ஆடவரால், ஆடவரின் நடுவே, ஆடவருக்கில்லா மல், ஒரு பெண்மணிக்கே வழங்கப்பட்டன!

காலம்: 1894

இவ்வாண்டு, மேரியம்மையாரின் சரித்திரத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாகும். மேரியம்மையார், பட்ட மும் பரிசுகளும் பெற்றதைக் கண்டு, பாரிஸ் திடுக்கிட் டது இவ்வாண்டிலேதான் நடைபெற்றதாயினும், அது மிகவும் சிறிய சம்பவமே. புலமைச் செல்வியர்

களைக் கண்டு நடுக்கிடுவது பாரிஸுக்கு இயற்கை! உலகிற்கே இயற்கை!

வர்த்தகச் சங்கம்[1] ஒன்று, மேரியம்மையாரைக் காந்த வஸ்துக்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நிகழ்த்துமாறு வேண்ட, இவர் அதை மேற்கொண்டு முடித்ததும், அச்சங்கம் இவருக்கு 1000 ரூபாய் அளிக்க, அத்தொகையிலிருந்து 400 ரூபாயை உடனே இவர் 'அலெக்ஸான்ற விட்சு'க் கல்வி நிதிக்குத் திருப்பியளிக்க, அச்சங்க நிதிக் குழுவினர், இச்செய்கையைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்த ஆண்டும் இதுதான்.

மேற்சொன்னதும், மேரியாரின் சரித்திரத்தில் சிறிய சம்பவமே. கல்வி நிதிகளினின்று பொருளுதவி பெறும் மாணவர்களுள், அதைப் பற்றிப் பிற்காலத்தில் ஒரு முறையாவது நினைக்கும் ஒருவர் உண்டு என்று கேட்டாலே, கல்வி நிதிகள் ஆச்சரியமடையத் தயாராயிருக்கின்றன. இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பியளித்த ஒரு பெண் மணியைக் கண்டு, கல்வி நிதி ஆச்சரியப்பட்டது, ஓர் ஆச்சரியமன்றே!

அரை அரையோடு கலந்து, மூன்று ஒன்றானது தான் அவ்வாண்டின் முக்கிய நிகழ்ச்சியாகும். (மூன்று ஒன்றுவன: மேரி கியூரி, பியரி கியூரி, இவர்கள் புதல்வியாரான ஐரின் கியூரி[2] ஆகிய இம்மூவரும் பௌதிகத்தில் நோபெல் பரிசு பெற்ற 'ஒன்று'களே).

மேரியம்மையாரை, 1894-ஆம் ஆண்டில், 'அரை' என்று குறைத்துச் சொல்வதில் ஒரு குற்றமுமில்லை. அக்காலத்தில், இவர் ஆராய்ச்சியில் தேர்ச்சி பெற

1. Society for the encouragement of National Industry. 2. Irene Curie

வில்லை. இவருக்கு அறிவும் முற்றவில்லை. பியாரி கியூரியுடன் படிக்கும் பெருங்கல்வியையும் இவர் பெற்றுரில்லை; தேர்ச்சிப் பட்டங்கள் மட்டுமே பெற்றிருந்தார்.

1891-ஆம் ஆண்டில், பியரி கியூரியை 'அரை' என்று கூறுவது ஒவ்வாதுதான். அவர் மிகச் சிறந்த அறிஞர் என்பதைக் 'கெல்வின் பிரபு'[1] முதலிய மேதாவிகள் அக்காலத்திற்கு முன்னமே அறிந்திருந்தார்கள். பிரான்ஸில் இருந்த பௌதிக நிபுணர்களுள் அவர் முதன்மை பெற்றவர் என்பதைப் பிற நாடுகளெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டிருந்தன.

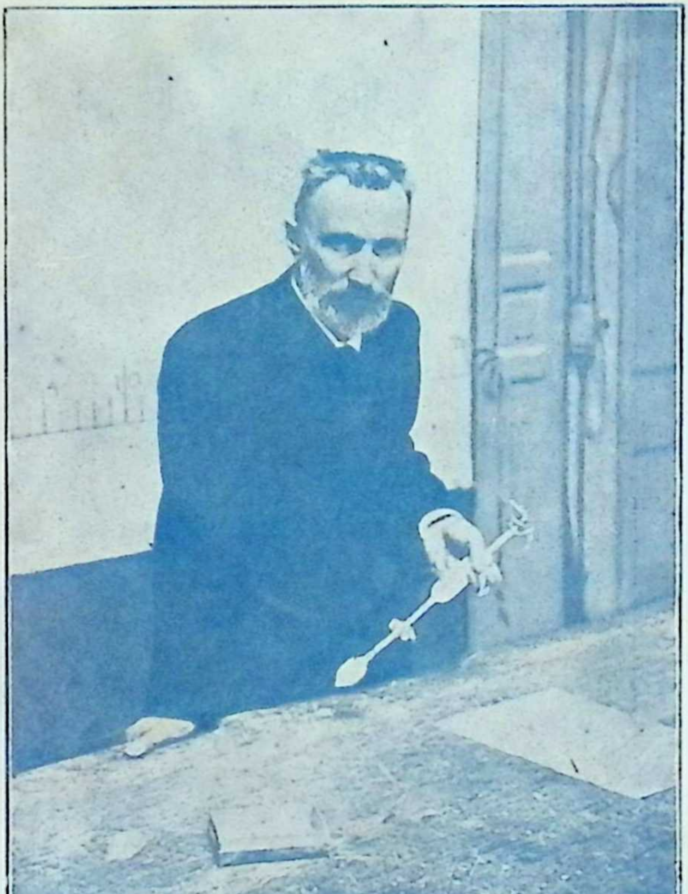
எனினும், அவரை யாவும் முற்றுப்பெற்ற 'ஒன்று' என்று கூறுவதும் ஒவ்வாததே. ஏனெனில், அவர் உற்சாகத்தைப் பெறவில்லை: வாழ்க்கையை விரும்பவில்லை. அவர் கல்லூரியில் பௌதிகப் பேராசிரியர் பதவிக்கு அருகராயிருந்தும், கல்லூரிகள் அவரை வருந்தியழைத்தும், அவர் பதினாறும் நிரம்பாத சிறு பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி போதிக்கும் உயர்தரப் பாடசாலையிலேயே[2] உபாத்தியாயராய் இருந்து வந்தார்: செல்வம், பட்டம், புகழ், பதவி முதலியன தாமாகவே வந்த போதும், "வேண்டா," என்று கூறி, அவைகளினின்றும் தப்பும் வழியையே யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பியரி கியூரியின் படத்தைப் பாருங்கள், அவரைப் "போதுமென்று கூறும் பியரி," என்று நீங்களே கூறத் தலைப்படுவீர்கள்.

இத்தகைய பியரியும் மேரியம்மையாரும் 1894-ஆம் ஆண்டில் சந்திக்காமலிருந்தால், பௌதிகத்தின் வளர்ச்

---

1. Lord Kelvin 2. High School

பியரி கியூரி

சியே தடைபட்டிருக்கும்: ஒவ்வொருவரின் வாழ்வும், தனித்தனியே, முழுப் பயனையும் அளித்திருக்க முடியாது.

1894-ஆம் ஆண்டிலும் பியரி கியூரி, மேரியாரைத் தேடிச் செல்லவில்லை என்பது குறிக்கத் தக்கது. மேரியாரே, தமக்குப் பௌதிகத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சந்தேகத்தினைத் தீர்க்க வல்ல பியரி கியூரி என்னும் உபாத்தியாயரைத் தேடிச்சென்றனர். இதனால், மேரியம்மையார் தமக்கு உபாத்தியாயரையும், தோழரையும், மணாளரையும் ஒருங்கே பெற்றனர்.

நவீனங்களில் வாலிபர்களும் நங்கையர்களும் சந்திக்கும் முறைகளில் இவர்கள் சந்திக்கவில்லை. முப்பத்தைந்து வயது முடியுமுன்னமே முதியதோற்றத்தினைப் பெற்றிருந்த பியரி, மேரியாருக்கு வாலிபராய்த் தோன்றவேயில்லை: முதிர்ந்த அறிஞராயும், ஆன்றவிந்து அடங்கிய சான்றோராயுமே தோன்றினர்.

மேரியாரைக் கண்ட பியரியும், நங்கையைக் காணவில்லை; அறிவால் மெலிவடைந்த முகத்தினையும், ஆராய்ச்சியிலும் சிந்தனையிலுமே நிலைத்து நின்ற கண்களையும் மட்டுமே கண்டார். 'அறிவின் பொலிவே மங்கையர்க்கு அழகு.' என்றால், வாலிபமும், வனப்பும், மனக்கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணும் உடலின் ஆக்கமும் நழுவியோடி, இருபத்தேழு வயதும் முற்றுப்பெற்ற மேரியார் என்னும் மாதர், முன்னெக்காலத்திலும் இல்லாத பேரழகுடன் விளங்கினர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

நான்முகன் ஒரு பெண்மணியைத் தமக்கென்று தனித்த முறையில் படைத்ததைப் பியரி தெரிந்து

கொண்டனர். அதன் பிறகு, பியரி, மேரி அம்மையாரை அடிக்கடி சந்தித்து வந்தார்; பல மாதங்களுக்குப் பிறகு தம்மை மணக்கும்படி மேரியாரை வேண்டினார். மேரியார் மணத்திற்கு உடனே உடன்படவில்லை. "இல்லற வாழ்க்கைக்கும் நம் சிறு வாழ்க்கையில் இடமுண்டோ!" என்று சந்தேகித்தது இவர் மனம். ஓராண்டுக்குப் பிறகே இவர் பியரியை மணக்கச் சம்மதித்தார்.

1895-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26-ஆந் தேதியன்று, படாடோபம் சிறிதுமில்லாமல், ஒரு கல்லூரி உபாத்தியாயருக்கும், 'இன்னும் படித்துக்கொண்டிருக்கும்' ஒரு மாதர்க்கும் நடந்த விவாகம் மிகவும் விநோதமான விவாகமேயாகும். ஆணும் பெண்ணும் கணவனும் மனைவியுமானரென்பது முக்கியமே அன்று. இரு பேரறிஞர்—ஒருவருக்கொருவர் இன்றியமையாத இருவர்—'ஒன்றாகவே அறிவை வளர்ப்போம்; ஒன்றாகவே ஆராய்ச்சி செய்வோம்,' என்று பிரதிக்ஞை செய்து கொண்டதாகவே நாம் அவ்விவாகத்தினைக் கருத வேண்டும். தோழனோடு தோழியும், அறிவாளியோடு அறிவாளியும், உபாத்தியாயரோடு மாணவியும், உபாத்தியாயினியோடு மாணவனும், ஒன்றுபட்டு, ஒழிந்த நேரங்களிலேயே கணவரோடு மனைவியார் வாழ்ந்து வந்தார்.

• • •

காலம்: 1895—1906.

மும்மலமுருக்கிய முனிவரோடு வாழ்ந்து வந்த மேரி கியூரியாரின் உள்ளம் எவ்வாறு இவ்வுலக இன்பங்களில் சிறிதேனும் நாட்டமடைய முடியும்? அறிவு

விரும்பினவராய், ஆர்வமுடையவராய், ஊக்கமே உருவினராய், இடையிடையே இனிய மனைவியருமாய் இருந்த மேரியாருடன் வாழ்ந்து வந்த பியரி, எவ்வாறு பௌதிகத்துக்குப் புத்துயிரளியாதிருக்க முடியும், தாமும் புத்துயிர் பெருதிருக்கவும் முடியும்?

'வறுமையிற் செம்மை, மிகவும் செம்மை,' என்று இவர்தம் சுருங்கிய இல்லற வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சுருக்கிக் கூறிவிடலாம்; எனினும், எக்காலத்தும் ஏனே உயர் செம்மையின் வறுமை! ஏனே இத்தகைய இல்லற வாழ்வின் ஒடுக்கம்!

விதி—கொடிய விதி—அறிஞரை எக்காலத்தும் துன்புறுத்தும் பாழும் விதி—என்ருவது ஒருநாள் தான் இழைக்கும் தீமைக்கெல்லாம் காரணம் கூறித்தான் ஆக வேண்டும்!

திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் 'வாழ்க்கைத் துணை நலம்' என்னும் அதிகாரத்தில் எழுதியுள்ள பத்துக் குறட்பாக்களும், மேரி கியூரியம்மையார் எவ்வாறு இல்லறம் நடத்தினர் என்பதனை விளக்குவதற்காகவே எழுதப்பட்டனபோலத் தோன்றும்.

மேரி கியூரியம்மையார், 'தாய்' என்னும் அனுபவத்தை இரு முறை பெற்ருர்; இவருக்குப் பிறந்தவர் இருவரும் பெண்டிரே. அவருள் ஒருவரான ஐரீன் கியூரியம்மையார், தம் தாயாரைப் போலவே நோபெல் பரிசு பெற்ருர். 'ஈவ் கியூரி'[1] என்னும் மற்ருெரு பெண்மணியோ, இலக்கியத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.[2]

---

1. Eve Curie
2. ஈவ் கியூரி தம் அன்னையாரைப்பற்றி எழுதியுள்ள புத்தகத்தின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை

'மக்களுக்குத் தாய்' என்ற முறையில் சரித்திரங்களில் பேர் போன தாய்மார் எவருக்கும், மேரி கியூரியாரைத் தாழ்ந்தவர் என்று உரைக்க வேண்டுவதில்லை. தம் மக்களைப் பரிந்து வளர்த்த அன்னையருள்ளும், அம்மக்களுக்குச் சிறந்த கல்விச் செல்வத்தினையும் அளித்த சில தாய்மாருள், மேரி கியூரியம்மையார் முதன்மை பெற்றவராவர்.

* * *

காலம் : 1897—1901.

'நியூட்டன்'[1] ஆகர்ஷண சக்தியைக்[2] கண்டு பிடித்த பின் பௌதிகத் துறையில் நடைபெற்ற பெரு நிகழ்ச்சி யாதெனில், மேரி கியூரியார் 'இரேடியம்'[3] என்னும் பொருளைக் கண்டு பிடித்ததுதான்.

அபூர்வமான ஒரு பொருளை மிகவும் அபூர்வமான நங்கையார் ஒருவரே கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்றிருந்தது பொருத்தமாய்த்தானிருக்கிறது.

இனி இரேடியம் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட வரலாற்றைக் கவனிப்போம் ;

1897-ஆம் ஆண்டில், மேரி கியூரியம்மையார், 'ஆராய்ச்சிக்கே அளிக்கப்படும் பண்டித பட்டம்'[4] பெற விரும்பினார். 1896-ஆம் ஆண்டிலேதான் 'பெக்கரல்'[5] என்பவர், 'யுரேனியம்'[6] என்னும் தனிப்பொருளை,[7] 'பிட்ச்ப்ளெண்டு' என்னும் சுரங்கப் பொருளிலிருந்து[8]

("Madame Curie" by Eve Curie, Translated by Vincent Shean.) வாசித்തதுந்தான், நான் ஆங்கிலம் கற்றதன் பயனையும் பெற்றேன்.

1. Newton 2. Law of Gravitation 3. Radium 4. Doctorate degree for Research 5. Bequerel 6. Uranium 7. Element 8. Pitch-blende ore

தயாரித்தார். யுரேனியம் என்பது, தானாகவே அழியும் தன்மையை உடையது[1] என்பதையும் அவர் வெளியிட்டிருந்தார். அவ்வஸ்து அழியும் போது, கிரணங்களும் சிறு துகள்களும்[2] வெளி வருகின்றன என்பதையும் அவர் அறிவித்தனர்.

இவ்வெளியிடுகளை[3] நன்ருய் அறிந்திருந்த பியரி கியூரி, மேரியம்மையாரை இத்துறையில் ஆராய்ச்சி செய்யும்படி தூண்டினுர். அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் சிறிதளவு அச்சுரங்கக் கட்டியும் இருந்தது. பொருள்களின் அழியும் தன்மையை ஆராய வேண்டுதவர்கு[4] அவர், நுட்பமான கருவிகளை முன்னமே அமைத்து வைத்திருந்தார்.

இவைகளைக் கொண்டே, மேரியார், தம் ஆராய்ச்சியை நடத்தி வந்தார். பியரியும், அவ்வப்போது கியூரியாரின் ஆராய்ச்சியில் கலப்பதும் உண்டு.

சில நாட்களுக்குப் பின் ஒரு நாள், "பியரி! பியரி!" என்று தம்மை மேரியார் கூவி அழைப்பதைக் கேட்டு, பியரி, மேரியாரிடம் சென்றனர். கியூரியம்மையார் தாம் ஆராய்ச்சியில்கண்ட புது உண்மையைத் தம்மையொத்த அறிஞரான தம் கணவருக்குக் கூறினுர். பியரியும் நன்ருய்க் கேட்டனர்; யோசனையிலாழ்ந்தனர். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அவர், "மேரி, நீ யாவரும் கண்டு ஆச்சரியமடையத்தக்க பேருண்மையைக் கண்டு பிடிக்க இருக்கிருய்; கண்டு பிடித்துவிட்டதாகவும் கூறிவிடுவேன்; என்ருலும், பௌதிகத்தில் அவசரத்

---

1. Disintegrate spontaneously 2. Radiations and Particles 3. Publications 4. To measure the 'Rates of disintegration'

திற்கு இடமில்லை. பொறுமையுடன் சோதனைகளை ஒரு முறையன்றி, இரு முறையன்றி, ஐம்பது முறை திருப்பித் திருப்பிச் செய்," என்றனர், நன்மதிப்புத் ததும்பிய குரலில்.

மேரியம்மையாரும் பியரியும் பிரிக்க முடியாத சதி பதிகள் என்பதை அனைவரும் கருத்தில் வைக்கவேண்டும். இங்குப் பியரியில்லாவிட்டால் மேரியாரும், மேரியாரில்லாவிட்டால் பியரியும் என்ன செய்திருக்கக் கூடும்?

மேரியார் ஐம்பது முறையும் திருப்பித் திருப்பி ஆராய்ச்சி செய்தார்; தாம் கண்டது உண்மை என்றும் கண்டார். பியரியும், "சரி, நீ பௌதிகத்தில் மிகவும் பெரிய உண்மையைக் கண்டுபிடித்துவிட்டாய்," என்றனர். "இல்லை, இல்லை! 'நாம் கண்டு பிடித்துவிட்டோம்!' என்று சொல்லுங்கள்," என்றார் மேரியம்மையார்.

"நாம்" என்ற ஒருவர் கண்டு பிடித்த உண்மை என்ன? பெக்கரல் சொன்னதற்கு மாறாக, அச்சுரங்கக் கட்டியில், யுரேனியத்தைத் தவிர, மற்றொரு தனிப் பொருளும்[1] உண்டு என்பதுதான். அதுவும் தாமே அழியும் தனிப் பொருள்களில் ஒன்று என்றும், அதிலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் கிரணங்களும் சிறு துகள்களும் யுரேனியப் பொருளிலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் கிரணங்களையும் சிறு துகள்களையுங்காட்டிலும் பதின் மடங்கு சக்தி மிக்கவை என்றும் மேரியார் கண்டார். இவரது இஷ்டப்படியே, பியரி கியூரி அத்தனிப்

1. Element

பொருளுக்குப் 'பொலோனியம்'[1] (போலந்தை அறிவுறுத்தும் பெயர்) என்று பெயர் வைத்தார். மேரி கியூரியம்மையாரும், அவ்வாராய்ச்சிக்காகப் 'பண்டித பட்டம்' பெற்றார்.

மீண்டும் ஆராய்ச்சியே! இதற்கு இடையே, நோபெல் பரிசு பெறத்தகுந்த ஒரு மகவும் கருவில் உருப்பெற்றது! 1898-ஆம் ஆண்டில், மேரி கியூரியார் சுரங்கப் பொருளில் 'யுரேனியம்,' 'போலோனியம்' என்ற இவை இரண்டினையும் தவிர, மற்றொரு பொருளும் இருக்க வேண்டும் என்பதை வெளியிட்டார்.

இதை நம்பியவர் பியரி கியூரி ஒருவரே. 'தாமே அழியும் தனிப்பொருள்கள்,' ஒன்று, இரண்டு; இப்போதோ, மூன்று என்று பெருகிக்கொண்டே போவது, மற்ற அறிஞர்களின் நிலையான அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் கலக்குவதாய் இருந்தது. ஏனென்றால், பொருள்கள் தாமாகவே அழிய முடியும் என்பதை அவர்கள் நம்பவில்லை. ஒரு குன்றி மணி எடை பல ஆயிரக்கணக்கான பவுன் விலை உள்ள பொருள் சில காலத்திற்குள் தானாகவே அழிந்து ஈயமாய் மாறிவிடும் என்பது அவர்கள் மனத்திற்கு எட்டவில்லை. தாம் சேகரித்து வைத்திருந்த தங்கமெல்லாம் தானே அழிந்து இரும்பாய் மாறிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று அரசாங்கங்கள் கவலை கொண்டன! "இருப்பு தானாகவே பொன்னாயிற்று; ஈயம் தானாகவே வெள்ளியாயிற்று," என்னும் செய்திகளைக் கேட்கவே உலகம் தயாராயிருந்தது.

ஆகவே, இருப்பு பொன்னாவதில் சிறிதும் இச்சை கொள்ளாத இருவரே, இரேடியம் என்னும் அம்மூன்

1. Polonium

ரும் பொருளைத் தனித்தெடுக்க முயல்வாராயினர். இவ்விருவரும், நாலாண்டு வரையில் அல்லும் பகலும் ஓயாமலுழைத்து, முடிவில் தமது முயற்சியில் வெற்றி பெற்றனர் என்பது, பௌதிகத்தில் வேறு சிலர் முயற்சியில் கைதேறினர் என்பதைப் போன்றதாகாது.

ஒரு 'டன்'[1] எடை உள்ள 'பிட்ச் ப்ளெண்டு' சுரங்கப் பொருளில், ஒரு மில்லி கிராம்[2] இரேடியங்கூட இல்லை. இவர்களுக்குத் தற்செயலாய், "உதவாது," என்று ஆஸ்திரியாவின் அறிஞர்கள் தள்ளிய ஒரு டன் சுரங்கப்பொருள் கிடைத்ததும்; அதை வைப்பதற்கும் இடமில்லாமல் இவர்கள் தவித்ததும்; கடைசியில், அதைப் பியரியின் பள்ளிக்கூடத்தின் பின் புறத்திலிருந்த ஒரு சிறு இடிந்த கட்டடத்தில் கொட்டி வைத்ததும்; இவர்கள் அதையே தங்கள் ஆராய்ச்சிச் சாலையாக வைத்துக்கொண்டதும்; குற்றவாளிகளும் உடைத்தறியாத கற்களையும் கட்டடங்களையும், களைத்த பியரியும், கருத்தரித்ததால் மிகவும் இளைத்த மேரியாரும் தாமே உடைத்ததும்; அல்லும் பகலும் கண் விழித்ததும்; கடைசியில், நான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் இரேடியத்தைத் தனித்தெடுத்ததும்—அம்மம்ம! ஆச்சரியமே! இரேடியப் பொருளைக்காட்டிலும் கோடிமடங்கு அதிக ஆச்சரியமே!

இருளிலும் ஒளிரும் இரேடியத்தைக் கண்டதும், "பியரி! கடைசியில் வெற்றி பெற்றோம்! இனிச் சிறிது களைப்பாறலாம்," என்றனர் உடல் நைந்த மேரியம்மையார்.

மேரியம்மையாரைவிடத் துன்புற்ற பியரியோ,

1. Ton 2. Milligram

"களைப்பாற நமக்கு நேரமேது! வாழ்நாள் என்ற நெடுங் கனவில், ஒரு கணத்தையேனும் யாவருக்கும் உரிய நினைவாக்க விரும்பும் எவனுக்கும், எவளுக்கும், களைப்பாற நேரம் ஏது! மேரி, நாம் எழுவோம்! இரேடியத்தின் பண்புகளை முற்றும் கண்டறிவோம்!" என்று கூறிக் கொண்டே களைப்பால் சோர்ந்து மூர்ச்சித்து விழுந்தனர். ஆராய்ச்சி செய்ய எழுந்து நின்று தள்ளாடித் தள்ளாடிச் சிறிது நடந்த மேரியம்மையாரும், தம் நினைவிழந்து, தரைமீது விழுந்தனர்.

'இப்படியும் ஒன்றுபட்ட ஒருவர் இவ்விருவரே!' என்று அங்கிருந்த இரேடியம், பளிர் பளிர் என்று பிரகாசித்து, இவ்விருவர் முகத்தினையும் காணுந்தோறும் தானே வெந்து அழிவுற்றுக்கொண்டிருந்தது!

* * *

காலம்: 1903

"யாம் (இருவருமாகக்) கண்டு பிடித்துத் தனித்தெடுத்த இரேடியம்!' என்ற வெளியீட்டைக் கண்டு அறிஞரனைவரும் ஆச்சரியமுற்றனர். "பௌதிகத்திற்கும் உலகினுக்கும் இவ்விருவர் அளித்த இரேடியம் என்னும் ஒப்பற்ற பரிசுக்கு எப்பரிசுதான் ஈடாகும்!" என்றது நோபெல் பரிசுக்கழகம். 1903-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில், பியரிக்கும் கியூரி அம்மையாருக்குமாகச் சேர்ந்து நோபெல் பரிசில் பாதிப்பகுதி அளிக்கப்பட்டது. மற்றப் பகுதியோ, பெக்கரலுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இரேடியம் பிறந்த இடிந்த கட்டடமும் மெக்காவாயிற்று! அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளெல்லாம், தம்மிடமிருந்த பரிசுகளையும் பட்டங்களை

யும் அளிப்பதில், "நான், நீ" என்று போட்டியிடலாயின. மேரி கியூரியாருக்கு அளிக்கப்பட்ட பட்டங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 105. இவைகளைத் தவிர, இவர் பெற்ற பரிசுகளுக்கும், அரசாங்கங்களிடமிருந்து பெற்ற 'கண்ணிய அறிக்கை'[1]களுக்குமோ கணக்கேயில்லை. மேரி கியூரியார் இறக்கும்போது, இவர் வயது அறுபத்தேழுதான்! இவர் பட்டங்களோ, நூற்றைந்து!

பியரி கியூரி பெற்ற பட்டங்களின் எண்ணிக்கையை நாம் கூற விரும்பவில்லை; ஏனெனில், அவரைப் பற்றி எழுதும் சரித்திரத்தில், அவர் பட்டங்களின் எண்ணிக்கையை எந்த ஆசிரியனும் எழுதுவதை அவர் விரும்பியே இருக்கமாட்டார்! பௌதிகத்தில் விருப்புள்ள எவனும், பியரியின் ஆன்மாவைத் துன்புறுத்த விரும்பமாட்டான்!

* * *

1903-ஆம் ஆண்டில் பியரியும் கியூரியம்மையாரும் இங்கிலாந்தின் அழைப்புக்கிணங்கி, அங்குச் சென்றனர். பியரியின் பிரசங்கத்தைக் கேட்க அறிஞர்களும், பிரபுக்களும் சீமாட்டிகளும் குழுமியிருந்தார்கள்.

'சீமாட்டிகளுக்கு அங்கு என்ன வேலை!' என்று மயங்குபவருக்கு நாம் பின் வரும் காரணத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்: இரேடியம் என்னும் பொருள் ஆபரணம் செய்வதற்கு உதவுமா என்பதே பெரும்பாலும் அவர்கள் வருகைக்குக் காரணமாயிருக்கலாம். ஏனெனில், அவர்களுள் ஒருவராவது. தம் முத்துக்களையும் வைரங்களையும் அணிய மறக்கவில்லை! இரேடியம்

1. Legions of Honour and Decorations

தானாகவே அழியும் பொருள் என்று கேட்டதும், சீமாட்டிகளுக்கும் பிரசங்கத்தில் பற்று அற்றுவிட்டது. பிரசங்கம் முடியுமுன்னமே அவர்களுள் பலர் உறங்க ஆரம்பித்தனர். பிரசங்கமும் முடிந்தது.

விடுதியை அடைந்தவுடன் பியரி, மேரியாரைப் பார்த்து, "என்ன . மேரி! நான் பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருக்கும் போது, உன் கண்கள் எங்கோ சென்று சில நேரம் நிலைத்தனவே! அப்படிக்காணத் தக்கது அங்கு என்ன இருந்தது.?" என்று கேட்டார்.

மேரியாரின் முகம் களங்கத்தைத் தோற்றுவித்தது. "இல்லை! வைரம் முதலான வஸ்துக்களை நான் இதுவரையில் பார்த்ததில்லை. அவைகள் இவ்வளவு அழகாயிருக்கும் என்பதும் எனக்கு இன்றுதான் தெரிந்தது," என்றனர். உடனே பியரி, 'ஓகோ! அழகான வஸ்துக்களைப் பார்த்துத் துக்கிக்கின்றனையா! எனக்கும் அவை துயரையே விளைவித்தன. பிரசங்கம் செய்யும்போது என் கண்களும் விலையேறப்பெற்ற கற்களைப் பார்த்தன. உடனே யான் ஒரு கனவும் கண்டேன். அக்கனவில் அங்கிருந்த பெண் மணிகள் தாங்களாகவே தங்கள் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை விற்று, மிகப் பெருந்தொகையை என்னிடமளித்தார்கள்! நானும் உடனே அவர்கள் வேண்டுகோளின்படி ஆராய்ச்சிச் சாலைகளைக் கட்டினேன். ஏறக்குறைய ஒரு லக்ஷம் ஆராய்ச்சிச்சாலைகளைக் கட்டி முடித்துவிட்டேன்! அப்பொழுதுநான் கனவிலிருந்து விழித்தேன். நான் கட்டிய ஆராய்ச்சிச்சாலைகளும் அடியோடொழிந்தன. அதனால், நான் துக்கித்தேன்; என்றாலும், உலகத்திலுள்ள பெண்களுக்கும் என் மேரிக்கும் இடையில் பெருத்த வித்தியாசம் உண்டு என்ற எண்ணமே எனக்

குச் சிறிது ஆறுதலை அளித்தது-அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது," என்றார்.

மேரி கியூரியாரின் முகம் நிமிர்ந்தது; "இனி இந்தனமாயினும்!' என்று எரிந்தன மூவாசையும்; இவர் கண்களில் புத்தரும் தோன்றினார்; ஜனகரும் தோன்றினார்: ஜட பரதரும் தோன்றினார்!

* * *

1904-ஆம் ஆண்டில், பியரி, ஸொபோனில், பௌதிக பண்டித ஸ்தானத்தை வகிக்குமாறு அறிஞரனைவராலும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்: 'சரி' என்று ஒப்புக்கொண்ட பியரி, அங்குப் போய், ஒரு மணி நேரத்திற்குள் அப்பதவியை ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு வெளியேறினார். ஏன்?

"ஆராய்ச்சிக் கழகமெங்கே? கருவிகளெங்கே? அறிஞரெங்கே?" என்றனர் பியரி தட்டென்று.

"இஃதென்ன புதுமை!" என்றனன் டவாலி போட்ட சேவகன்.

"நாங்கள் இதுவரை காணாத புதுமை!" என்றன அழகான மேஜைகள்.

"ஆராய்ச்சிக் கழகங்களைத் தேடி அலைபவன், புதுமையிலும் புதுமை!" என்றன அங்கிருந்த நாற்காலிகள்.

"பியரி என்னும் புதுமையே புதுமை!" என்றனர் அனைவரும்.

ஸொபோன் கமிட்டி ஒரு தந்திரம் செய்தது; இரண்டு அறைகளை, முற்றிலும் காலியாயிருந்த அறைகளை, 'ஆராய்ச்சிச் சாலை' என்ற பெயரால் வழங்கியது:

"பியரி, இதோ பார் ஆராய்ச்சிச் சாலையை! கருவிகள் தாம் உன்னிடம் இருக்கின்றனவே! ஏதோ கொஞ்சம் இரேடியம் உன்னிடம் இருப்பதாக வதந்தி. இனி உனக்கென்ன குறை இருக்கக் கூடும்!" என்றது.

தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரு வள்ளலான பியரி, "சரி!" என்றனர். மேரியாருக்கும் பியரிக்குமே சொந்தமான கருவிகளும், இரேடியமும் ஸொபோனுக்குச் சொந்தமாயின! பியரியும், கியூரியம்மையாரும், சொற்ப சம்பளத்திற்கே ஸொபோனுக்குச் சொந்தமாயினர்.

இரண்டாண்டுகள் கழிந்தன. ஆராய்ச்சி உரைகளோ, மிகவும் பெருகின.

* * *

காலம்: 1906-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம், 19-ஆம் தேதி.

திடீரெனப் பூமி அதிர்ந்து, தடார் என வீடுகள் விழுந்து, சடீரென அலங்கோலம் வந்துறும் என்பதனை முன்னறிய வல்லார் யார்! எரிமலை கிளர்ந்தெழுந்து அழிப்பதையும், பேரிடி தகர்ப்பதையும், கடும்புயல் அழிப்பதனையும், திரை மருண்டு கவிழ்ப்பதனையும், பெருமழை அழிப்பதனையும் அறிந்து தற்காப்புச் செய்துகொண்டவர் யார்! அன்னருளராகில், அவரே, 'பியரி கியூரி, ஸொபோனிலிருந்து திரும்பி நடந்துவரும் போது, ஒரு மோட்டார் வண்டியின் சக்கரத்தால் அறைபட்டு இறப்பார்,' என்பதனையும் கூறியிருக்க முடியும்!

* * *

இரத்த வெள்ளத்தில் தோய்ந்த பியரியைக் கியூரி யம்மையார் கண்டார்; கண்டதும், சிலை ஆனார்.

பியரியின் நிலைத்த கண்களைக் கண்ட கண்களும் இமைத்தில.

படுத்த கரங்களைப் பற்றிய கரங்களும் அசைந்தில.

கியூரியம்மையார், ஆர்த்திலர்; அழுதிலர்; வாய் திறந்திலர்.

சவத்தைக் கண்ட கியூரியம்மையாரும் சவம் போன்றார்.

• • •

பத்தாண்டுகள் கழியுமுன், கியூரியம்மையாரின் இல்லற வாழ்க்கையும், மின்னலென மறைந்தது. இவர் தனியரானார்! நிலைத்த நோக்கினருமானார்.

எனினும், கியூரியம்மையாரைத் 'துணையில்லாத வள்' என்று கருதுபவர் மடயரே.

பியரியின் நினைப்பே கியூரியம்மையாருக்குப் பெருந்துணை. இவர் நெஞ்சில் நிலைத்த அவர் உருவமே நெடுந்துணையுமாம்.

'கணவரை இழந்த துயரினுக்கும், வாழுளில் ஒரு கணத்தையேனும் வீணுக்கும் உரிமை இல்லை,' என்றே பியரி கூறியிருப்பர் என்பதைக் கியூரி அம்மையார் அறிவார். கணவர் இறந்த பின் அவர் கருத்துக்கிணங்கவே, அவரையும் மறக்கச் சம்மதித்த கற்பின் அணிகலமே கியூரியம்மையார்.

தம் கணவரை ஒரு கணமேனும் மறந்திலராதலால் தான், பௌதிகத்தினையும், இரசாயனத்தையும், அறிவினையும், ஆராய்ச்சியினையும் இவர் ஒரு கணமேனும் மறவாதவருமானார்.

• • •

கியூரியம்மையார், ஸொபோனின் பௌதிக பண்டித ஸ்தானத்தை வகித்தனர்; ஆராய்ச்சியிலேயே நாள் முழுதும் கழித்தனர். இதைக் கண்ட பலர், "இவள் கல் நெஞ்சினள்!" என்றனர்.

புல்லறிவாளரின் புன்மொழிகளையெல்லாம் கியூரி அம்மையாரின் செவிகள் கேட்டிருக்க முடியாது. பியரி இறந்த தினமே, அவைகளும் இறந்தன; எனினும், அக்காதுகள் பியரியின் விருப்பத்தின்படி, விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி மட்டும் கேட்கும் உணர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தன.

1911-ஆம் ஆண்டில் கியூரியம்மையாருக்கு இரசாயனத்திற்கென்று இரண்டாவது முறை நோபெல் பரிசு அளிக்கப்பட்டது. இவர் இரு முறை நோபெல் பரிசு பெற்றதைப் போல வேறெவரும் இந்நாள் வரையில் பெறவில்லை; இவரைப் போல, 'பௌதிகம், இரசாயனம்' ஆகிய இரு துறைகளிலும் நோபெல் பரிசு பெற்றவரும் வேறொருவரும் இலர்.

உலக முழுதும் உள்ள பத்திரிகைகள், கியூரி அம்மையாரைத் தலையங்கங்களில் புகழ்ந்துரைத்தன. ஆனால் அவற்றைக் காணுந்தோறும் கியூரி அம்மையாரின் கண்கள் நிலைப்புற்றன. பியரி இறந்த தினமே, இவர் கண்களும் ஒளியிழந்தன; எனினும், பியரியின் விருப்பப்படி விஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும், பிறருடைய ஆராய்ச்சி உரைகளைப் படிப்பதற்கும் மட்டுமே அவ்வப்போது அவை ஒளி பெற்றன.

காலம் : 1914—1918.

பியரியின் ஆவி, "மேரி, ஆராய்ச்சி செய்து நீ மிக வும் களைத்துவிட்டாய்! பிறர் துன்பத்தை அகற்றி நீயும் இன்புற்றுச் சிறிது களைப்பாறு!" என்றது.

" அப்படியே செய்கிறேன் !" என்றனர் மேரி அம் மையார். முதல் மகா யுத்தமும் 1914-ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தது. கரத்திலும், காலிலும், உடலெங்கும் குண்டுகள் தொளைத்ததனுல் துன்புற்ற இலட்சக் கணக் கான வீரர்களின் துயரை மேரி கியூரியம்மையார் பெரி தும் நீக்கினர் : எக்ஸ்ரே[1] சாதனத்தைச் சீர் செய்து, மோட்டார் வண்டிகளிலேயே அமைத்துத் தந்தார். வீரர்களின் உடலில் குண்டுகளிருந்த இடத்தையும் வைத்திய நிபுணர்கள் மேரி கியூரியார் உதவியால் கண் டார்கள். குண்டுகளும் உடனுக்குடனே வெளியில் எடுக்கப்பட்டன ; புண்களும் ஆறின ; வீரர்களின் உடல் வேதனையும் மாறிற்று ; எண்ணிறந்த வீரர்களின் துயரம் தீர்ந்தது ; மேரி கியூரியாரும் இன்புற்றுர் ; நான்கு வருஷங்கள் போர் முனையிலேயே நின்று களைப்பாறினர் !

* * *

ஆராய்ச்சிக்குப் பொருளும், பிறர் அருளும், சாத னங்களும் இல்லாமல் அறிஞர் துன்புறுவது இன்றும் நீங்கவில்லை. மிக்க பேரறிஞரான மேரி கியூரியார் மிகவும் துன்புற்றுரென்பது, உலக இயற்கைக்குப் பொருத்தமானதே.

'இரேடியம்' என்னும் பொருளைக் கண்டுபிடித் தாராயினும், ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய அளவில் அப்

I. X-Ray

பொருளை இவர் பெற்றாரில்லை. 'இரேடிய ஆராய்ச்சிக் கழகம்' என்ற வெறுங்கட்டடத்தைக் கொடுத்த தாலேயே மேரி கியூரியார் ஆனந்தத்தில் மூழ்கிவிடுவார் என்று பாரிஸ் சர்வ கலாசாலையும், பிரான்ஸும், அதன் அரசாங்கமும் நம்பியிருந்தன. 'நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வரும் இரேடியப் பொருள், மிகவும் குறைந்து மறையும் காலமும் இனிச் சில நாளில் வந்து விடும்,'' என்று மேரி கியூரியார் மனம் நொந்தனர்; எனினும் வாய் திறந்து, பதறி ஒரு மொழியும் அறிவித் திலர். பிரான்ஸும் மேரி கியூரியாரை ஒரு சிறிதும் அறியவில்லை.

1921-ஆம் ஆண்டு வரையில், இரேடிய ஆராய்ச் சிக் கழகத்தில் இருந்த இரேடியத்தின் (மிகவும் குறைந்த) நிறையை அறிந்தால், யாவரும் திடுக்கிடுவர். ஆனால், பிரான்ஸு மட்டும், பெரிய யுத்தத்திற்குப் பிறகு, இச்சிறிய உண்மையைக் கண்டு திடுக்கிட முடியாதுதான்!

* * *

காலம்: 1920 இடம்: பாரிஸ்

'மெலோனி'[1] என்னும் அமெரிக்க மாதர், பத்தி ரிகை நிருபர் தொழிலை[2] மேற்கொண்டவர்; அதற்குத் தகுந்தவாறே 'புதியதை'யும் 'அரியதை'யும் தேடியலை பவருமாவர்.

'உலகத்தில் யாவும் பழையனவே!' என்று அவர் துயருறும் வேளையிலேதான், திடீரென்று மேரி கியூரி யாரைப்பற்றி அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது.

---

1. Meloney 2. Journalistic career

'இவள் புதியதொன்றைக் கண்டுபிடித்தவள்; அழகில் மிகுந்தவள்; கணவனை இழந்தவள்; ஆதலால், அரியவளே!' என்றெல்லாம் அவர் நினைவில் ஊறின!

அமெரிக்க மாதரார் நடப்பதே இல்லையாதலால், அவர் பறந்தே பாரிஸுக்குச் சென்றார்.

மேரி கியூரியார் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குத் தம் கருத்துக்களை அறிவிப்பவர்களில் ஒருவரல்லர் என்று கேள்விப்பட்டதும், ஒரு கணம் தயங்கினார் மெலோனி என்னும் மாதரார் என்றாலும், அமெரிக்க நிருபர்களால் அறிய முடியாதது எது! அவர்களால் காண முடியாத தவர்தாம் எவர் இருக்கக் கூடும்! ஆகவே, ஏதோ ஒரு சாக்குக் கூறிக்கொண்டு, மெலோனி என்னும் மாதரார் கியூரி அம்மையாரைச் சந்தித்தார்.

அன்றிரவு, அவர் தூங்கவில்லை; மணிக்கு ஐந்நூறு மைல் வேகத்தில் அமெரிக்காவையே நோக்கிச் செல் லும் பிரத்தியேக ஆகாய விமானத்தில்[1] சென்று கொண்டிருந்தும் ஏன் அம்மாதரார் தூங்கவில்லை என்று கேட்கலாம். அவரால் தூங்க முடியவில்லை என்பது தான் விடையாகும்.

மேரி கியூரியாரை உயிருடன் சந்தித்த எவரும் அன்றிரவு தூங்கியிருக்க முடியாதுதான்.

நள்ளிரவில் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்த அமெரிக்க மாதர்களை, மெலோனியம்மையார் தட்டி யெழுப்பினார் என்பதே அவர் பெயரை அழியாததாக்கி விடும். அவ்வம்மையாரோ, தாம் கண்ட ஒரு மாதரையும் அவரிருக்கும் நிலைமையையும் அமெரிக்க மாதர்களுக்கு அறிவித்ததுமன்றி, ஏராளமான தொகை திரட்டி,

1. Special Plane

100000 டாலர் விலை மதிப்புள்ள ஒரு கிராம்[1] இரேடியத்தை, மேரி கியூரியாருக்கு நன்கொடையாகக் கொடுக்கவும் முன் வந்தனர்.

அமெரிக்கா முழுவதும் ஒரே குரலாய், "கியூரி அம்மையீர், என்னிடம் வருக! நான் நும்மைக் கண் கொண்டு காண வருக!" என்று பரிந்தழைத்தது.

மேரி கியூரியம்மையாரின் செவிட்டுச் செவிகளும் இவ்வேண்டுகோளைக் கேட்டன.

பியரியின் ஆவி, "நீ போய் வா; எனினும், 'அமெரிக்கா' என்பதனை நினைவிற்கொள். மானிடரின் மனம் பேய். ஜாக்கிரதை!" என்றது.

* * *

அமெரிக்கா குதித்தெழுந்தது; ஆரவாரித்தது. "கோவிலிலும் காணுத புதிய தெய்வம்—நடக்கும் தெய்வம்—பேசும் தெய்வம்—பெண் என்ற பெருந்தெய்வம்!" என்னும் உரை எங்கும் கேட்டது.

தட்டென்று சந்தடியடங்கியது! ஏன்? அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தலைவரான ஹார்டிங்கு[2] எழுந்து நின்ருர்; கியூரி அம்மையாரைப்பற்றி வெகு நேரம் ஆர்வத்துடன் பேசினுர்: "கியூரி அம்மையாரின்பால் அமெரிக்க நாட்டிற்கிருக்கும் நன்மதிப்பை அறிவிக்கும் பொருட்டு, உங்கள் சார்பாக நான் அவரே கண்டு பிடித்த இரேடியத்தை அவருக்கு அளிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெறறிருக்கிறேன். அவரும் மிகச்சிறிய இந்நன் கொடையை ஏற்றுக்கொள்ள உடன்பட்டு நம்மைக்

---

1. One Gramme
2. President Harding of the United States of America

கௌரவிப்பாராக!" என்று கூறி முடித்தார். அவர் நீட்டிய ஒரு சிறு தந்தப் பெட்டியில், இரேடியப் பொருள், தகதக என்று மின்னிக்கொண்டிருந்தது.

மேரி கியூரியாரும், அதைக் கைநீட்டி வாங்கும் சமயம்—நீட்டும் முன்னமே—கை எழாதாயிற்று. ஏன்???

"மேரி!" என்று கூவியழைத்த குரலை மேரியம்மையார் மட்டும் கேட்டனர்; அக்கூட்டத்திலிருந்த ஒருவரும் பியரியின் ஆவி அத்தருணத்தில் அங்கு வந்து கூறியதைக் கேட்கும் செவியைப் பெறவில்லை.

"மேரி! என்ன செய்ய இருந்தனை! இதுவோ செய்ய நினைத்தனை! நாம் யார் இரேடியம் என்னும் பொருள் நமக்கு நன்கொடையாய் அளிக்கப்பட? அவ்வுரிமை, இரேடிய ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கே உண்டு; மேரி கியூரிக்குமில்லை; பியரி கியூரிக்கும் இல்லை! வேறு எவருக்கும் இல்லை!" என்றது அக்குரல்.

இதைக் கேட்டே கியூரி அம்மையார் தமது நீளும் கரத்தினை நிறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

"நன்கொடையைப் பாரிஸின் இரேடிய ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கென்று மாற்றுங்கள்! கையொப்பமிட்டு[1] மாற்றுங்கள்! அப்போதுதான் நான் பாரிஸின் இரேடிய ஆராய்ச்சிச்சாலைக்கு உரித்தான பொருளை வாங்கி அதனிடம் சேர்ப்பிக்க உடன்படுவேன். இரேடியத்திற்கே மேரி கியூரியும் மற்ற அறிஞர்களும் சொந்தமே தவிர, மேரி கியூரிக்கு அப்பொருள் எக்காலத்திலும் சொந்தச் சொத்தாக முடியாது," என்று கண்டிப்பாய் உரைத்

1. Change with your signature

தனர் மேரி அம்மையார். அவ்வாறு வக்கீல்களின் முன்னிலையில் கையொப்பங்களிடப்பட்ட பின்பே, கியூரி அம்மையார், ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கே உரியதான அப்பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பது அமெரிக்கர்களைவரையும், உலக முழுவதையும் திடுக்கிடச் செய்தது.

பியரியின் ஆவிமட்டும், "மேரி தப்பினாள்! ஆசை என்னும் பேய் அவளை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை!" என்று களித்தது.

* * *

இரேடிய ஆராய்ச்சித் தலைமைப் பதவியிலிருந்து கொண்டு கியூரி அம்மையார் கண்டுபிடித்த பேருண்மைகள் எண்ணிறந்தன. அவை காரணமாகவே 'கான்ஸர்'[1] என்னும் கொடிய சதைப்பற்று ரோகத்திற்கு இரேடியப் பொருளின் கிரணங்கள் கொடிய யமனாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

வெகு தூரத்திற்கப்பாலிருந்தும் ஒளிரும் சுடராதலால், இருளையகற்றும் கதிரவனைப்போல, மேரி கியூரியார், யாவரும் அறியாத—முனிவரே அறிந்த—ஒரு தனியுலகத்திலிருந்த போதிலும், இவரது அன்பாலும், அறிவாலும், இவர் மக்களும், உலகமும், பௌதிகமும், இவரிடம் பயிற்சிக்கு வந்த ஆராய்ச்சி மாணவரும், அளவற்ற நன்மையும் சிறப்பும் அடைந்தனர். மேரி கியூரியாரின் முதுமைப் பருவமும் முதிர்ந்தது; உடலும் நைந்தது; கண்களும் ஒளி மங்கின; யாவரும் மறக்க முடியாத 1934-ஆம் ஆண்டும் வந்தது. தன் கொடுந் தொழிலையும் முடித்துச் சென்றது!

* * *

1. Cancer

சவப்பெட்டி அடக்கம் செய்யப்பட்டது: மேரி கியூரியாரும் அடங்கினர். பூமியும் தன் அருமைப் புதல்வியாரை ஏற்றது. மேரி கியூரியாரின் இஷ்டப்படியே இவர் சவம், பியரி கியூரி அடக்கம்செய்யப்பட்ட இடத்திற்கு அருகிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டது. மக்களும், நண்பரும், பௌதிகமும், இரசாயனமும், "இனி என்று காண்போம்!" என்று கதறிக்கொண்டே, அங்கிருந்து நீங்கினர். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், "பியரி! பியரி!" என்று கூவி அழைத்தது ஒரு குரல்.

"மேரி! மேரி!" என்று பதிலளித்தது மற்றொரு குரல்.

பிறகு, அக்குரலே, "மேரி, முப்பதாண்டுகள் வரை, பியரியை மறந்திருக்கும்படி கட்டளையிட்ட என்னை நீ மன்னிப்பாய். என்னால் நீ துன்புற்றாய்: நானும் இன்புறவில்லை. எனினும், விஞ்ஞானம், பேதை மானிடரின் துன்பமென்னும் மயக்கத்தினும் மிகப்பெரியது என்பதை நாம் இப்பொழுதுகூட மறக்க முடியாது," என்றது.

"நானதை எவ்வாறு மறந்திருக்க முடியும்!" என்றது மற்றக் குரல்.

பிரிந்த ஆவி இரண்டும் ஒன்று கூடின.

